

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W BIAŁYMSTOKU

Białymstok, dnia 29 marca 1967 r.

Nr 1

Poz. 1-7

TREŚĆ

Uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej

- Uchwała Nr 26/IX/66 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 22 grudnia 1966 r. w sprawie 5-letniego planu rozwoju gospodarczego województwa białostockiego na lata 1966—1970.
- Uchwała Nr 27/IX/66 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 22 grudnia 1966 r. w sprawie planu gospodarczego i budżetu województwa białostockiego na 1967 rok.

Uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

- Uchwała Nr 53/421/66 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 13 października 1966 r. w sprawie przekazania prezydium powiatowych rad narodowych i Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Białymstoku uprawnień w zakresie terenowej koordynacji inwestycji.
- Uchwała Nr 60/461/66 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 8 grudnia 1966 r. w sprawie regulaminu Prezydium WRN oraz instrukcji o trybie przygotowywania i wnoszenia spraw na posiedzenia Prezydium WRN.

Poz.

- 5 — Uchwała Nr 64/511/67 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 19 stycznia 1967 r. w sprawie utworzenia, organizacji i zakresu działania Wojewódzkiej Stacji Kwarantanny i Ochrony Roślin w Białymstoku.

Uchwała Prezydium Powiatowej Rady Narodowej

- 6 — Uchwała Nr 48/313/66 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 5 grudnia 1966 r. w sprawie uchylenia uchwał Nr 36/219/66 i Nr 23/125/66 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 21 lipca 1966 r. i 4 stycznia 1966 r. dotyczących zatwierdzenia projektu wyznaczenia terenów budowlanych wsi Bagnówka.

Ogłoszenia innych organów

- 7 — Ogłoszenie Nr RL.VI.G-8/11/65 Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sokółce z dnia 29 grudnia 1966 r. o sporządzeniu projektu podziału nieruchomości i wyłożeniu tego projektu do publicznej wiadomości.

Poz. 1

UCHWAŁA NR 26/IX/66

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku
z dnia 22 grudnia 1966 roku

w sprawie 5-letniego planu rozwoju gospodarczego województwa białostockiego na lata 1966—1970

ROZWÓJ GOSPODARKI WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO W LATACH 1961—1965

Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że w wyniku realizacji zadań 5-letniego planu na lata 1961—1965 osiągnięty został dalszy postęp w rozwoju gospodarczym województwa, wyrażający się głównie w:

- dalszym wzroście poziomu gospodarczego i w niektórych dziedzinach szybszym tempie rozwoju niż przeciętnie w kraju,
- znacznym postępie w intensyfikacji rolnictwa wyrażającym się zwłaszcza we wzroście produkcji rolnej i ogólnym rozwoju gospodarczym wsi, a także rolniczych przedsiębiorstw państwowych,
- dalszym wzroście poziomu życiowego ludności, poprzez poprawę zaopatrzenia i warunków mieszkaniowych, rozwój urządzeń kulturalnych i socjalnych, wzrost płac realnych.

Powyższe osiągnięcia w rozwoju województwa są wynikiem realizacji zadań planu 5-letniego w poszczególnych dziedzinach gospodarki:

a) wartość produkcji globalnej rolnictwa w 1965 roku wzrosła o 18,1% w porównaniu do 1960 roku, przy czym produkcja roślinna o 22,2%, a zwierzęca o 11,4%.

Natomiast założenia planu 5-letniego w wartości produkcji globalnej zostały zrealizowane w 92,8%, (produkcja roślinna 101,3% i zwierzęca 80,7%).

W strukturze zasiewów zmniejszył się udział powierzchni upraw zbożowych z 65,2% całej powierzchni w 1960 roku do 58,9% w 1965 roku, przy wzroście udziału powierzchni upraw przemysłowych z 2,8% do 4,0% oraz pastewnych z 8,4% do 12,5%.

Srednie plony wzrosły w latach 1961—1965 w porównaniu ze średnimi w latach 1956—1960 jak niżej:

q/ha

	1956—60	1961 — 1965	
		plan	wykon.
1	2	3	4
— 4 zboża,	12,2	14,5	13,7
— ziemniaki,	134,0	150,0	155,0
— buraki cukrowe	187,0	261,5	253,0

W zakresie hodowli osiągnięto następujące wielkości w obsadzie zwierząt na 100 ha użytków rolnych:

szt. na 100 ha użytk. roln.

	1960 r. wykon.	1965 r.	
		plan	wykon.
1	2	3	4
— bydło ogółem,	32,9	44,5	40,8
— w tym krowy	21,9	28,5	24,1
— trzoda chlewna	57,7	65,7	63,7

Skup ważniejszych produktów rolnych ukształtował się następująco:

	1	1965 r.		
		wykon.	wskaźnik	
			1965 r. z pl. 5-lat. = 100	1960 r. = 100
	2	3	4	
— zboże tys. ton	170,8	146,0	247,9	
— ziemniaki tys. ton	256,7	122,2	154,5	
— żywiec tys. ton.	83,6	76,8	109,3	
— mleko mln. ltr.	246,5	74,7	128,4	

W latach 1961—1965 zmeliorowano 27,9 tys. ha gruntów ornych i 82,5 tys. ha łąk i pastwisk.

Zagospodarowaniem pomelioracyjnym objęto 67,2 tys. ha użytków zielonych.

Ilość zelektryfikowanych wsi w województwie wzrosła z 1478 w 1960 roku do 2343 w 1965 roku osiągając 64,1% ogólnej liczby wsi w województwie.

- b) Wartość produkcji globalnej przemysłu uspołecznionego, liczona w cenach 1960 roku, osiągnęła poziom o 65,0% wyższy niż w 1960 roku przy wzroście zatrudnienia o 30,7%.

Plan 5-letni zakłada wzrost wartości produkcji o 87,8%, a zatrudnienia — o 18,0%.

Z ważniejszych inwestycji oddano do użytku następujące obiekty przemysłowe:

planowane centralnie

- tkalnia biała w Białostockich Zakładach Przemysłu Bawełnianego w Fastach,
- zakłady przemysłu ziemniaczanego w Łomży,
- zakłady mięsne w Białymstoku,
- zakłady płyt wiórowych w Suwałkach,
- zakłady młynarskie i wytwórnia pasz w Starosielcach,

planowane terenowo

- zakłady mleczarskie w Zambrowie, Wys.-Mazowieckiem, Siemiatyczach, Hajnówce i Piątnicy k/Łomży,
- zakład dziewiarski w Kolnie,
- zakład stolarski w Supraślu,
- gazownia w Białymstoku,
- piekarnia w Białymstoku,
- masarnia w Łomży,
- zakłady ceramiczne w Złotorii i Siedliskach oraz szereg innych.

- c) Zatrudnienie ogółem w gospodarce uspołecznionej zwiększyło się z 152,0 tys. osób w 1960 roku do 194,0 tys. osób w 1965 roku tj. o 27,6% wobec planowanego wzrostu o 16,1%.
- d) Sprzedaż detaliczna wzrosła w ciągu lat 1961—1965 o 56,0% wobec planowanego wskaźnika wzrostu 41,3%.
- Sprzedaż w uspołecznionych zakładach gastronomicznych wzrosła o 53,8%, przy planowanym wzroście o 52,3%.
- e) W ramach budownictwa mieszkaniowego typu miejskiego uzyskano ogółem w latach 1961—1965 około 49,7 tys. izb mieszkalnych, wykonując plan 5-letni w 98%.
- f) W ramach urządzeń kulturalnych i socjalnych uzyskano między innymi następujące ważniejsze efekty:
- wzrost liczby izb lekcyjnych w szkołach podstawowych o 7,5%,
 - wzrost liczby uczniów w szkołach podstawowych o 9,6%,
 - wzrost liczby uczniów w kl. I lic. ogólnokształc. o 46,5%,
 - wyższy niż planowano nabór do kl. I szkół zawodowych z wyjątkiem szkół przysposobienia rolniczego,
 - wzrost wskaźnika łóżek szpitalnych na 10 000 ludności z 34,5 w 1960 r. do 44,3 w 1965 r.
- g) Nakłady na inwestycje w gospodarce uspołecznionej w latach 1961—1965 wynosiły 10 691 mln zł osiągając wzrost o 67,8% w porównaniu do nakładów zrealizowanych w latach 1956—1960. Zgodnie z wytycznymi w uchwale WRN kierunkami inwestowania — najwyższy udział uzyskały nakłady przeznaczone na rozwój rolnictwa, przemysłu, gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz oświaty.
3. Mimo poważnych osiągnięć w rozwoju gospodarki województwa w latach 1961—1965, w szeregu pozycji zaplanowane zadania nie zostały w pełni wykonane. Główne przyczyny niepełnej realizacji zadań były następujące:
- w rolnictwie — na nieosiągnięcie zaplanowanej wartości produkcji globalnej zarzutował niski wskaźnik wykonania planu produkcji zwierzęcej, co pozostaje w związku z nieurodzajem zbóż, upraw pastewnych i siana z łąk w latach 1962 i 1964,
 - w przemyśle — nie zrealizowanie szeregu obiektów

przemysłowych przewidzianych w planie inwestycyjnym, dla których planowana była odpowiednia wartość produkcji.

GŁÓWNE ZADANIA NA LATA 1966—1970

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 29, poz. 172 z 1963 r.) — Wojewódzka Rada Narodowa, na wniosek Prezydium, uchwala następujące zadania gospodarcze dla woj. białostockiego na lata 1966—1970 — ustalone w oparciu o:

- wytyczne zawarte w uchwałach IV Zjazdu PZPR,
- uchwałę Sejmu PRL z dnia 11 listopada i uchwałę Nr 219 Rady Ministrów z dnia 27 lipca 1966 r. o 5-letnim planie rozwoju gospodarki narodowej na lata 1966—1970,
- plany alternatywne,
- wnioski i postulaty ludności zgłoszone w czasie kampanii wyborczej do sejmiku PRL i rad narodowych.

Podstawowym celem planu 5-letniego jest dalszy wszechstronny rozwój województwa przy jednoczesnym zapewnieniu zatrudnienia dla możliwie całego przyrostu siły roboczej i zabezpieczenia dalszego wzrostu stopy życiowej ludności.

Aby osiągnąć ten cel — zakłada się:

- zrealizowanie **inwestycji** na sumę ponad 14 mld zł, przy uruchomieniu w maksymalnym stopniu pozainwestycyjnych czynników wzrostu produkcji. Środki inwestycyjne winny być skoncentrowane na obiektach rozpoczętych, które powinny być szybko zakończone i przekazane do eksploatacji.
- Podstawą rozwoju województwa w latach 1966—1970 będzie dalszy wszechstronny rozwój gospodarki **rolnej** i związana z tym rozbudowa przemysłu opartego przede wszystkim na surowcach pochodzenia rolniczego oraz innych surowcach miejscowych.
- Na bazie znaczących obszarów użytków zielonych będzie rozwijana hodowla bydła. Poprzez właściwe zagospodarowanie zmeliorowanych łąk i pastwisk i racjonalne nawożenie uzyska się znaczny wzrost plonów i zwiększenie zasobów paszowych.
- Na rozwój rolnictwa przeznaczają się 62,3% nakładów inwestycyjnych planu terenowego.
- Zakłada się osiągnięcie wartości produkcji globalnej rolnictwa w latach 1966—1970 o 15,3% wyższej od uzyskanej w poprzednim 5-leciu (w kraju wzrost o 13—14%).
- W strukturze **przemysłu** dominować będzie przemysł rolno-spożywczy, włókienniczy, metalowy i drzewny. **Wartość produkcji globalnej przemysłu** uspołecznionego **wzrośnie w 1970 roku o 54,7%**, wykazując szybsze tempo wzrostu niż średnio w kraju (43,4%).
- Liczba **zatrudnionych** w gospodarce uspołecznionej w zawodach pozarolniczych wzrośnie o ponad 42 tys. osób.
- Na poprawę **warunków socjalno-bytowych** wpłynie między innymi wybudowanie w miastach 60,7 tys. izb mieszkalnych oraz dalszy wydatny rozwój usług komunalnych, kulturalnych i socjalnych.

*

Ustala się następujące zadania w zakresie poszczególnych działów gospodarki:

I. ROLNICTWO

Kierunkami działania w zakresie rozwoju gospodarki i produkcji rolnej w latach 1966—70 winny być:

- systematyczne zwiększanie rozmiaru produkcji i towarowości zbóż, zapobiegając tendencji ich zmniejszania się w strukturze zasiewów,
- dążenie do maksymalnej realizacji planowych zadań kontraktacji zbóż konsumpcyjnych,
- rozwijanie hodowli bydła typu mięsno-mlecznego jako wodzącej dziedziny w produkcji zwierzęcej, ze szczególnym uwzględnieniem realizacji planów kontraktacji młodego bydła rzeźnego,
- zabezpieczenie całkowitej realizacji programu rzeczowego inwestycji rolnych, zadań budżetowych i budownictwa zagrodowego poprzez lepszą organizację i pełne wykorzystanie środków przewidzianych na ten cel,
- dalsze podnoszenie poziomu wiedzy zawodowej rolników, wprowadzanie nowoczesnych metod agrowo-zootechnicznych,

— dążenie do ograniczenia spasanania zbóż, poprzez szerokie zastosowanie w żywieniu pasz przemysłowych.

1. Ustala się następujące zadania w zakresie produkcji globalnej rolnictwa wg cen porównywalnych:

	Srednie zadania roczne 1966—70	Wskaźnik do 1961—65
— ogółem wartość produkcji całego rolnictwa	16,1 mld zł	115,3%
— z tego produkcja roślinna całego rolnictwa	9,9 mld zł	118,0%
— produkcja zwierzęca całego rolnictwa	6,2 mld zł	111,3%

Wartość produkcji globalnej rolnictwa w 1970 r. wyniesie 17,4 mld zł wykazując wzrost do wykonania 1965 r. o 19,1% w tym PGR o ok. 40,0%

2. Zakłada się następujące wskaźniki rozwoju produkcji roślinnej:

	Zadania 1970 r.	Wskaźnik do 1965 r.
— udział zbóż w strukturze upraw	59,0%	—
„ ziemniaków „	18,5%	—
„ upraw przemysłowych „	4,4%	—
— plony 4 podstawowych zbóż w cał. roln.	19,1 q/ha	—
„ ziemniaków „	180,0 „	—
„ buraków cukrowych	290,0 „	—
„ siana z łąk	42,0 „	—
— ogólna produkcja zbóż (zbiory)	1 125 tys. ton	113,1%
ogólna produkcja ziemniaków	3 346 „	109,9%
ogólna produkcja siana z łąk	1 046 „	127,4%

Zakłada się, że w produkcji roślinnej podstawowym kierunkiem działania będzie zwiększenie produkcji zbóż poprzez wzrost plonów i uzasadnione gospodarczo zwiększenie powierzchni ich uprawy; zwiększenie powierzchni upraw przemysłowych, głównie lnu, oleistych i ziemniaków.

3. Zakłada się osiągnięcie następujących wskaźników rozwoju produkcji zwierzęcej:

	Zadania 1970 r.	Wskaźnik do 1965 r.
— stan pogłowia bydła	860,0 tys. szt.	139,7%
obsada bydła na 100 ha użytków rolnych	58,2 sztuk	—
— stan pogłowia trzody chlewnej	1 120,0 tys. szt.	116,5%
obsada trzody chlewnej na 100 ha użytków rolnych	75,8 sztuk	—
— stan pogłowia owiec	290,0 tys. szt.	109,1%
obsada owiec na 100 ha użytków rolnych	19,6 sztuk	—
— stan pogłowia koni	190,0 tys. szt.	94,2%
obsada koni na 100 ha użytków rolnych	12,9 sztuk	—
— roczna produkcja żywca zwierzęcego	204,7 tys. ton	128,3%
— roczna produkcja mleka	780,0 mln. ltr.	120,2%

Należy dążyć do zwiększenia tempa przyrostu młodego bydła w stadzie tak, by w 1970 r. udział krów nie przekraczał 50% ogólnego stanu pogłowia bydła.

Wiąże się z tym konieczność rozwinięcia działalności na rzecz pełnego zabezpieczenia rocznych zadań kontraktacji młodego bydła rzeźnego (minimum 30% w 1970 r.). Natomiast kontraktacja trzody chlewnej na rzeź, winna objąć ok. 50% rocznego stanu pogłowia.

4. Szacuje się, że skup artykułów rolnych osiągnie następujące wielkości:

	Plan 1970 r.	Wskaźniki do 1965 r.
— skup zbóż razem ze zbiorów danego roku	330 tys. ton	193,2
— skup ziemniaków ze zbiorów danego roku	340 tys. ton	132,5
— skup żywca przeliczonego na mięso	89,0 „	148,6
— skup mleka	350,0 mln ltr	142,0

5. Ustala się następujące ważniejsze zadania inwestycyjne.

	zad. lat 1966—70	Wskaźniki do 1961—65
— melioracje użytków zielonych	67,2 tys. ha	81,5%
zagospodarowanie „	70,0 „	104,2%
— melioracje gruntów ornych	37,9 „	135,8%
deszczownie	1,5 „	—
— budowa nowych izb mieszkalnych PGR	3080 izb	212,7%
— budowa nowych stanowisk inwentarsk.	21489 stan.	232,8%
— budowa nowych filii POM	56 filii	18 razy
— budowa nowych agronomówek	85 agron.	82,5%
— elektryfikacja wsi	845 wsi	97,7%
stan wsi zelektryfikowanych w 1970 r.	3188	—
procent wsi nie zelektryfik. w 1970 r. w stosunku do ogólnej liczby wsi	87,2	—

Prezydium WRN dodatkowo opracuje program suszarnictwa i ustali zadania na lata 1967—1970.

6. W zakresie sieci punktów skupu i zaopatrzenia rolnictwa w środki produkcji.

Podstawowym zadaniem powinno być dążenie do takiej organizacji skupu i zaopatrzenia, która zapewniłaby sprawne zdjęcie całej przewidywanej masy towarowej oraz terminową dostawę środków produkcji, przy jednoczesnym zapewnieniu rolnikom takich warunków zbytu i zaopatrzenia, które w możliwie najmniejszym stopniu absorbowałyby ich czas i środki.

W tym celu należy dążyć do:

- ograniczenia liczby jednostek gospodarczych upoważnionych do prowadzenia bezpośredniego skupu i zaopatrzenia,
- komasacji — w uzasadnionych przypadkach — skupu poszczególnych produktów w ramach jednostek gospodarczych specjalizujących się w skupie i zaopatrzeniu wielobranżowym,
- koncentracji punktów skupu i zaopatrzenia różnych branż w określonych miejscowościach i możliwie we wspólnych obiektach,
- rozbudowy sieci wielobranżowych stałych punktów skupu i zaopatrzenia oraz doposażenia i modernizacji istniejących.

W celu zapewnienia właściwej realizacji w/w kierunków prezydium powiatowych rad narodowych wspólnie z zainteresowanymi przedsiębiorstwami opracują do końca marca 1967 roku programy rozwoju sieci skupu i zaopatrzenia na lata 1966—70 uwzględniające generalne założenia kierunkowe.

II. PRZEMYSŁ

1. Określa się, że wartość produkcji globalnej przemysłu uspołecznionego wg cen porównywalnych wzrosnie o 54,7% (w kraju o 43,4%) i wyniesie w 1970 roku 15 112,3 mln zł.

2. Na zrealizowanie założonej wartości produkcji przemysłu uspołecznionego zakłada się w latach 1966—1970 przyrost zatrudnienia o 13,6 tys. osób w tym:

- w przemyśle planowanym centralnie o 10,2 tys. osób
- w przemyśle planowanym terenowo o 3,4 tys. osób

Prezydium winno dążyć do zagospodarowania nadwyżki siły roboczej określonej na 15,3 tys. osób poprzez starania o zlokalizowanie dalszych zakładów produkcyjnych.

3. W przemyśle uspołecznionym planowanym terenowo wartość produkcji globalnej wzrosnie w latach 1966—1970 o 47,8% (w kraju o 35,6%) i wyniesie w 1970 roku 4 491,0 mln zł.

Zakłada się, że wartość produkcji towarowej w cenach zbytu w przemyśle planowanym terenowo wynie-

sie w 1970 roku 4 627,1 mln zł osiągając wzrost w stosunku do 1965 roku o 47,0% (w kraju o 34,2%).

Poszczególne pionry przemysłu terenowego mają za zadanie zrealizowanie następującej wartości produkcji towarowej:

	1970 rok plan mln. zł.	Wskaźnik % 1965 r. = 100
Ogółem:	4 627,1	147,0
Wojew. Zjedn. Państw. Przeds. Terenowego	790,9	190,1
Wojew. Zw. Spółdzielni Pracy	910,0	142,9
Wojew. Zw. Spółdzielni Inwalid.	230,0	177,5
WZGS „Samopomoc Chłopska”	698,0	179,7
ZSS „Społem”	440,0	120,6
Centr. Spółdz. Ogrodniczych	40,0	199,0
Woj. Zjedn. Przem. Ter. Mat. Budowl.	218,0	124,7
Woj. Zjedn. Przeds. Handlowych	101,0	115,0
Kuratorium OSB	51,0	123,2
Woj. Zjedn. PGR	23,5	73,4
Woj. Zrzeszenie Gosp. Kom. i Mieszk.	29,0	133,5
Zw. Spółdz. Mleczarskich	1 083,0	131,8
GRN	13,6	107,9

4. Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów Nr 219/66 z dnia 27 lipca 1966 r. o Pięcioletnim Planie Rozwoju Gospodarki

Narodowej na lata 1966—1970 przewiduje się budowę i rozbudowę następujących ważniejszych zakładów:

a) Zakłady przemysłowe planu centralnego noworozpoczynane.

L. p.	Nazwa zakładu	Lokalizacja	Termin rozp.	Wartość kosztor. w mln. zł.	Nakłady w latach 1966—70 w tym: roboty budowl. mont. w mln. zł.	Zatrudnienie (szacunek)		Zdolność produkcyjna	
			Termin zakończenia			w 1970	po roku 1970	jednostka miary	ilość
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	I. Min. Leśn. i Przem. Drzewn. Łomżyńska F-ka Mebli	Łomża	1970 1972	75,0	10,0 7,0	—	550	mln. zł./r.	150,0
2	Tartak „Płociczno”	Płociczno pow. Suwałki	1969 1971	145,0	99,2 63,9	220	380	tys. m ³ /r.	74,4
3	II. Min. Bud. i Przem. Mat. Bud. Zakł. żelbetowych elementów prefabrykowan.	Elk	1966 1968	113,0	110,0 60,0	500	500	tys. m ³	82,5
4	Huta Szkła Oświetleniowego	Białystok	1967 1970	99,0	99,0 65,0	500	700	t/r	2000
5	III. Min. Przem. Lekkiego Zakł. przemysłu odzieżowego	Suwałki	1969 *) 1970	23,1	23,1 14,6	830	830	tys. mb tk./l zm./r.	5204
6	IV. Min. Przem. Spoż. i Skupu Browar	Łomża	1965 1968	79,9	75,0 49,0	150	150	tys. hl /r. piwa	120
7	Cukrownie	Łapy	1969 1972	760,0	157,0 77,5	—	620	tys. q/d	50

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
8	V. Min. Kultury i Sztuki Białostockie Zakłady Graficzne (odtworzenie)	Białystok	<u>1968</u> 1971	62,7	<u>31,0</u> 21,0	160	400	Skład ark. druk. typo. offset ark. gazety egzemp.	7 567 25 700 15 000 54 000
9	VI. Min. Gosp. Komunalnej Rozlewnia gazu płynnego	Łomża	^{*)} <u>1968</u> 1970	45,1	<u>45,1</u> 30,0	180	180	tys. t/r gazu w gutlach	20,0
10	VII. Min. Komunikacji Wytwórnia podkładów struno-beton.	Papiernia k/Suwałk	<u>1967</u> 1969	98,8	<u>98,8</u> 72,0	400	400	tys. szt/r. podkładów	700

*) rozpoczęcie realizacji obiektów przyspieszono na r. 1967.

b) Zakłady przemysłowe planu centralnego kontynuowane i rozbudowywane

L. p.	Nazwa zakładu	Lokalizacja	Termin rozp.	Wartość kosztor. w mln. zł	Nakłady w latach 1966-70 w tym roboty budowl. mont.	Zatrudnienie		Zdolność produkcyjna	
			Termin zakończenia			w r. 1965	w r. 1970 (szacunek)	Jednostka miary	Ilość
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	I. Min. Górnictwa i Energ. Elektrociepłownia „Białystok II” — kontynuacja	Białystok	<u>1964</u> 1968	135,5	<u>113,3</u> 87,4	—	100	G cal/g.	76
2	II. Min. Przem. Ciężkiego F-ka Przyrząd. i Uchwytów — rozbudowa II etap	Białystok	<u>1967</u> 1969	106,0	<u>106,0</u> 46,0	1430	2100	mln. złotych rocznie	211
3	III. Min. Leśn. i Przem. Drzew. Z-dy Przem. Drzew. w Hajnówce — rozbudowa	Hajnówka	<u>1963</u> 1972	171,0	<u>51,0</u> 33,4	1040	1700	tys. m ³ /r. tarcicy	56,0
	— budowa oddziału płyt wiórowych		<u>1968</u> 1970	35,0	<u>35,0</u> 15,0			tys. m ³ /r. płyt	10,0
	— budowa oddziału produkcji mebli		<u>1967</u> 1969	56,0	<u>56,0</u> 37,0			mln. zł tys. komp. mebli	188,0 24,0
4	IV. Min. Budown. i Przem. Materiałów Budowl. Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych — dokończenie budowy	Sniadowo pow. Łomża	<u>1965</u> 1967	82,5	<u>64,3</u> 31,6	—	300	tys. m ³	128,0
5	V. Min. Przem. Lekkiego Białostockie Zakłady Przemysłu Bawełnianego — budowa wykańczalni wraz z farbiarnią	Białystok	<u>1963</u> 1968	360,0	<u>106,7</u> 19,3	4760	5760	mln. mb/ /1 zm/r.	30,0

Ważniejsze zakłady planu terenowego przewidziane do realizacji w latach 1966—1970.

Nazwa zakładu	Lokalizacja	Wartość kosztorysowa w mln. zł		Nakłady poniesione	Nakłady roczn 1966—1970	Nakłady po roku 1970
		ogółem	w tym rob. bud. mont.			
1	2	3	4	5	6	7
WZFPPT przetwórnia owocowo-warzywna	Białystok m.	45,7	23,9	21,1	24,6	—
zakład torfowy	Imszar	13,5	7,8	4,2	9,3	—
zakład wikliniarski	Bielsk Podl.	5,5	3,3	—	2,3	2,7
zakład wyrobów tworzyw sztucznych.	Dąbrowa Białostocka	14,0	8,5	—	13,0	1,0
zakład wyr. płyt i mat. trzciny.	Elk	6,8	4,8	0,5	6,3	—
rozbudowa odlewni żeliwa	Kowale Olecko	9,5	5,9	1,0	8,5	—
rozbudowa z-du skórzan.	Siemiatycze	6,0	4,6	0,5	5,5	—
z-d meblarsko-tapicerski	Suwałki	16,2	9,5	1,3	14,6	—
Wojew. Zjedn. WZPTMB Budowa II-etapu cegielni	Kopłany	32,4	22,3	—	32,4	—
budowa fabryki polewy	Białystok m.	23,0	13,5	2,5	20,5	—
budowa kaflarni	Dąbrowa B.	60,0	45,0	—	40,0	20,0
budowa cegielni I etap	Lewkowo	52,4	36,4	31,5	20,9	—
budowa cegielni II etap	Lewkowo	52,3	40,1	—	43,0	9,8
Woj. Zjedn. Przeds. Handl. budowa piekarni „Słoboda”	Białystok m.	41,3	19,2	0,1	28,2	13,0
WZGK i Mieszkaniowej rozbudowa gazowni II etap	Białystok	31,3	27,6	15,7	15,6	—
WZSP zakład metalowy	Białystok m.	12,9	8,5	—	12,9	—
rozbudowa z-du wikliny	Gródek	2,5	0,6	—	2,5	—
z-d prod. zabawek z drzewa	Bielsk Podl.	8,0	4,0	—	8,0	—
z-d odzieżowy	Elk	3,7	2,7	0,3	3,4	—
z-d prod. tworzyw sztucz.	Olecko	12,5	8,4	—	4,0	8,5
CZS Mlecz. zakład mleczarski	Kolno	43,0	25,0	—	43,0	—
„ „	Mońki	53,0	29,0	—	53,0	—
„ „	Ciechanowiec	28,0	16,3	—	28,0	—
dojrzwalnia serów	Białystok m.	40,0	20,0	—	40,0	—

Ponadto przewiduje się budowę 19 zakładów piekarniczych z tego 15 w pionie WZGS i 4 w Zw. Spółdzielni Spożywców „Społem”.

5. W ramach rozwoju produkcji nakładczą przewiduje się osiągnięcie w 1970 r. wartości produkcji wg cen zbytu 298,2 mln zł osiągając wzrost w stosunku do 1965 roku o 99,8%.

Powyższą wartość będą realizowały:

- Woj. Zjedn. Przeds. Państw. Przem. Terenowego 56,0 tys. zł
- Woj. Zw. Spółdzielni Pracy 124,4 „
- Woj. Zw. Spółdz. Inwalidów 27,8 „

6. Zakłada się dalszy intensywny wzrost produkcji na eksport, przy równoczesnym wzbogacaniu asortymentu i podwyższaniu jakości w celu zwiększenia efektywności dewizowej eksportu.

7. Zakłada się dalszy wzrost usług dla ludności, dostosowanych do jej zapotrzebowania.

Na jednostki koordynowane przez Komitet Drobnej Wytwórczości przypadnie:

- w odniesieniu do usług przemysłowych 132,5 mln zł co oznacza wzrost w stosunku do 1965 r. o 115,1%,
- w odniesieniu do usług nieprzemysłowych 99,3 mln

zł, ze wzrostem o 118,1% w porównaniu do 1965 r. Dla zrealizowania zadań planu i osiągnięcia poprawy w zakresie zaspokojenia zapotrzebowania ludności na różnorodne usługi należy przewidzieć:

- zapewnienie środków, warunkujących rozwój usług dla ludności przez przydział niezbędnych lokali, poprawę zaopatrzenia w materiały, surowce, części zamienne, maszyny,
- intensywne rozwijanie usług w zakresie naprawy i konserwacji maszyn i urządzeń rolniczych, pojazdów mechanicznych, telewizorów, przedmiotów użytku domowego i gospodarczego, pralniczych, naprawy i konserwacji maszyn precyzyjnych, remontowo-budowlanych, pomocy domowej i innych,
- zwiększenie tempa mechanizacji w usługach naprawczych, konserwacyjnych, a także rozszerzenie nowych form świadczenia usług.

8. Poważną rolę w rozwoju usług dla ludności wyznacza się rzemiosło. Wartość produkcji i usług przemysłowych rzemieślniczych spółdzielni zaopatrzenia i zbytu winna

osiągnąć w 1970 roku 103 mln zł, tj. o 47,1% więcej aniżeli w 1965 roku.

Szacuje się liczbę zakładów w rzemiośle indywidualnym w 1970 r. na 7450 co stanowi wzrost w stosunku do stanu w 1965 roku o 40,6%.

W celu stworzenia odpowiednich warunków prawidłowego rozwoju rzemiosła należy dążyć do:

- poprawy zaopatrzenia warsztatów rzemieślniczych w materiały, surowce oraz części zamienne, maszyny i narzędzia,
 - szerszego stosowania ulg podatkowych i ułatwień kredytowych,
 - udzielania pomocy w uzyskaniu odpowiednich lokali,
 - szerszego szkolenia uczniów w warsztatach rzemieślniczych.
9. W działalności przemysłowej przyjmuje się następujące kierunkowe wytyczne:
- dostosowanie kierunków dalszego rozwoju przemysłu planowanego terenowo do programów rozwoju i rekonstrukcji poszczególnych branż,
 - dalsze rozszerzanie produkcji artykułów rynkowych, w szczególności tych, których wyłącznym lub głównym producentem jest drobna wytwórczość,
 - dalsze rozszerzanie produkcji na eksport, przy równoczesnym wzbogaceniu asortymentu i podniesieniu jakości,
 - rozwijanie produkcji opartej na surowcach pochodzenia miejscowego, jak np. wicklina, torf, trzcina, runo leśne, owoce, warzywa oraz odpady pochodzące z przemysłu kluczowego, a także rozwijanie własnej, lokalnej bazy surowcowej zgodnie z uchwałą Prezydium WRN Nr 51/389/66 z dnia 22. IX 1966 r.
 - dalszy wzrost produkcji materiałów ściennych w państwowych i spółdzielczych zakładach terenowego przemysłu materiałów budowlanych drogą ponownego przeanalizowania kierunków inwestowania,
 - szersze rozwijanie produkcji materiałów budowlanych w zespołach chłopskich i kółkach rolniczych,
 - dalszy rozwój kooperacji w oparciu o długofalowe porozumienia między zakładami przemysłu terenowego i zakładami przemysłu kluczowego,
 - zapewnienie rozwoju spółdzielczości inwalidzkiej w celu stworzenia miejsc pracy inwalidom, zwłaszcza ciężko poszkodowanym,
 - zapewnienie znacznego wzrostu zatrudnienia w produkcji nakładczej poprzez organizowanie różnych form chałupnictwa w drodze organizowania nowych przedsiębiorstw i spółdzielni lub powoływania działów pracy nakładczej przy istniejących jednostkach gospodarczych,
 - szczególnie intensywne rozwijanie usług, zwłaszcza dla ludności,
 - działalność inwestycyjna w zakresie państwowego przemysłu terenowego oraz przemysłu spółdzielczego winna być skierowana przede wszystkim na:
 - a) aktywizację małych ośrodków miejskich,
 - b) inwestycje związane z modernizacją techniczną istniejących zakładów przemysłowych, zapewniając pełne wykorzystanie zdolności produkcyjnych,
 - c) rozbudowę istniejących zakładów przemysłowych produkujących wyroby rynkowe i elementy kooperacyjne oraz artykuły eksportowe,
 - d) rozszerzenie bazy technicznej i organizacyjnej usług dla ludności.

Wojewódzka Rada Narodowa zwraca uwagę na konieczność przestrzegania zasad biernej deglomeracji miasta Białegostoku.

III. OBRÓT TOWAROWY

1. Sprzedaż detaliczna ogółem w 1970 roku wzrosła w porównaniu z wykonaniem planu w 1965 roku o 41,5% i osiągnęła wartość 12 084 mln zł (w kraju wzrost o 37,2%),
2. Sprzedaż w zakładach gastronomicznych powinna wzrosnąć o 51,8% osiągając wartość 717 mln zł (w kraju wzrost o 41,0%).

W obrotach zakładów gastronomicznych zwrócona będzie uwaga na szybszy wzrost sprzedaży wyrobów produkcji własnej, a w mniejszym stopniu sprzedaży towarów handlowych.

3. Sieć sklepów detalicznych handlu uspołecznionego (łącznie z magazynami i składami detalu dokonywanymi sprzedażami) powinna zwiększyć się w 1970 roku o 11,1% (w kraju o 7,5%) w porównaniu ze stanem w 1965 roku i osiągnąć liczbę 4 309 jednostek.

Liczba zakładów gastronomicznych powinna zwiększyć się o 18,1% (w kraju o 18,7%) osiągając w 1970 r. stan 345 jednostek. W celu stopniowej niwelacji występujących dysproporcji w nasyceniu siecią handlową różnych rejonów województwa w szybszym tempie winna być rozwijana sieć w rejonach niedostatecznie wyposażonych w placówki handlowe i gastronomiczne z uwzględnieniem miejscowości wypoczynkowych i turystycznych.

Równocześnie należy dokonywać dalszej modernizacji obiektów handlowych w celu stworzenia lepszych warunków przechowywania i ekspozycji towarów, poprawy wskaźników ekonomicznych oraz podniesienia poziomu fachowego i kultury obsługi ludności.

W dalszym ciągu winny być rozwijane samoobsługowe formy sprzedaży, sieć barów szybkiej obsługi i pawilonów gastronomicznych głównie w miejscowościach turystyczno-wczasowych.

4. W celu zrealizowania podstawowych zadań w zakresie handlu i uzyskania dalszej poprawy obsługi konsumentów, należy zabezpieczyć:
 - rozwijanie i ulepszanie systemu i metod badań popytu i dostosowywania struktury asortymentowej towarów do potrzeb rynku,
 - zapewnienie stałej współpracy i wpływu aparatu handlu na produkcję przemysłową celem uzyskania wzrostu ilościowego masy towarowej o właściwej strukturze i jakości,
 - dalsze wdrażanie w organizacjach handlowych rachunku ekonomicznego, jako podstawy podejmowanych decyzji gospodarczych uwzględniających słuszne i uzasadnione interesy nabywców,
 - rozwijanie przemysłu gastronomicznego i poprawę jego działalności poprzez zwiększenie sieci, lepsze wyposażenie w urządzenia i maszyny oraz podniesienie jakości potraw i poziomu obsługi,
 - rozwijanie zakładów gastronomicznych i sieci detalicznej na warunkach agencyjnych. Uznając jednakże ustalenia w planie za niewystarczające — Prezydium WRN winno opracować dodatkowy program rozwoju gastronomii,
 - stworzenie warunków do intensyfikacji sprzedaży ryb i przetworów rybnych poprzez uruchamianie nowych placówek i odpowiednie wyposażenie istniejących sklepów,
 - rozszerzenie możliwości dokonywania napraw artykułów trwałego użytku i zaopatrzenie rynku w części zapasowe do tych artykułów,
 - rozwijanie kontraktacji i usprawnienie sprzedaży owoców i warzyw.

IV. TRANSPORT I ŁĄCZNOŚĆ

1. W zakresie rozwoju gospodarki drogowej zakłada się dalszą rozbudowę sieci dróg, budowę i remont mostów zarówno na drogach państwowych jak i lokalnych. Ustala się wybudowanie ogółem 965 km dróg, z tego 945 km dróg lokalnych oraz 123 mosty, z tego 119 na drogach lokalnych. Wskaźnik gęstości sieci dróg o nawierzchni twardej na 100 km² powierzchni wzrosło z 25,3 km w roku 1965 do 29,6 km w roku 1970.
2. W ramach programu utrzymania dróg lokalnych należy objąć remontem 244,5 km dróg. Na utrzymanie dróg lokalnych przeznaczona jest łączna wartość nakładów w wysokości 221,3 mln zł, tj. wyższe o 45,8% niż w poprzedniej 5-letce. Ponadto przeznaczona jest na zwiększenie zakresu robót drogowych 208,0 mln zł funduszu gromadzkiego tj. o 52,3 mln zł więcej niż wykorzystano w latach 1961—1965. Poważnym uzupełnieniem wysiłków inwestycyjnych i remontowych w gospodarce drogowej powinny być w dalszym ciągu czyny drogowe; szacuje się, że wkład społeczeństwa w ramach czynów drogowych będzie w latach 1966—1970 większy o 46,5% w porównaniu do zrealizowanej wartości prac społecznych w latach 1961—1965.

3. Przy realizacji zadań w drogownictwie winny być przyjęte następujące kierunki:

- koncentracja sił i środków na najważniejszych ciągach komunikacyjnych, z uwzględnieniem dróg zaspokajających potrzeby wynikające z obecnego i planowanego rozwoju gospodarczego województwa, zwłaszcza rozwoju rolnictwa, a także związane z aktywizacją terenów słabo zagospodarowanych.

- Należy zakończyć budowę tych odcinków dróg, które pozwolą na osiągnięcie zamierzenia, by każda gromadzka rada narodowa miała dobre połączenie z siedzibą powiatu,

- w większym stopniu angażowanie w budowę i ulepszenie dróg środków własnych uzupełniających nakłady planowe,

- budowę mostów trwałych i modernizację przepustów z jednoczesną likwidacją małych mostów tymczasowych,

- budowę baz zaplecza technicznego powiatowych zarządów dróg lokalnych. Przewiduje się oddanie do użytku w ramach planu inwestycyjnego obiektów zaplecza technicznego dla PZDL w Augustowie, Białymstoku, Bielsku Podlaskim, Dąbrowie Białostockiej, Grajewie, Kolnie, Łapach, Łomży, Olecku, Siemiatyczach, Sokółce, Suwałkach, Wys. Mazowieckiem i Zambrowie.

4. Zakres programu rozbudowy i poprawy stanu sieci dróg lokalnych w latach 1966—1970 na terenie woj. białostockiego przyjmuje się zgodnie z uchwałą Nr 44/399/66 z dnia 8 lipca 1966 r. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Pełna realizacja tego programu będzie uzależniona od uzyskania dodatkowych środków finansowych i materiałów.

5. W okresie lat 1966—1970 zakłada się dalsze zwiększenie zadań w zakresie przewozów ładunków i pasażerów transportem samochodowym.

6. Głównym wykonawcą tych zadań będzie w dalszym ciągu Woj. Przeds. Państwowej Komunikacji Samochodowej.

7. Zgodnie z wytycznymi IV Zjazdu PZPR oraz uchwał Rady Ministrów Nr 359 z dnia 13. IX. 1961 r. i Nr 287 z dnia 16. IX. 1964 r. główny nacisk w działalności PKS winien być położony na dalszy rozwój transportu towarowego i czynności spedycyjnych.

W związku z tym wpływy z transportu towarowego PKS winny osiągnąć w 1970 roku 50% całości wpływów w PKS wobec 37,8% w 1965 roku, a przewozy ładunków taborem samochodowym osiągnąć wielkość 3,7 mln ton (wzrost o 124,3%).

W ciągu 5-letnia WP PKS winien otrzymać z dostaw 824 samochody ciężarowe tj. o 166,7% więcej niż w okresie poprzedniego 5-letnia.

8. Przewozy pasażerów transportem PKS winny zwiększyć się o 46,3% w stosunku do 1965 roku i osiągnąć w 1970 roku poziom 34,7 mln pasażerów.

Dostawy taboru do przewozów osobowych w okresie 1966—1970 r. ustalono na 399 autobusów.

9. W działalności przewozowej PKS powinny być wzięte pod uwagę następujące wytyczne kierunkowe:

- zapewnienie odpowiedniego dla potrzeb PKS zaplecza technicznego między innymi poprzez rozszerzenie zmienowości w zakładach naprawczych i stacjach obsługi;

W tym celu przewiduje się budowę w Białymstoku Oddziału Towarowego — PKS, Oddziału Remontowego i Oddziału Zaopatrzenia oraz Oddziałów PKS w Bielsku Podlaskim i Elku,

- zapewnienie warunków do wzrostu wydajności i wykorzystania taboru samochodowego między innymi przez polepszenie współczynnika gotowości technicznej,

- usprawnienie przewozów pasażerskich głównie poprzez uruchomienie nowych linii, zagęszczenie kursów na liniach istniejących i poprawę punktualności kursów, budowę przystanków krytych na trasach i przystanków dworcowych,

- zaspokojenie potrzeb w zakresie przewozów pracowniczych,

- dążenie do podniesienia rangi WP PKS jako koordynatora w zakresie racjonalnej gospodarki środkami transportu ciężarowego w województwie.

10. **Telefonizacja wsi.**

W zakresie poprawy stanu telefonizowania wsi zakłada się osiągnięcie 50% telefonizowania miejscowości wiejskich w 1970 r. W związku z tym należy telefonizować 654 miejscowości wiejskie, z czego ok. 65% w ramach środków przyrządów prn.

Przy opracowywaniu szczegółowych planów telefonizacji wsi należy uwzględnić następujące założenia:

- w pierwszej kolejności telefonizacją objąć te wsie, które są siedzibami sołectw lub w których są szkoły, placówki służby zdrowia, agronomówki i inne ważniejsze punkty usługowe warunkujące właściwe zaspokojenie potrzeb ludności wiejskiej i produkcji rolnej,

- dążyć do udostępnienia ludności wiejskiej korzystania z aparatów telefonicznych w ciągu całej doby, w tym celu angażować członków kół ZMW, LOK, ZHP i Polskiego Związku Krótkofalowców do pełnienia dyżurów całodobowych w wiejskich centralach i przy telefonach alarmowych,

- dążyć do automatyzacji wiejskich central telefonicznych, których obsługa ręczna ze względów ekonomicznych jest nieopłacalna i niewskazana,

- dążyć do zwiększenia stopnia wykorzystania central wiejskich poprzez instalowanie aparatów telefonicznych w różnych uspołecznionych jednostkach na terenie wsi telefonizowanych,

- dążyć do zapewnienia maksymalnego udziału ludności wiejskiej w postaci pracy niefachowej możliwej do zrealizowania w czynnie społecznym,

- uwzględnić zainstalowanie telefonów w nowo budowanych obiektach a w szczególności w ośrodkach zdrowia, szkołach i innych obiektach użyteczności publicznej.

V. GOSPODARKA KOMUNALNA I MIESZKANIOWA

1. W zakresie gospodarki komunalnej w latach 1966—1970 zakłada się dalszy rozwój podstawowych usług dla ludności. Główny nacisk zostanie położony na poprawę funkcjonowania istniejących urządzeń komunalnych ze szczególnym uwzględnieniem problemów zaopatrzenia w wodę, odprowadzenie ścieków, komunikacji miejskiej — i innych warunkujących rozwój budownictwa mieszkaniowego.

2. W celu poprawienia stanu technicznego istniejących urządzeń, na kapitalne remonty w gospodarce komunalnej przeznaczają się ogółem na lata 1966—1970 — 250 mln zł, tj. o 6,2% więcej od poniesionych w latach 1961—1965.

3. Poprawa podstawowych usług dla ludności znajdzie wyraz w:

- zwiększeniu rozmiarów usług wodociągów komunalnych przy czym ilość wody wtłoczonej do sieci wzrośnie w roku 1970 o 26% w porównaniu do roku 1965, w tym ilość wody dla gospodarstw domowych o 31%,

- zwiększeniu zużycia gazu przez gospodarstwa domowe o około 88%,

- zwiększeniu średniej ilości wozów w ruchu w komunikacji miejskiej o 127,7%; wysoki wzrost będzie możliwy dzięki znacznie zwiększonym przydziałom, które wyniosą w latach 1966—1970 — 103 jednostki przeliczeniowe wobec 71 jednostek dostarczonych w latach 1961—1965.

4. Wysilek inwestycyjny w latach 1966—70 będzie skierowany na obiekty i roboty związane bezpośrednio z potrzebami ludności głównie na modernizację i rozbudowę systemów wodociągowych i kanalizacyjnych oraz gazownictwa przewodowego i bezprzewodowego. Łączne nakłady na inwestycje rad narodowych w gospodarce komunalnej osiągną sumę 314,8 mln zł.

W ramach inwestycji przewiduje się uzyskanie następujących efektów rzeczowych:

- rozbudowę i budowę wodociągów i kanalizacji w Augustowie, Dąbrowie Białostockiej, Elku, Hajnówce, Kolnie, Łomży, Sokółce, Suwałkach, Wys. Mazowieckiem i Białymstoku,

- bazy dystrybucji gazu płynnego w Łomży i Mońkach,

- sieć ciepłą w Białymstoku.

5. Przewiduje się dalszy rozwój sieci usługowej, ze szczególnym uwzględnieniem takich typów usług jak pranie bielizny, chemiczne czyszczenie garderoby, (uruchomienie nowych 32 zakładów pralniczych), gazownictwo bezprzewodowe, wykonywanie drobnych napraw lokatorskich, oczyszczanie miast. Działalność w tym zakresie winna być oparta o:

- możliwie najpełniejsze zaspokojenie potrzeb ludności pod względem ilości świadczonych usług,
- podniesienie jakości usług,
- zastosowanie w pełniejszym niż dotychczas stopniu rentowności usług.

6. We wszystkich rodzajach działalności przedsiębiorstw i innych jednostek organizacyjnych gospodarki komunalnej należy zabezpieczyć:

- maksymalne wykorzystanie rezerwy zatrudnienia i wzrost wydajności pracy w oparciu o stosowanie zasad racjonalnej organizacji pracy, zgodnie z ustaleniami VII-go Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,
- podniesienie kwalifikacji zatrudnionych kadr ze szczególnym uwzględnieniem wdrożenia zasad ekonomiki i umiejętności prawidłowego planowania i programowania zagadnień gospodarki komunalnej.

7. W ramach budownictwa mieszkaniowego typu miejskiego zakłada się oddanie w latach 1966—1970 do użytku 60.753 izb tj. 975,5 tys. m² powierzchni użytkowej, co stanowi wzrost w porównaniu do okresu 1961—1965 o 17,4%.

W poszczególnych rodzajach budownictwa winny być oddane do użytku następujące ilości izb i powierzchni mieszkalnej:

	lata 1966—1970		
	izby	tys. m ³	% wskaźnik wzrostu ilości m ² 1966-70 1961-65
budownictwa rad narodowych	10814	152,9	53,5
„ zakładowego	800	11,7	74,4
„ resortowego	3695	68,0	
„ spółdzielczego	30974	472,0	255,4
„ indywidualnego	14270	271,0	106,9

8. Równolegle z przyrostem mieszkań winny następować rozwój urządzeń towarzyszących przy czym przewiduje się oddanie do użytku jako minimum następujących efektów w poszczególnych typach usług, wynikających z normatywów urbanistycznych:

- a) w budownictwie rad narodowych:
- powierzchnie lokali handlowych — 3645 m²
 - powierzchnie lokali usługowych — 2749 m²
 - ilość przychodni lekarskich — 1
 - ilość aptek typu A — 3
- b) w budownictwie spółdzielczym:
- powierzchnie lokali handlowych — 13771 m²
 - powierzchnie lokali usługowych — 5684 m²
 - ilość przychodni lekarskich — 2
 - ilość aptek (typu A i B) — 2

9. Planowane rozmiary miejskiego budownictwa mieszkaniowego powinny umożliwić osiągnięcie w latach 1966—1970 następujących celów:

- poprawę warunków mieszkaniowych ludności przez szersze wykorzystanie środków własnych ludności dla budowy mieszkań spółdzielczych. Budownictwo spółdzielcze powinno stanowić w 1970 roku 55% całości uspołecznionego budownictwa miejskiego, podczas gdy w 1965 roku udział ten wynosił 27,6%,
- poprawę warunków mieszkaniowych pracowników zakładów pracy przez współudział tych zakładów w finansowaniu budownictwa spółdzielczego,
- zapewnienie mieszkań dla poprawy warunków mieszkaniowych niżej zarobkujących rodzin, zajmują-

cych pomieszczenia nie nadające się do zamieszkania, w budynkach zagrożonych i nadmiernie zagęszczonych,

- zmniejszenie średniego zagęszczenia mieszkań w miastach województwa z 1,56 osób na 1 izbę w 1965 roku do 1,45 osób na 1 izbę w 1970 roku (średnio w kraju 1,37 osób na 1 izbę).

10. W związku z przeniesieniem ciężaru budownictwa mieszkaniowego na formę budownictwa spółdzielczego, zakłada się odpowiednio większe niż w poprzednim 5-leciu środki kredytowe. Długoterminowe kredyty bankowe przeznaczone na budownictwo spółdzielcze wyniosą w latach 1966—1970 ogółem 835,0 mln. tj. będą o 118,1% większe niż w okresie 1961—1965.

Ponadto przewiduje się kredyt na uzupełnienie wkładów własnych ludności w wysokości 42,0 mln. zł.

Na realizację miejskiego budownictwa indywidualnego w latach 1966—1970 kredyt bankowy wyniesie 150,7 mln zł tj. o 17,3% więcej niż w poprzednim 5-leciu.

11. Na kapitalne remonty budynków mieszkalnych w latach 1966—1970 wydatkuje się 340,0 mln zł tj. o 20,8% więcej niż w latach 1961—1965.

Ponadto w związku ze zwiększeniem wpływów z czynszów nakłady na remonty bieżące wyniosą w latach 1966—1970 108 mln. zł.

12. W celu uzyskania maksymalnych efektów w realizacji budownictwa mieszkaniowego będzie zwrócona uwaga na:

- przestrzeganie normatywnych kosztów jednostkowych uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego,

- stosowanie w maksymalnym stopniu typowej dokumentacji zawartej w zestawie wojewódzkim, ograniczając stosowanie dokumentacji indywidualnej do wyjątkowych przypadków uzasadnionych szczególnieymi warunkami realizacji,

- zapewnienie pełnej koordynacji całości budownictwa mieszkaniowego realizowanego na terenie województwa w celu osiągnięcia maksymalnych efektów ekonomicznych, z uwzględnieniem równoczesnej realizacji urządzeń komunalnych, kulturalnych, socjalnych i usługowych,

- zapewnienie maksymalnej pomocy w rozwoju spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego między innymi przez zapewnienie terenów dla tego rodzaju budownictwa i stosowanie właściwej polityki kredytowej,

- udzielenie wszechstronnej pomocy i poparcia indywidualnemu budownictwu mieszkaniowemu, zwłaszcza na terenach nieuzbrojonych w szczególności przez zapewnienie odpowiednich terenów, udostępnienie dokumentacji typowej oraz stosowanie odpowiedniej polityki kredytowej,

- podniesienie poziomu gospodarowania budynkami mieszkalnymi przez właściwą ich eksploatację, przeprowadzane remonty, zapewnienie odpowiedniego zaplecza warsztatowo-remontowego dla jednostek administracyjnych oraz przez organizowanie czynnego udziału mieszkańców w gospodarowaniu budynkami mieszkalnymi i ich otoczeniem.

VI. URZĄDZENIA SOCJALNO-KULTURALNE

Czynnikami wpływającym na podniesienie poziomu życiowego ludności będzie dalszy rozwój usług kulturalnych i socjalnych oraz usprawnienie ich funkcjonowania. Dla realizacji tych zadań ustala się następujące podstawowe wytyczne na lata 1966—1970:

1. W zakresie oświaty i wychowania

- objęcie w 1970 roku opieką przedszkolną o 48,8% więcej dzieci niż w 1965 roku,
- zwiększenie liczby uczniów w szkołach podstawowych o 9,1% w porównaniu ze stanem w 1965 roku, a liczby izb lekcyjnych — o 4,2%,

- ustalenie naboru do klas 1-szych liceów ogólnokształcących na poziomie 96,7% stanu z 1965 r.
- zwiększenie naboru do kl. I-szych zasadniczych szkół zawodowych o 4,5% w stosunku do 1965 roku,
- zwiększenie naboru do kl. I-szych techników zawodowych dla młodzieży niepracującej o 2,3% w porównaniu do 1965 roku,
- zabezpieczenie rozwoju szkół przysposobienia rolniczego i zwiększenie naboru uczniów do klas I-szych o 89,8% w stosunku do 1965 roku,
- dalsze rozwijanie szkół zawodowych przyzakładowych i międzyzakładowych,
- pełniejsze synchronizowanie kierunków szkolenia zawodowego z potrzebami gospodarczymi województwa,
- przeprowadzenie w pełni reformy szkolnictwa, co wiąże się z zapewnieniem niezbędnej bazy materialnej i odpowiedniej ilości oraz poziomu kadr nauczycielskich.

W ramach inwestycji przewiduje się uzyskanie następujących ważniejszych efektów rzeczowych:

- 641 izb lekcyjnych w szkołach podstawowych oraz 113 dodatkowych pomieszczeń,
- 44 oddziały w przedszkolach,
- 61 pomieszczeń do nauki w liceach ogólnokształcących,
- 65 pomieszczeń w technikum i szkołach zawodowych w Białymstoku i Sejnach,
- 870 stanowisk roboczych w warsztatach szkolnych,
- dom dziecka na 100 miejsc w Łomży.

Na kapitalne remonty w szkolnictwie resortu oświaty przeznaczają się łącznie nakłady na lata 1966—1970 w wysokości 109,9 mln. zł.

Prezydium WRN opracuje w I półroczu 1967 r. kompleksowy program szkolenia kadr zawodowych dla potrzeb gospodarki narodowej oraz wystąpi do Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego o przekształcenie istniejącego w mieście Białymstoku punktu konsultacyjnego SGPiS w filię tej uczelni.

2. W zakresie kultury

- dalszy rozwój środków masowego przekazu oraz sieci placówek czynnego upowszechniania kultury,
- zwiększenie do 1970 roku liczby bibliotek powszechnych o 7,9% i zakupu tomów o 18,4% w stosunku do 1965 roku.

Rozbudowanie sieci bibliotek gromadzkich w takim stopniu aby ich liczba pokryła się z ilością gromadzkich rad narodowych w województwie.

- zwiększenie liczby miejsc w kinach ogółem o 3,1%,
- unowocześnienie struktury placówek k.o. oraz rozbudowę ośrodków poradnictwa i instruktażu,
- z nakładów inwestycyjnych rad narodowych i SFBSiI zakończenie budowy domów kultury w Olecku, Kolnie, Elku, kino-teatru w Sokółce oraz rozpoczęcie budowy budynków szkół muzycznych i Państwowego Teatru Lalek „Świerszcz” w Białymstoku.

Na kapitalne remonty w latach 1966—1970 przeznaczyć nakłady w wysokości 33,2 mln. zł.

3. W zakresie służby zdrowia

- zwiększenie liczby łóżek w szpitalach w roku 1970 o 5,6 tys. co oznacza wzrost o 7,7%, w tym liczba łóżek w szpitalach planu terenowego wyniesie 4,8 tys., w porównaniu ze stanem w 1965 roku wskaźnik liczby łóżek ogółem na 10 tys. mieszkańców zwiększy się z 44,3 do 45,6,
- zwiększenie liczby miejsc w żłobkach stałych o 20,0% w stosunku do 1965 roku,
- zapewnienie pełnej rejonizacji podstawowego leczenia otwartego w miastach, a na wsi osiągnięcie poprawy warunków leczenia zwłaszcza pracowników PGR.

W ramach inwestycji zakłada się oddanie do użytku szpitali powiatowych w Kolnie i Siemiatyczach oraz rozpoczęcie w Sokółce, a także wybudowanie przychodni obwodowych w Białymstoku, Hajnówce, Łapach, Suwałkach i Sejnach.

Na kapitalne remonty w jednostkach planu terenowego resortu zdrowia i opieki społecznej przeznaczają się w latach 1966—1970 nakłady w wysokości 80,8 mln. zł.

4. W zakresie kultury fizycznej i turystyki

- dążenie do podniesienia kultury fizycznej społeczeństwa poprzez rozwój sportowych urządzeń szkolnych i ogólnodostępnych, między innymi boisk, przystani wodnych i pływalni,
- w dziedzinie turystyki — rozwój urządzeń noclegowych, zakładów gastronomicznych — komunikacji, urządzeń sanitarnych, stacji obsługi samochodów i innych — zwłaszcza w regionach turystycznych dotychczas niedostatecznie zagospodarowanych.

W latach 1966—1970 na kapitalne remonty urządzeń sportowych i turystycznych planu terenowego przewiduje się nakłady w wysokości 35,5 mln zł.

VII. ZATRUDNIENIE

1. Według bilansu siły roboczej na lata 1966—1970 sytuacja na odcinku zatrudnienia przedstawia się następująco:

a) przyrost zasobów siły roboczej netto	56,7	tys. osób
b) przyrost zatrudnienia w gosp. narodowej		
poza rolnictwem	38,7	„
w tym: w gosp. uspołecznionej	35,4	„
z tego w przemyśle	13,6	„
c) rezerwa bilansowa (przewidziana do zagospodarowania przez zakłady nowolokaliz.)	6,7	„
d) przyrost zatrudnienia w rolnictwie	2,7	„
e) nadwyżka siły roboczej	8,6	„

2. Stosując racjonalną politykę zatrudnienia powinny być wzięte pod uwagę następujące zasady:

- zachowanie właściwych proporcji pomiędzy wielkością produkcji a zatrudnieniem zapewniając odpowiedni wzrost wydajności pracy głównie poprzez zwiększenie efektywności wykorzystania środków trwałych, surowców i materiałów, stałe usprawnienie organizacji pracy,
- dostosowanie kierunków szkolenia zawodowego do planowanych potrzeb gospodarki województwa ze szczególnym uwzględnieniem takich specjalności jak technik rolnik, technik budownictwa lądowego oraz kwalifikowanych robotników o kierunkach mechanicznym, drzewnym, włókienniczym i odzieżowym,
- możliwie pełne zatrudnienie absolwentów szkół zawodowych, ogólnokształcących i wyższych,
- zapewnienie dalszego wzrostu udziału zatrudnienia kobiet w ogólnej liczbie zatrudnionych,
- stopniowe likwidowanie dysproporcji w terenowym rozmieszczeniu siły roboczej i miejsc pracy,
- zabezpieczenie wzrostu zatrudnienia w rolnictwie zwłaszcza na terenach ziem północnych.

VIII. INWESTYCJE

1. Na rozwój stanu zagospodarowania województwa przeznaczają się w latach 1966—1970 nakłady inwestycyjne w gospodarce uspołecznionej w wysokości 14,0 miliardów złotych, co stanowi wzrost w stosunku do wykonania w okresie 1961—1965 o 30,8%.

Rozmiary nakładów na roboty budowlano-montażowe w ramach ogólnej kwoty nakładów wyniosą 9,3 mld zł, co stanowi wzrost w porównaniu do wykonania w latach 1961—1965 o 40,9%.

2. Nakłady na inwestycje rad narodowych (bez inwestycji realizowanych w trybie odrębnych przepisów) wyniosą w latach 1966—1970 6 453,3 mln zł, w tym roboty budowlano-montażowe 4 786,4 mln zł, w stosunku do wykonania w latach 1961—1965 nastąpi wzrost odpowiednio o 23,5% i o 31,4%.

3. Ustala się następujący podział nakładów inwestycyjnych rad narodowych na jednostki wojewódzkie realizujące plan inwestycyjny:

1	Lata 1966-70 w mln. zł			1965-70
	Ogółem	w tym roboty bud.-mont	struktura %	1961-1965 wskaźnik
	2	3	4	5
Ogółem województwo	6 453,3	4 786,4	100,0	123,5
z tego:				
Wydział Rolnictwa i Leśnictwa	4 023,0	3 168,0	62,3	167,7
w tym: PGR	1 103,0	—	—	174,0
melioracje	1 599,0	—	—	169,9
Wydział Przemysłu (WZPPPT)	171,0	91,0	2,6	151,6
Woj. Zjedn. Przem. Ter. Mat. Budowl.	185,3	119,6	2,9	129,8
Wydział Komunikacji	99,2	77,3	1,5	73,6
Woj. Przeds. PKS	356,0	40,1	5,5	196,3
Wydział Handlu (WZPH)	56,9	32,5	0,9	129,0
Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej (WZGKiM)	314,8	235,9	4,9	109,4
Wojew. Dyr. Inwest. Miejskich	324,0	310,0	5,0	39,9
Kuratorium OSB	523,0	405,2	8,1	95,2
Wydział Zdrowia i Opieki Społecz.	262,2	180,2	4,1	122,6
Wydział Kultury	13,9	10,8	0,2	64,9
Wojew. Komitet Kult. Fiz. i Turyst.	14,6	14,0	0,3	153,7
Wydział Budżetowo-Gospodarczy	10,3	8,8	0,2	33,2
Wojew. Komenda Straży Pożarnych	6,8	1,9	0,1	28,9
Inne	2,2	1,0	0,03	110,0
Rezerwa wojewódzka	90,1	90,1	1,4	—

4. Zgodnie z wytycznymi Rady Ministrów nakłady na inwestycje spółdzielczości terenowej w latach 1966—1970 wyniosą 2.054,3 mln zł, w tym roboty budowlano - montażowe 1.661,9 mln zł.

W podziale na poszczególne pionosy spółdzielczości nakłady ukształtują się następująco:

1	Lata 1966-1970	
	Ogółem w mln. złotych	w tym roboty bud.-montaż
	2	3
Ogółem województwo*	2 054,3	1 661,9
Wojewódzki Zw. Spółdzielni Pracy	110,0	51,3
Wojewódzki Zw. Spółdzielni Inwalidów	29,2	11,6
Zw. Spółdz. Mlecz. — Okr. Oddz.	221,8	113,8
ZSS „Społem”	32,4	18,9
WZGS „Samopomoc Chłopska”	393,9	256,6
Centr. Spółdz. Ogrodn. — Oddz. Okr.	20,2	13,3
Zw. Spółdz. Oszczęd. Pożyczkowych	6,8	6,1
Związek Rzem. Spółdz. Zaop. i Zbytu	4,0	3,6
Związek Spółdz. Bud. Mieszk. — Oddział	1 236,0	1 186,7

* bez spółdz. produkcyjnych i kótek rolniczych.

5. W celu zapewnienia prawidłowego przebiegu realizacji zadań inwestycyjnych i uzyskania maksymalnych efektów będzie zwrócona uwaga na następujące zasady:

- zapewnienie maksymalnej koncentracji nakładów inwestycyjnych i środków realizacyjnych,
- realne ustalanie zadań rzeczowych planu i terminów oddawania ich do użytku w oparciu o obowiązujące cykle budowy,
- zapewnienie właściwego przygotowania inwestycji jako warunek włączenia do planu, tj. właściwe i terminowe opracowanie dokumentacji z uwzględnieniem szerszego stosowania projektów typowych,
- zwiększenie odpowiedzialności biur projektowych oraz projektanta i kosztorysanta za prawidłowe określenie kosztów, za jakość i terminowość sporządzanej dokumentacji,
- konsekwentne wdrażanie i respektowanie zasady, iż koszt ustalony w zatwierdzonym projekcie wstępnym nie może być przekroczony w dalszych fazach projektowania,
- przestrzeganie zasady kompleksowości planowania, a zwłaszcza koordynowania realizacji inwestycji towarzyszących i współzależnych z zakresem i terminami realizacji obiektów podstawowych,
- pełnej koordynacji inwestycji.

6. W związku z potrzebami województwa w zakresie inwestycji, i remontów, których realizacja wymagać będzie przyspieszenia tempa wzrostu produkcji budowlano-montażowej, ustala się główne kierunki działania zmierzające do osiągnięcia planowanego wzrostu potencjału wykonawczego przedsiębiorstw budowlanych, wynikające z zatwierdzonych projektów organizacyjno-technicznych zjednoczeń i powiązanych z nimi branż, a mianowicie:

- zabezpieczenie możliwie najszybszej i pełnej realizacji inwestycji własnych przedsiębiorstw budowlanych,

- zbilansowanie zdolności produkcyjnych zakładów przemysłu materiałów i elementów budowlanych z potrzebami w tym zakresie poprzez budowę nowych i rozbudowę istniejących zakładów,
- stabilizacja załóg budowlanych poprzez właściwą organizację produkcji, mechanizację robót, poprawę warunków socjalno-bytowych oraz przygotowywanie odpowiedniego frontu robót na okres zimowy,
- szkolenie w szerszym zakresie nowych kadr budowlanych oraz podnoszenie kwalifikacji zawodowych obecnych załóg i kadr techniczno-ekonomicznych poprzez wszelkie formy szkolenia zawodowego,
- przyspieszenie uprzemysłowienia budownictwa we wszystkich jego rodzajach w tym również w budownictwie rolniczym, wiejskim i komunalnym, między innymi poprzez uwzględnienie w projektowaniu postępów technologii wykonawstwa i dokonanie w tym celu niezbędnych korekt w Wojewódzkich Zestawach Projektów,
- szersze stosowanie postępu technicznego, a w tym kompleksowej i małej mechanizacji w budownictwie, a ponadto automatyzacji w przemyśle materiałów budowlanych.

Ze względu na wagę problemu budownictwa dla rozwoju gospodarczego Białostoczczyzny Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministerstwa Rolnictwa o zabezpieczenie pełnej realizacji w latach 1967—1970 zadań produkcji budowlano-montażowej — przez podległe im zjednoczenia i przedsiębiorstwa działające na terenie wojew. białostockiego, a zwłaszcza Białostockie Zjednoczenie Budownictwa i Zjednoczenie Budownictwa Rolniczego w Białymstoku.

Jednocześnie Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się do wojewódzkich organizacji społecznych i jednostek gospodarczych niepodporządkowanych radom narodowym, a w których kompetencji leży działalność budowlana bądź współdziałanie w jej realizacji — o wykorzystanie wszystkich możliwości uruchomienia rezerw produkcyjnych i dalszego wzrostu.

Prezydium WRN oraz powiatowe i gromadzkie rady narodowe winny zapewnić właściwą koordynację całokształtu spraw dotyczących inwestycji i budownictwa oraz funkcjonowania jednostek organizacyjnych podporządkowanych radom narodowym ze szczególnym uwzględnieniem dalszego doskonalenia, programowania i planowania inwestycji, gospodarki terenami budowlanymi, szkolenia kadr oraz udzielania pomocy i oddziaływania na poprawę pracy przedsiębiorstw budowlanych poprzez systematyczną kontrolę i rozliczanie z wykonania zadań przez odpowiednie jednostki organizacyjne.

Szczególne uwaga winna być zwrócona na działalność werbunkową siły roboczej przez przedsiębiorstwa budowlane i stworzenie przez te przedsiębiorstwa odpowiednich warunków pracy i wydajności oraz na udzielanie im pomocy przez prezydium powiatowych i gromadzkich rad narodowych w pozyskaniu niezbędnej ilości robotników.

C. Postanowienia końcowe

1. Na podstawie zadań rozwoju gospodarki województwa zawartych w niniejszej uchwale powinno być dokonane uściślenie danych zadań planu 5-letniego na lata 1966—1970.
2. Zawarte w niniejszej uchwale ustalenia dotyczące rozwoju gospodarki województwa powinny stanowić podstawową wytyczną do ustalania zadań i środków w projektach rocznych planów gospodarczych.
3. Przy opracowywaniu rocznych planów gospodarczych Prezydium WRN powinno dążyć w szczególności do:
 - uwzględniania aktualnej sytuacji gospodarczej kraju jak też przebiegu realizacji rocznych planów województwa,
 - ustalania szczegółowych zadań głównie pod kątem uzyskania maksymalnych efektów ekonomicznych.
4. Upoważnia się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do dokonywania zmian wskaźników zawartych w niniejszej uchwale w przypadkach uzasadnionych okolicznościami wymienionymi w pkt. 3, pod warunkiem nienaruszania podstawowych proporcji pięcioletniego planu rozwoju gospodarki na lata 1966—1970.

Przewodniczący Prez. WRN

(—) Stefan Żmijko

Przewodniczący Obrad

(—) mgr Antoni Konaszyc

Poz. 2

U C H W A Ł A Nr 27/IX/66

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku

z dnia 22 grudnia 1966 roku

w sprawie planu gospodarczego i budżetu województwa białostockiego na 1967 rok.

Na podstawie art. 10 i 11 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 roku o radach narodowych (Dz. U. Nr 29, poz. 172 z 1963 roku), art. 3 i 21 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) i art. 9 ustawy z dnia 1 lipca 1958 roku o dochodach rad narodowych (Dz. U. Nr 44, poz. 214) — Wojewódzka Rada Narodowa na wniosek Prezydium i po wysłuchaniu opinii Komisji Budżetu i Planu Gospodarczego uchwała następujące podstawowe zadania gospodarcze, jednostkowy budżet wojewódzki oraz zbiorczy budżet województwa na 1967 rok.

A. Plan gospodarczy

Zgodnie z uchwałą Nr 347/66 Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1966 r. o Narodowym Planie Gospodarczym na 1967 rok i podstawowych założeniach na 1968 rok ustala się dla województwa białostockiego następujące główne zadania planu terenowego w poszczególnych działach gospodarki.

I. Rolnictwo

1. Szacuje się, że w 1967 roku wartość globalnej produkcji rolnej (w cenach porównywalnych) osiągnie następujące wielkości:

Wyszczególnienie	Plan 1967 r.	Wskaźnik p.w. 1966-1960
1	2	3
Wartość produkcji globalnej całego rolnictwa	15.335,0	99,1
z tego: prod. roślinna	9.390,1	97,4
prod. zwierzęca	5.944,9	102,0

Zakłada się w planie niższą wartość produkcji roślinnej ze względu na to, że rok 1966 był wyjątkowo urodzajny. Przy sprzyjających warunkach atmosferycznych w 1967 roku, poziom ten może być znacznie przekroczony.

2. Przewiduje się uzyskanie następujących przeciętnych plonów w całej gospodarce rolnej:

	średnia z lat 1962—1965	1966 p. w.	1967 plan
— 4 podst. zboża q/ha	13,4	15,4	16,0
— ziemniaki „	152,0	176,0	168,0
— buraki cukrowe „	250,0	361,0	277,0
— siano z łąk „	30,2	38,5	34,5

3. Zakłada się uzyskanie następujących wskaźników wzrostu pogłowia zwierząt w stosunku do 1966 roku:

— pogłowia bydła	o	4,2%
— trzody chlewnej	o	0,1%
— owiec	o	1,5%

4. Przewiduje się osiągnięcie następującej obsady zwierząt na 100 ha użytków rolnych:

	1966 r. wykon.	1967 r. plan
— bydło razem szt. na 100 ha	42,1	44,6
w tym krowy	24,7	25,6
— trzoda chlewna	71,8	73,2
— owce	18,2	18,8
— konie	14,2	14,2

5. Przewiduje się uzyskanie następujących wyników w zakresie skupu podstawowych artykułów rolnych:

	1967 r.	Wskaźnik 1966 = 100
— zboża razem tys. ton	160,0	108,5%
— ziemniaki „	320,0	100,0%
— żywiec w przeliczeniu na mięso tys. ton	79,2	105,6%
— mleko mln ltr	291,0	101,7%

6. Zakłada się zrealizowanie następujących inwestycji rolnych:

— na melioracje	272,3 mln zł	— 110,8%
melior. uż. zielon.	11,6 tys. ha	— 110,4%
melior. grunt. orn.	6,5 tys. ha	— 118,1%
— na PGR	179,4 mln zł	— 80,3%
pobudowanie	490 izb miesz.	— 126,2%
dla inwentarza	1340 stanowisk	— 47,0%
— na elektryfikację	66,3 mln zł	— 111,2%
zelektryfikowanie	144 wsi	— 88,2%
— na mechanizację	88,7 mln zł	— 90,9%
— na pozostałe inwest.	87,8 mln zł	— 71,4%

Zadania w zakresie melioracji i elektryfikacji wsi wg powiatów przyjmuje się jak w zał. 1 i 2.

7. W celu zabezpieczenia pełnej realizacji planowanych zadań produkcyjnych i rozwojowych rolnictwa, ustala się następujące środki i kierunki działania:

- zapewnienie pełnej realizacji zadań w zakresie budownictwa zagrodowego w wielkościach określonych uchwałą WRN Nr 5/III/65 i zarz. Prezydium WRN Nr 32/66 z 17. II. 1966 r. stosując ulgi inwestycyjne w podatku gruntowym dla tych gospodarstw, które odpowiadają warunkom przewidzianym w zarządzeniu Min. Finansów z dnia 30. VII. 1966 r. (M. P. Nr 46 z 7. IX. 1966 r.),
- pełne zrealizowanie zadań w zakresie kontraktacji płodów rolnych i hodowlanych, a zwłaszcza kontraktacji 4 podstawowych zbóż konsumpcyjnych na powierzchni 45 tys. ha oraz gryki 3,5 tys. ton jak również kontraktacji młodego bydła rzeźnego w ilości 115 tys. sztuk oraz przeanalizowanie tych zadań w świetle nowych uchwał o zasadach kontraktacji,
- zabezpieczenie pełnego wykorzystania przydzielanych województwu nawozów mineralnych między innymi poprzez rozszerzenie kredytowej sprzedaży nawozów (gwarantowanych przez SOP-y) a także poprzez realizację zbiorowych zamówień i bezpośrednich transakcji z pominięciem handlu.

II. Przemysł

- Zakłada się, że wartość produkcji globalnej przemysłu uspołecznionego wg cen porównywalnych ogółem wyniesie 12 178,7 mln zł, co stanowi wzrost o 11,1% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1966 r.
- Zakłada się, że wartość produkcji globalnej przemysłu terenowego wg cen porównywalnych wyniesie ogółem 3 482,6 mln zł, osiągając wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem w 1966 roku o 5,6%.
- Wartość produkcji towarowej przemysłu terenowego wg cen zbytu powinna osiągnąć 3 672,7 mln zł, co oznacza wzrost o 5,4% w stosunku do przewidywanego wykonania 1966 roku.
- Ustala się następujące podstawowe zadania dla poszczególnych pionów organizacyjnych przemysłu terenowego w zakresie wartości produkcji towarowej, zatrudnienia i osobowego funduszu płac:

Wyszczególnienie	Wartość produkcji towarowej wg cen zbytu (w mln. zł)		Zatrudnienie ogółem (osób) *)		Osobowy fundusz płac (w mln zł) **)	
	1967 rok	1967 1966 p. w.	1967 rok	1967 1966 p. w.	1967 rok	1967 1966 p. w.
WZPPPT	508,0	110,0	3 400	103,5	70,6	104,6
WZSP	766,0	107,4	6 290	101,5	115,7	104,0
WZSI	173,0	110,2	1 663	108,8	34,9	110,8
WZGS	432,5	111,8	1 440	108,3	28,5	110,4**
ZSS	428,5	103,6	940	102,2	20,2	103,1
CSO	28,3	104,3	142	107,6	2,4	108,5**
WZPTMB	192,0	102,7	2 680	100,4	63,5	104,4**
WZPH	87,3	102,1	410	101,2	9,3	104,5**
WZGKiM (gazownia)	25,7	107,0	184	106,4	4,7	109,3**
KOS (Warsztaty Szkolne)	44,0	105,3	315	101,6	6,7	102,8
WZPGR	16,0	78,4	94	160,0	2,1	100,0
CZS Mlecz.	958,0	100,3	1 770	107,8	37,6	110,9**
GRN (Młyny gosp.)	13,4	100,8	279	102,2	4,7	102,2
Ogółem województwo	3672,7	105,4	19 607	103,4	401,0	105,8

*) łącznie z rezerwą

**) z uwzględnieniem regulacji płac.

5. Przyjmuje się wartość produkcji nakładczej (chałupniczej) na 1967 rok w poszczególnych pionach organizacyjnych przemysłu terenowego w następujących wielkościach:

Pion organizacyjny	Wartość produkcji nakładczej w mln. zł wg cen zb.	
	1967 rok	% wskaźnik p. w. 1966r.=100
1	2	3
Ogółem:	154,0	120,0
z tego:		
— Woj. Zjedn. Przeds. Państw. Przem. Ter.	40,0	132,0
— Woj. Zw. Sp-ni Pracy	94,0	117,5
— Woj. Zw. Sp-ni Inwalidów	20,0	111,1

6. Ustala się dla poszczególnych pionów organizacyjnych nadzorowanych przez Komitet Drobnej Wytwórczości następujące zadania w zakresie usług dla ludności:

w mln zł

Pion organizacyjny	Usługi przemysłowe		Usługi nieprzemysłowe	
	1967	% wskaźnik p. w. 1966=100	1967	% wskaźnik p. w. 1966=100
1	2	3	4	5
Ogółem:	81,9	113,8	59,9	115,6
z tego:				
— Woj. Zjedn. Przeds. Państw. Prz. T.	18,0	128,6	0,7	175,0
— Woj. Zw. Sp-ni Pracy	49,0	108,9	38,0	108,9
— Woj. Zw. Sp-ni Inwalidów	5,4	105,9	1,5	100,0
— WZGS „Samopomoc Chłopska”	7,0	125,0	16,0	137,9
— ZSS „Społem”	2,5	108,7	3,2	106,7
— Centr. Sp-ni Ogrodniczych	—	—	0,5	125,0

7. Poważną rolę w rozwoju usług dla ludności powinno odegrać rzemiosło indywidualne. Należy dążyć do takiego wzrostu rzemiosła, aby w 1967 r. liczba zakładów rzemieślniczych wyniosła co najmniej 6400, co w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1966 r. stanowić będzie wzrost o 10,3%, a zatrudnienie 8 320 osób tj. o 10,2% więcej od przewidywanego wykonania 1966 r.

Rzemieślnicza spółdzielczość zaopatrzenia i zbytu winna zrealizować zadania w następujących wielkościach:

Wyszczególnienie	Jednostka miary	1967 rok	% wskaźnik p. w. 1966r.=100
1	2	3	4
Wartość produkcji przemysłowej i usług	mln. zł	95	118,8
Wartość obrotów hurtowych	„	20	133,3
Zatrudnienie ogółem	osób	89	109,9
Osobowy fundusz płac	tys. zł	2 189	112,4

8. Ustala się następujące główne kierunki działania terenowej drobnej wytwórczości:
- dalsze intensywne rozwijanie produkcji eksportowej oraz rozszerzenie asortymentów towarów przeznaczonych na rynek miejscowy,
 - wszechstronne wykorzystanie możliwości dalszego wzrostu produkcji materiałów budowlanych, a szczególnie ściennych w przemyśle terenowym oraz inicjowanie i rozwijanie tej produkcji w zespołach chłopskich i kółkach rolniczych. W tym celu Prezydium WRN opracuje w I kwartale 1967 r. program działania w zakresie dodatkowego wzrostu produkcji cegły na lata 1967—1968; w pionie Woj. Zjednocz. Przem. Ter. Mat. Budowlanych należy osiągnąć jako zadanie minimum produkcję cegły w ilości 83 mln jedn. cer. i rurek drenarskich — w ilości 3,9 mln j. dren.; ponadto przewiduje się wyprodukowanie w zespołach chłopskich i kółkach rolniczych 20 mln j. c. materiałów ściennych.

III. Obrót towarowy

1. Sprzedaż detaliczna ogółem winna osiągnąć w 1967 roku wartość 10 052,2 mln zł, co stanowi wzrost o 9,2% w stosunku do przewidywanego wykonania 1966 roku.
Zadania w zakresie obrotów detalicznych wg powiatów przyjmuje się jak w zał. 3.
2. Podstawowym pionem organizacyjnym określa się następujące zadania w zakresie wartości obrotów detalu:

	1967 r. mln zł	% wskaźnik p. w. 1966 r. = 100
--	-------------------	-----------------------------------

— Woj. Zjedn. Przed. Handl.	1 675,0	108,9
— WZGS „Samopomoc Chłopska”	3 680,0	110,6
— ZSS „Społem”	2 005,0	108,0
3. Przewiduje się, że obroty w zakładach gastronomicznych osiągną wartość 575,7 mln zł, i będą o 10,3% wyższe od przewidywanych w 1966 r.
 4. Sieć placówek handlu uspołecznionego winna zwiększyć się o 101 sklepów i osiągnąć stan 3797 jednostek; stanowi to wzrost o 2,7% w stosunku do stanu przewidywanego na koniec 1966 r.
 5. Ustala się następujące kierunkowe wytyczne w działalności handlowej:
 - dalszą intensyfikację działalności gastronomicznej, poprzez zwiększenie sieci zakładów, lepsze ich wyposażenie w urządzenia i maszyny oraz podniesienie jakości potraw i poziomu obsługi,
 - kontynuowanie modernizacji sklepów,
 - dalszą poprawę zaopatrzenia rynku w artykuły spożywcze i przemysłowe a szczególnie w art. dotychczas deficytowe jak mięso i przetwory, materiały ścienne, obuwie skórzane i gumowe, tkaniny bawełniane i inne; biorąc pod uwagę poważny wzrost siły nabywczej ludności województwa białostockiego, zwłaszcza w ostatnim okresie, Prezydium WRN ustali dodatkowe potrzeby towarowe i wystąpi o ich realizację do Ministerstwa Handlu Wewnętrznego,
 - aktywizację sprzedaży towarów o dostatecznej podaży, a zwłaszcza artykułów trwałego użytku,
 - dążenie do prawidłowej wielkości i struktury zapasów towarowych.

IV. Transport i komunikacja

1. W 1967 roku przeznaczają się na utrzymanie dróg lokalnych środki budżetowe w wysokości 41,0 mln zł tj. o 12,9% więcej niż planowano na 1966 rok.
W ramach wyżej wymienionych nakładów należy m. in. dokonać odnowy 81 km dróg lokalnych o nawierzchni twardej.
2. Ustala się następujące zadania na 1967 rok dla Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej:
 - przewiezenie w ramach komunikacji autobusowej 30 520 tys. pasażerów tj. o 6,3% więcej niż w 1966 r.,
 - przewiezenie w ramach przewozów towarowych — zgodnie z dyrektywą Rady Ministrów — 2 260 tys. ton ładunków tj. o 17,7% więcej niż w 1966 roku.

3. Według ustaleń Rady Ministrów — Wojew. Przedsiębiorstwo PKS otrzyma w 1967 r. z przydziału 125 jednostek taboru ciężarowego i 73 autobusy.
4. Przewiduje się przewiezenie samochodowym transportem branżowym (WZPH, WZGS, ZSS) 1454, 1 tys. ton ładunków, tj. o 10,3% więcej niż w 1966 roku, z tego przypada na:

— Woj. Sp. Transp. Wiejskiego	993,0 tys. ton
— Woj. Sp. Transportu i Usł. Techn. ZSS „Społem”	225,1 „
— Przeds. Transp. Handlu Wewn.	236,0 „
5. Jako główne wytyczne w gospodarce drogowej i działalności przewozowej należy przyjąć:
 - ulepszenie dróg gruntowych i budowę dróg o nawierzchni twardej, głównie w ramach środków własnych w formie czynów społecznych,
 - koncentrację sił i środków w realizacji budownictwa drogowego na najważniejszych ciągach komunikacyjnych i mostach w celu szybszego uzyskania efektów gospodarczych,
 - rozbudowę baz zaplecza technicznego powiatowych zarządów dróg lokalnych,
 - modernizację przepustów z jednoczesną likwidacją małych mostów tymczasowych,
 - racjonalne wykorzystanie zdolności przewozowej taboru jednostek transportowych,
 - zapewnienie bezpieczeństwa ruchu na drogach głównie poprzez należyte utrzymywanie stanu dróg, ich oznakowanie, przeprowadzanie częstszych kontroli drogowych i stanu technicznego pojazdów, walkę z pijaństwem i inne.

V. Gospodarka komunalna i mieszkaniowa

1. Ustala się następujące główne zadania na 1967 rok w zakresie gospodarki komunalnej:
 - zwiększenie ilości wody sprzedanej ogółem o 6,1%,
 - zwiększenie produkcji gazu o 9,6% oraz dwukrotny wzrost gazownictwa bezprzewodowego,
 - zwiększenie liczby przewiezionych pasażerów środkami komunikacji miejskiej o 7,9%,
 - zwiększenie zadań w zakładach podległych radom narodowym w zakresie prania bielizny o 23,9% i w zakresie czyszczenia garderoby o 30%, a także poprawę jakości usług.
2. Według ustaleń Rady Ministrów przydział taboru komunikacji miejskiej wyniesie w 1967 roku 16 autobusów.
3. Przeznacza się na kapitalne remonty urządzeń komunalnych kwotę 47,0 mln zł tj. o 6,8% więcej niż przewidziano w planie na 1966 rok, a na kapitalne remonty budynków mieszkalnych 65 mln zł czyli więcej w porównaniu z rokiem poprzedzającym o 4,5%.
4. W ramach budownictwa mieszkaniowego typu miejskiego przewiduje się uzyskanie następujących efektów wyrażonych w m² powierzchni użytkowej:

ogółem	139 187 m ²
z tego:	
— budownictwo rad narodowych	45 391 m ²
— budownictwo spółdzielcze (powsz. i zakład.)	81 888 m ²
— budownictwo resortowe	8 418 m ²
— budownictwo zakładowe	500 m ²
— budownictwo indywid. kredytów (szacunek)	28 000 m ²
— budownictwo indywid. niekredyt. (szacunek)	25 000 m ²
5. Zakłada się zwiększenie udziału budownictwa spółdzielczego w ogólnym budownictwie mieszkaniowym z 33,4% w 1966 roku do 43,3% w 1967 roku.
6. Podział na powiaty nakładów i efektów rzeczowych budownictwa mieszkaniowego oraz nakładów na kapitalne remonty w gospodarce komunalnej i mieszkaniowej przyjmuje się jak w zał. 4—8.
7. Przy realizacji zadań zaplanowanych w gospodarce komunalnej i mieszkaniowej główne wysiłki winny być skierowane na:
 - pełne wykorzystanie zdolności produkcyjno-usługowych istniejących urządzeń komunalnych oraz zagospodarowanie nieczynnych maszyn i sprzętu,
 - poprawę poziomu bieżącej eksploatacji budynków mieszkalnych, ze szczególnym uwzględnieniem za-

gwarantowania bardziej efektywnej opieki nad majątkiem trwałym gospodarki mieszkaniowej administrowanym przez rady narodowe,

- racjonalne wykorzystanie środków na kapitalne remonty w gospodarce komunalnej i mieszkaniowej z przestrzeganiem terminowości przygotowywania dokumentacji technicznej oraz długości cykli remontowych w wykonawstwie,
- dążenie do dalszego obniżenia normatywnych kosztów jednostkowych w budownictwie mieszkaniowym.

VI. Urządzenia kulturalne i socjalne

1. W zakresie rozwoju urządzeń kulturalnych i socjalnych zakłada się następujące podstawowe zadania:

oświata i wychowanie	1967 r. plan p. w.	% wskaźnik 1966=100
— liczba dzieci w przedszkolach ogółem (w tys.)	13,8	107,0
— liczba uczniów w szkołach podstawowych (w tys.)	216,9	103,0
— izby lekcyjne w szk. podstaw. 6 046		100,8
— liczba uczniów w kl. I liceów ogólnokształcących	3 400	—
— liczba uczniów w kl. I szkół przysposob. rolniczego	3 060	127,5
— liczba uczniów w kl. I zasadn. szkół zawodowych dla nieprac. po kl. VII/VIII	2 305	59,4
— liczba uczniów w kl. I techników zawodowych nieprac. po szkole podstaw.	1 880	106,8
— nakłady na kapitalne remonty w pl. terenowym Min. Oświaty (w mln. zł)	21,0	105,5

Kultura

— liczba bibliotek powszechnych w tym wiejskich	359 302	105,7 104,5
— liczba miejsc w kinach stałych (tys.)	19,7	100,0
— w tym w miejskich (tys.)	11,1	100,0
— w wiejskich (tys.)	8,6	100,0
— nakłady na kapitalne remonty — w jedn. budżetowych (mln zł)	4,0	148,1
— w przedsiębiorstwach (mln zł)	2,0	45,5

Służba zdrowia

— liczba łóżek w szpitalach ogólnych planu terenowego (w tys.)	4,5	100,0
— liczba przychodni planu teren.	115	104,5
— liczba ośrodków zdrowia	137	105,4
— liczba spóldz. zdrowia na wsi	32	139,1
— zatrudnienie — przeciętna roczna liczba etatów (plan terenowy)	2 830	104,3
— w tym:		
— lekarzy medycyny	1 116	110,5
— lekarzy dentyków	254	111,4
— liczba miejsc w żłobkach — plan teren. (tys.)	1,7	106,3
— liczba miejsc w zakładach pomocy społecznej ogółem (w tys.)	1,0	100,0
— nakłady na kapit. remonty w jedn. budżet. (mln zł)	15,9	108,2

Kultura fizyczna i turystyka

— nakłady na kapitalne remonty w jedn. budżetowych (mln zł)	7,6	108,6
---	-----	-------

2. Ustala się następujące kierunkowe wytyczne w zakresie urządzeń kulturalnych i socjalnych:

- wprowadzenie w życie drugiego etapu reformy w szkolnictwie podstawowym,
- dalsze intensywne szkolenie kadr potrzebnych do prowadzenia kl. VIII-mej w szkołach podstawowych,

- przeprowadzenie reformy szkolnej w liceach ogólnokształcących i szkołach zawodowych,
- rozszerzenie zakresu szkolenia w szkołach zawodowych pracowników dla budownictwa i rolnictwa,
- tworzenie gromadzkich ośrodków kultury koordynujących działalność kulturalną w obrębie gromad i małych miasteczek,
- rozbudowę w powiatowych domach kultury poradni amatorskiego ruchu kulturalno-oświatowego i wypożyczalni sprzętu,
- dalszy rozwój klubów PUPiK „Ruch”, gminnych spółdzielni i związkowych,
- pełniejsze wykorzystanie placówek lecznictwa zamkniętego i otwartego oraz poprawę jakości ich usług,
- pełnoetatowe zatrudnienie lekarzy w miastach, zgodnie z ustaloną rejonizacją,
- kontynuowanie rozbudowy sieci ośrodków zdrowia i spółdzielni zdrowia na wsi,
- zwiększenie ilości lekarzy dentyków, równomierne ich rozmieszczenie, pełniejsze egzekwowanie świadczonych przez nich usług leczniczych, zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży szkolnej,
- zmniejszenie wskaźnika umieralności niemowląt, przez rozwijanie działalności profilaktycznej i pełne wykonywanie szczepień ochronnych,
- zwalczanie gruźlicy przez zwrócenie szczególnej uwagi na pełne wykonanie szczepień BCG i objęcie badaniami małoobrazkowymi całej ludności województwa,
- pełniejsze wykorzystanie istniejących urządzeń sportowych, turystycznych oraz zabezpieczenie ich konserwacji i utrzymania,
- rozwój i wzmocnienie istniejących ośrodków sportu, turystyki i wypoczynku.

VII. Zatrudnienie

1. Zgodnie z wytycznymi Rady Ministrów zatrudnienie w terenowej gospodarce społecznej powinno wynosić w 1967 roku 104,6 tys. osób, co oznacza wzrost o 4,0% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1966 r.
2. Ustala się następujące wielkości zatrudnienia dla poszczególnych działów gospodarki terenowej (bez potrącenia rezerwy wojewódzkiej);

	1967 r. plan	Wskaźnik p. w. 1966=100
— przemysł	19,6 tys. osób	103,7
— budownictwo	5,7	107,5
— rolnictwo	14,1	106,0
— transport i łączność	6,6	100,0
— obrót towarowy	16,4	103,1
— gospodarka kom. i mieszk.	5,5	103,8
— urządz. kult. i socjal.	27,2	104,2
— usługi rem. bud., kult., socjal., rolnicze, różne (nieprzem.) GRN	4,3	107,5
— inne	5,2	100,0

3. W polityce zatrudnienia należy między innymi zwrócić szczególną uwagę na:

- zapewnienie pełnego zatrudnienia absolwentów szkół zawodowych i uwzględnienie rozwiązania tego problemu w planach techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw przy podziale zatrudnienia według kwartałów,
- zapewnienie zatrudnionym odpowiednich warunków pracy poprzez właściwą organizację produkcji czy innego rodzaju pracy, a przede wszystkim przez poprawę warunków bezpieczeństwa i higieny pracy,
- dążenie do zrównoważenia bilansu męskiej siły roboczej poprzez wykorzystanie rezerw siły kobiecej, głównie w drodze wymiany pracy mężczyzn na pracę kobiet na stanowiskach dla nich dostępnych oraz w drodze maksymalnego wykorzystania nowych miejsc pracy w produkcji nakładczej.

VIII. Inwestycje

1. Przyjmuje się, że w 1967 roku nakłady inwestycyjne rad narodowych (bez inwestycji przedsiębiorstw i inwestycji realizowanych w trybie odrębnych przepisów) wyniosą 1 142,9 mln zł, w tym roboty budowlano-montażowe — 848,3 mln zł.

Podział limitów inwestycyjnych rad narodowych na jednostki wojewódzkie ustala się jak niżej:

mln zł

Wyszczególnienie	Nakłady 1967 r.	W tym rob. bud. montaż.	Struktura nakładów
1	2	3	4
Ogółem	1 142,9	848,3	100,0
Wydział Rolnictwa i Leśnictwa	704,0	522,0	61,6
w tym: PGR melioracje	179,4 272,3	— —	— —
Wydział Przemysłu (WZPPPT)	30,5	12,2	2,7
Woj. Zjedn. Przem. Ter. Mat. Budowl.	40,9	26,6	3,6
Wydział Komunikacji	15,1	11,0	1,3
Wojewódzkie Przeds. PKS	10,3	6,9	0,9
Wydział Handlu Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkalniowej (WZGKiM)	21,2 56,4	11,7 40,6	1,8 4,9
Woj. Dyr. Inwestycji Miejskich	97,2	92,9	8,5
Kuratorium OSB	82,2	63,9	7,3
Wydział Zdrowia i Opieki Społecznej	53,0	34,5	4,6
Wydział Kultury	2,7	1,2	0,2
Wojewódzki Komitet Kult. Fiz. i Tur.	3,0	3,0	0,3
Wydział Budżetowo-Gospodarczy	4,0	3,5	0,4
Woj Komenda Straży Pożarnych	3,6	1,2	0,3
„Bażantarnia”	7,5	7,0	0,6
Inne	1,9	0,7	0,2
Rezerwa wojewódzka	9,4	9,4	0,8

2. Według ustaleń Rady Ministrów dotacja z budżetu centralnego na popieranie czynów społecznych wyniesie 43,0 mln zł.

3. Według uchwały Rady Ministrów nakłady na inwestycje spółdzielczości objętej planowaniem terenowym zamykają się sumą 545,0 mln zł, w tym roboty budowlano-montażowe 325,5 mln zł.

Przyjmuje się następujący podział nakładów inwesty-

cyjnych na poszczególne wojewódzkie piony spółdzielcze:

Pion spółdzielczy	1967 r. ogółem	w tym rob. bud.-mont.
1	2	3
Ogółem:	545,0	325,5
Woj. Związek Sp-ni Pracy	18,7	8,2
Woj. Związek Sp-ni Inwalidów	4,0	1,2
Okr. Oddz. Związku Sp-ni Mlecz.	33,7	20,0
ZSS „Społem”	4,6	4,0
WZGS „Samopomoc Chłopska”	80,2	47,1
Centr. Sp-ni Ogrodn. Okr. Oddz.	1,0	—
Związek Spółdzielni Oszczęd.-Pożyczkow.	2,0	1,7
Centr. Zw. Sp-ni Bud. Mieszkan. Oddz.	231,8	222,3
Związek Kółek Rolniczych	160,0	16,0
Spółdzielnie produkcyjne	9,0	5,0

4. W celu zagwarantowania właściwej realizacji zaprogramowanych na 1967 rok zadań inwestycyjnych ustala się następujące kierunki działania:

- inwestorzy w ramach ustalonych nakładów będą dążyć do zapewnienia pełnego pokrycia dla zadań kontynuowanych w celu ich realizacji zgodnie z cyklami budowy i terminami oddawania do użytku,
- szczególna uwaga winna być zwrócona na zapewnienie terminowego i kompleksowego opracowania dokumentacji na zadania noworozpoczynane,
- przestrzeganie zasady koncentracji nakładów i skracania cykli budowy, w celu zmniejszenia ilości placów budów, a tym samym stworzenia dogodniejszego frontu robót przedsiębiorstwom wykonawczym,
- w związku z poważnym niedoborem mocy przerobowej przedsiębiorstw budowlanych w stosunku do nakładów inwestycyjnych, należy szerzej wykorzystywać wykonawstwo systemem gospodarczym zwłaszcza w odniesieniu do obiektów drobnych.

5. Zakładana na 1967 rok wartość produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych w wysokości 1 722,3 mln zł ze wzrostem o 13,5% w stosunku do przewidzianego wykonania w 1966 r. wymaga pełnej mobilizacji wszystkich sił i środków wykonawstwa budowlanego, a w szczególności:

- intensywnych i skutecznych starań — w oparciu o opracowane analizy potrzeb materiałowych — o zapewnienie pełnego przydziału materiałów budowlanych niezbędnych do wykonania zadań z uwzględnieniem odpowiednich proporcji przydziałów i dostaw w poszczególnych kwartałach i ilości wynikających z kwartalnych planów produkcyjnych przedsiębiorstw,
- zwrócenia szczególnej uwagi ze strony prezydów powiatowych (miejskich) rad narodowych i przedsiębiorstw budowlano-montażowych na werbunek siły roboczej zgodnie z postanowieniami zawartymi w piśmie Prezydium WRN z dnia 20. VIII. 1966 r.,
- stworzenia właściwych warunków pracy umożliwiających stały, technicznie uzasadniony wzrost plac w budownictwie poprzez:

- a) lepszą organizację pracy wyrażającą się w likwidacji sezonowości i zapewnieniu rytmiczności pracy,
- b) poprawę warunków socjalno-bytowych załóg budowlanych,
- c) podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracowników,

- d) podnoszenie wydajności pracy drogą mechanizacji, robót — wprowadzania postępu technicznego itp.,
- e) zapewnienie frontu pracy i warunków socjalno-bytowych dla zorganizowanej siły roboczej tj. wojska i hufców pracy.
6. Mimo założenia wysokiego tempa wzrostu produkcji budowlano-montażowej w 1967 r. przewiduje się poważne niedobory mocy przerobowej w stosunku do zgłoszonych przez inwestorów potrzeb w zakresie inwestycji i remontów.

W związku z tym zadaniem władz terenowych i jednostek gospodarczych będzie jak najpełniejsze rozwijanie systemu gospodarczego, między innymi w drodze tworzenia grup remontowo-budowlanych, najszerze rozwijanie lokalnej produkcji materiałów budowlanych oraz wyjednanie zwiększenia limitu mocy przerobowej dla Miejskich Przedsiębiorstw Remontowo-Budowlanych, brygad remontowo-budowlanych PZGS i innych jednostek.

B. Budżet

1. Ustala się:

Dochody zbiorczego budżetu województwa w kwocie 3 070 034 tys. zł oraz wydatki zbiorczego budżetu w kwocie 3 070 034 tys. zł zgodnie z załącznikami Nr 9 i 10.

Kwoty te nie obejmują dochodów i wydatków funduszu gromadzkiego, którego zbiorcze kwoty, uchwalone przez rady narodowe gromad i miast w planach na 1967 r. wynoszą po stronie dochodów i wydatków 65 005 tys. zł łącznie z pozostałościami na 1. I. 1966 r. zgodnie z załącznikiem Nr 13.

2. Ustala się ogólną ilość etatów osobowych organów administracji terenowej w zakresie zbiorczego budżetu województwa na 5 110 zgodnie z załącznikiem Nr 11.
3. Ustala się dochody jednostkowego budżetu woj. w kwocie 1 079 247 tys. zł oraz wydatki jednostkowego budżetu w kwocie 1 079 247 tys. zł zgodnie z załącznikiem Nr 12.
4. Ustala się rezerwę kasową w jednostkowym budżecie wojewódzkim w kwocie 54 000 tys. zł.
5. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku oraz rady narodowe niższego stopnia i ich prezydium zabezpieczą z nadwyżki budżetowej i z ponadplanowych dochodów niezbędne środki dla uzupełnienia rezerwy kasowej i na pokrycie zaległych zobowiązań.
6. Wojewódzka Rada Narodowa akceptuje zmiany dokonane w budżecie wojewódzkim ustalonym na 1966 r. i w limitach funduszu płac, wynikające z bieżącej realizacji budżetu oraz wprowadza zmiany w dochodach własnych i w wpływach udziałów w dochodach budżetu centralnego wynikające ze zmian w Narodowym Planie Gospodarczym.

C. Postanowienia końcowe

1. Z postanowień uchwały VII Plenum KC PZPR wynikają poważne zadania dla rad narodowych szczebla powiatowego i wojewódzkiego w zakresie usprawnienia organizacji pracy i zarządzania w przedsiębiorstwach.

Realizacja tych postanowień winna znaleźć pełny wyraz w planach gospodarczych na 1967 r. Dotyczy to w szczególności konieczności prawidłowego określenia środków niezbędnych do realizacji podstawowych zadań pod kątem zapewnienia korzystnych proporcji wzrostu między wydajnością pracy, a średnią płacą.

W tym celu należy zwrócić uwagę na właściwe ustalenie w planach na 1967 r. zatrudnienia, które gwarantowałyby pełne wykorzystanie siły roboczej, czasu pracy oraz uwzględniła poprawę struktury zatrudnienia.

Poważne rezerwy wzrostu zadań produkcyjnych tkwią również w niewłaściwej organizacji pracy jednostek gospodarczych. Przedsięwzięte w tym zakresie środki zaradcze powinny przyczynić się do polepszenia wyników ekonomicznych.

Wyniki prac komisji powołanych w poszczególnych zakładach pracy zgodnie z uchwałą VII Plenum KC PZPR, winny znaleźć się w planach operatywnych III i IV kwartału 1967 r.

2. Zobowiązuje się Prezydium WRN do wydzielenia rezerwy zatrudnienia i funduszu płac zgodnie z pkt. 22 rozdział XV „Zatrudnienie i Płace” uchwały Rady Ministrów Nr 347 z dnia 15. XI. 1966 r. nie mniej niż 0,3% liczby zatrudnionych ogółem, rezerwy osobowego funduszu płac wynoszącej nie mniej niż 0,3% tego funduszu, rezerwy bezosobowego funduszu płac w wysokości 15% oraz rezerwy funduszu honorariów w wysokości 1,0% tego funduszu.
- Rezerwa ta powinna być przeznaczona na korektę nieprawidłowości podziału planu w trakcie jego wykonania, a także na zwiększenie planu przedsiębiorstw w przypadku podejmowania dodatkowych zadań lub zaistnienia innych uzasadnionych potrzeb.
3. Zobowiązuje się Prezydium WRN do wystąpienia do Komisji Planowania przy Radzie Ministrów o zwiększenie dla Wojewódzkiego Związku Spółdzielni Pracy zatrudnienia o 220 osób w związku z nierealnym ustaleniem przewidywanego wykonania 1966 roku, — o przywrócenie limitu w wysokości 10 mln zł na ochronę przeciwpożarową oraz na kapitalne remonty młynów gospodarczych i na potrzeby gospodarki komunalnej, — o dofinansowanie 8 mln zł w dziale „oświata” na szkolnictwo podstawowe oraz na kolonie i obozy letnie.
4. Zobowiązuje się Prezydium WRN do urealnienia zgodnie z przepisami, planu gospodarczego w I kwartale 1967 r. w oparciu o faktyczne wykonanie zadań ustalonych na 1966 rok.
5. Zobowiązuje się Prezydium WRN i PRN do zabezpieczenia z wojewódzkiej i powiatowych nadwyżek budżetowych oraz z utworzonego uchwałą Rady Ministrów Nr 302 z dnia 6. IX. 1966 r. funduszu aktywizacji niezbędnych środków na tworzenie nowych miejsc pracy w szczególności w ramach aktywizacji małych miast oraz uwzględnienia dodatkowych dotacji na budowę nowych siedzib grn i remonty istniejących.
6. Zobowiązuje się Prezydium WRN i rady narodowe szczebla powiatowego do większego zainteresowania się w 1967 r. realizacją dochodów z tytułu usług socjalnych i kulturalnych (wpływy przedszkoli, żłobków, szpitali, zakładów lecznictwa otwartego itp.) w zakresie prawidłowego ustalania należności, ich inkasa i windykacji.
7. W związku z występującą na przestrzeni 1966 r. niedostateczną realizacją dochodów z tytułu podatku od nieruchomości w gospodarce nieuspołecznionej w miastach i osiedlach oraz od lokali i z opłaty skarbowej — zobowiązuje się rady narodowe szczebla powiatowego do wzmocnienia nadzoru nad pracą prezydiów miejskich (osiedlowych) rad narodowych w zakresie poboru tych należności.
8. Zobowiązuje się Prezydium WRN do poczynienia starań, aby przy opracowywaniu projektu budżetu na 1968 r., ujęte zostały w nim środki na finansowanie wydatków klubo-kawiarni.
9. Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje w oparciu o art. 21, ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) powiatowe rady narodowe do wprowadzenia do budżetów powiatowych zmian wynikających z niniejszej uchwały.
10. Wojewódzka Rada Narodowa upoważnia Prezydium WRN do wprowadzenia zmian w planach gospodarczych, zadaniach inwestycyjnych, zbiorczym budżecie województwa i w budżetach powiatów — w przypadku konieczności urealnienia zadań planu i budżetu w toku ich realizacji.
11. Wojewódzka Rada Narodowa upoważnia Prezydium WRN do dokonywania przeniesień kredytów budżetowych w jednostkowym budżecie województwa między częściami i działami zgodnie z art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221).

Przew. Prez. WRN

Przewodniczący Obrad

(—) Stefan Żmijko

(—) mgr Antoni Konaszyc

Program rzeczowy melioracji na 1967 r.
(melioracje nowe i zagospodarowane)

Załącznik Nr 1

L. p.	P o w i a t	Przewidyw. wykon. 1966 r.			P l a n 1 9 6 7 r.		
		Grunty orne	Łąki i pastwiska ha	Zagospodarowanie ha	Grunty orne ha	Łąki i pastwiska ha	Zagospodarowanie ha
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Augustów	32	1640	850	77	955	978
2.	Białystok	187	765	1800	228	2153	1644
3.	Bielsk Podl.	640	71	600	653	662	600
4.	Dąbrowa	4	881	350	—	367	767
5.	Ełk	1056	375	561	787	467	449
6.	Gołdap	332	198	600	75	484	461
7.	Grajewo	186	971	1000	554	818	1263
8.	Hajnówka	498	407	787	598	664	725
9.	Kolno	—	761	742	102	1110	1200
10.	Łapy	408	100	350	585	43	290
11.	Łomża	128	470	300	390	642	539
12.	Mońki	130	521	1000	334	550	1168
13.	Olecko	604	408	525	750	350	410
14.	Sejny	122	405	400	170	405	480
15.	Siemiatycze	275	171	570	181	220	505
16.	Sokółka	—	1046	780	78	811	1184
17.	Suwałki	177	91	300	35	411	250
18.	Wys. Mazow.	626	388	341	714	—	409
19.	Zambrów	124	869	2180	227	500	1625
	Razem powiaty	5529	10538	14045	6544	11612	14947*

*) Zgodnie z uchwałą 347/66 R. M. z 15. XI. 66 r. zakres zagospodarowania zostanie zmniejszony o 500 ha, a w związku z czym zostaną skorygowane zadania powiatowe.

Elektryfikacja wsi woj. białostockiego w układzie powiatowym

Załącznik Nr 2

L. p.	P o w i a t	1966 przew. wykon.			1 9 6 7 r. p l a n			
		nakłady inwestycyjne w tys. zł	ilość wsi zelektryfikowanych	stan wsi zelektryfikowanych na 31 XII.	nakłady inwestycyjne w tys. zł	ilość wsi do elektryfikacji	stan wsi zelektryfikowanych na koniec 1967 r.	% wsi zelektryfikowanych
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	augustowski	—	—	91	—	—	9	61,9
2.	białostocki	15 364	43	230	—	—	239	89,8
3.	bielski	—	—	168	—	—	168	72,7
4.	dąbrowski	4 997	14	97	795	1	98	76,6
5.	ełcki	—	—	92	850*	—	92	70,2
6.	gołdapski	—	—	43	5 750	8	51	52,0
7.	grajewski	—	—	116	—	—	116	69,5
8.	hajnowski	—	—	107	10 630	24	131	92,9
9.	kolneński	—	—	124	—	—	124	66,7
10.	łapski	—	—	132	—	—	132	93,0
11.	łomżyński	—	—	185	—	—	185	71,4
12.	moniecki	13 170	37	138	—	—	138	88,5
13.	olecki	11 788	33	79	340*	—	79	77,5
14.	sejneński	—	—	73	8 620	14	87	62,6
15.	siemiatycki	4 283	12	175	—	—	175	64,8
16.	sokólski	3 212	9	162	8 440	19	181	76,1
17.	suwałki	6 786	19	155	8 980	13	168	45,4
18.	wys. mazow.	—	—	204	8 410	29	233	80,1
19.	zambrowski	—	—	130	13 485	36	166	26,5
20.	m. Białystok	—	—	—	—	—	—	—
	województwo	59 600	167	2 510	66 300	144	2 654	72,6

U W A G A : Stan wsi wg zest. Wydz. Org.-Prawnego wynosi 3 654 (na 1. I. 1966)

*) Nakłady inwestycyjne na elektryfikację PGR.

Załącznik Nr 3

**Obroty detaliczne handlu uspołecznionego
wg powiatów na 1967 r.**

w tys. zł

Lp.	P o w i a t	Przewidywane wykonanie 1966 r.	Wartość obrotów w 1967 r.	%
1	2	3	4	5
1.	augustowski	39 145,—	431 000,—	109,6
2.	białostocki	460 998,—	504 950,—	109,5
3.	bielski	453 153,—	500 900,—	109,0
4.	dąbrowski	166 767,—	188 200,—	109,9
5.	ełcki	566 087,—	617 500,—	109,1
6.	gołdapski	207 787,—	227 400,—	109,4
7.	grajewski	371 238,—	405 900,—	109,3
8.	hajnowski	358 310,—	391 400,—	109,2
9.	kolneński	279 865,—	306 500,—	109,5
10.	łapski	224 715,—	245 500,—	109,3
11.	łomżyński	615 374,—	671 500,—	109,1
12.	moniecki	271 615,—	298 300,—	109,8
13.	olecki	277 351,—	303 800,—	109,5
14.	sejneński	121 823,—	133 400,—	109,5
15.	siemiatycki	445 296,—	487 000,—	109,3
16.	sokólski	336 082,—	366 500,—	109,1
17.	suwalski	497 784,—	543 200,—	109,1
18.	wysokomazowiecki	315 128,—	345 200,—	109,5
19.	zambrowski	317 157,—	346 140,—	109,1
20.	m. Białystok	2 496 205,—	2 714 410,—	108,7
	województwo	9 206 611,—	10 052 200,—	109,2

Załącznik Nr 4

**Nakłady na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych
i spółdzielcze (powszechne + zakładowe) na rok 1967
w układzie powiatowym**

w tys. zł

Lp.	P o w i a t	Budownictwo rad narodowych	Budownictwo spółdzielcze	
			nakłady ogółem	w tym kredyt
1	2	3	4	5
1.	augustowski	3 567	5 487	4 977
2.	białostocki	1 452	6 326	5 051
3.	bielski	497	7 720	6 709
4.	dąbrowski	1 944	2 464	2 206
5.	ełcki	4 481	9 542	8 656
6.	gołdapski	1 280	1 988	1 988
7.	grajewski	4 643	5 662	4 482
8.	hajnowski	2 395	3 876	3 663
9.	kolneński	3 908	—	—
10.	łapski	—	2 766	2 472
11.	łomżyński	9 750	13 565	10 019
12.	moniecki	512	2 195	1 263
13.	olecki	7 270	4 510	4 380
14.	sejneński	—	—	—
15.	siemiatycki	5 029	3 432	3 388
16.	sokólski	3 164	—	—
17.	suwalski	6 030	12 566	10 026
18.	wysokomazowiecki	4 158	2 906	1 715
19.	zambrowski	5 829	9 684	7 101
20.	m. Białystok	27 012	137 111	102 904
	Dokumentacja	4 300	—	—
		97 221	231 800	181 000

Załącznik Nr 5

Efekty rzeczowe budownictwa mieszkaniowego
rad narodowych w podziale na powiaty

Lp.	P o w i a t	1 9 6 6		1 9 6 7		1967 1966 w m ² (6+3) 7
		m ³ pow. uż.	izby	m ² pow. uż.	izby	
1	2	3	4	5	6	7
1.	augustowski	2 036	129	2 089	135	103,0
2.	białostocki	3 019	205	725	60	24,0
3.	bielski	1 141	67	—	—	—
4.	dąbrowski	—	—	1 236	94	—
5.	ełcki	5 125	327	1 787	140	34,9
6.	gołdapski	1 168	92	—	—	—
7.	grajewski	788	44	2 432	197	309,0
8.	hajnowski	4 352	256	1 177	94	27,0
9.	kolneński	517	34	2 304	180	446,0
10.	łapski	1 896	125	—	—	—
11.	łomżyński	7 496	480	6 981	510	93,0
12.	moniecki	1 191	75	—	—	—
13.	olecki	430	35	1 668	118	387,9
14.	sejneński	1 196	78	—	—	—
15.	siemiatycki	—	—	2 091	170	—
16.	sokólski	945	76	1 875	135	198,0
17.	suwalski	3 119	209	3 098	210	99,0
18.	wysokomazowiecki	—	—	1 709	144	—
19.	zambrowski	—	—	3 653	295	—
20.	m. Białystok	21 198	1 446	12 566	833	59,0
	Ogółem	55 617	3 678	45 391	3 315	81,7

Załącznik Nr 6

Efekty rzeczowe budownictwa mieszkaniowego
i spółdzielczego (powszechnego + zakładowego)
w podziale na powiaty

Lp.	P o w i a t	1 9 6 6		1 9 6 7		1967 1966 (5:3) 7
		m ²	izby	m ²	izby	
1	2	3	4	5	6	7
1.	augustowski	5 378	335	1 236	94	23,0
2.	białostocki	—	—	—	—	—
3.	bielski	—	—	5 695	387	—
4.	dąbrowski	—	—	1 236	94	—
5.	ełcki	—	—	3 655	248	—
6.	gołdapski	—	—	1 562	125	—
7.	grajewski	1 194	90	1 562	125	130,8
8.	hajnowski	1 983	146	1 289	110	65,0
9.	kolneński	—	—	—	—	—
10.	łapski	1 051	76	1 177	94	112,0
11.	łomżyński	4 625	316	3 272	232	70,7
12.	moniecki	—	—	—	—	—
13.	olecki	1 195	90	2 472	188	206,9
14.	sejneński	—	—	—	—	—
15.	siemiatycki	1 137	75	1 236	94	108,7
16.	sokólski	1 094	76	—	—	—
17.	suwalski	1 940	130	4 449	350	229,3
18.	wysokomazowiecki	—	—	—	—	—
19.	zambrowski	3 189	200	1 575	125	49,4
20.	m. Białystok	38 927	2 322	51 472	3 787	132,2
	Ogółem	61 713	3 856	81 888	6 053	132,7

Załącznik Nr 7

Nakłady na kapitalne remonty budynków mieszkalnych
w układzie powiatowym

w mln zł

Lp.	P o w i a t	Plan na rok 1966	Plan za rok 1967	1967 1966 4 : 3 (%)
1	2	3	4	5
1.	augustowski	2,6	2,6	100,0
2.	białostocki	3,0	3,2	106,6
3.	bielski	2,3	3,2	139,1
4.	dąbrowski	0,4	1,0	250,0
5.	eicki	4,8	4,8	100,0
6.	gołdapski	4,0	4,0	100,0
7.	grajewski	3,0	3,3	110,0
8.	hajnowski	1,6	1,6	100,0
9.	kolneński	1,4	1,8	128,5
10.	łapski	0,5	0,5	100,0
11.	łomżyński	5,0	5,7	114,0
12.	moniecki	0,5	0,6	120,0
13.	olecki	3,0	3,2	106,6
14.	sejneński	0,7	0,8	114,3
15.	siemiatycki	1,7	1,8	105,9
16.	sokólski	2,5	2,6	104,0
17.	suwalski	6,8	6,7	98,5
18.	wysokomazowiecki	0,4	0,5	125,0
19.	zambrowski	3,6	3,6	100,0
20.	m. Białystok	14,2	13,5	88,0
	Ogółem	62,0	65,0	104,5

Załącznik Nr 8

Nakłady na kapitalne remonty urządzeń komunalnych
w podziale na powiaty w latach 1966—1967
w mln zł

Lp.	P o w i a t	1966	1967	1967 1966 %
1	2	3	4	5
1.	augustowski	1,6	1,8	112,5
2.	białostocki	1,7	1,8	105,9
3.	bielski	2,0	1,9	95,—
4.	dąbrowski	0,5	0,5	100,—
5.	eicki	4,0	3,1	77,5
6.	gołdapski	1,7	2,3	135,3
7.	grajewski	2,4	1,8	75,0
8.	hajnowski	1,2	1,3	108,3
9.	kolneński	1,2	1,3	108,3
10.	łapski	0,7	1,2	171,4
11.	łomżyński	2,5	3,4	136,0
12.	moniecki	0,8	1,0	125,0
13.	olecki	2,1	1,3	61,9
14.	sejneński	0,6	0,7	116,6
15.	siemiatycki	1,3	2,1	161,5
16.	sokólski	1,2	1,5	125,0
17.	suwalski	2,0	1,8	90,0
18.	wysokomazowiecki	0,9	1,0	111,0
19.	zambrowski	1,2	2,2	183,3
20.	m. Białystok	13,8	13,0	94,2
	Rozbudowa zapleczy	0,6	2,0	333,3
	Razem	44,—	47,—	106,8

Zał. Nr 9 do uchwały WRN
w sprawie budżetu na 1967 r.Dochody i wydatki zbiorczego budżetu województwa
wg działów gospodarki narodowej
w tys. zł

Nr	Nazwa działów	Dochody	Wydatki	
			Ogółem	w tym inwest.
1	2	3	4	5
10.	Przemysł	172 231	53 360	37 252
11.	Budownictwo	14 434	26 431	15 787
12.	Rolnictwo	26 768	843 298	549 538
13.	Leśnictwo	1 217	14 030	—
14.	Transport i łączność	38 377	67 550	26 300
15.	Obrót towarowy wewnętrzny	178 880	16 680	16 620
17.	Gospodarka komunalna i mieszk.	56 770	337 181	154 593
18.	Różna działalność gospod.	—	3 680	1 900
21.	Szkolnictwo ogólnokształ. i wychow.	1 617	556 042	52 085
22.	Szkolnictwo zawodowe	1 360	226 542	55 142
23.	Szkolnictwo wyższe	20	3 372	—
24.	Kultura i sztuka	271	49 590	2 624
25.	Ochrona zdrowia	28 329	581 720	37 616
26.	Kultura fizyczna i turystyka	32	8 270	30
27.	Świadczenia społeczne	473	38 086	3 072
41.	Administracja terenowa	21 394	190 940	3 000
50.	Instytucje finansowe	8 301	—	—
60.	Pod. i opłaty z gosp. nieuspoł.	413 382	—	—
62.	Różne podatki i opłaty	87 914	—	—
80.	Rezerwy	—	53 262	30 800
85.	Udziały	1 911 863	—	—
86.	Dot. i rozlicz. międzybudż.	106 395	—	—
90.	Przelewy	6	—	—
	Ogółem	3 070 034	3 070 034	986 359

Zał. Nr 10 do uchwały WRN
w sprawie budżetu na 1967 r.Dochody i wydatki zbiorczego budżetu woj. białostockiego
na 1967 r. wg podziału terytorialnego
w tys. zł

Lp.	Powiat	D o c h o d y					W y d a t k i	
		Ogółem	Udziały doch. budż. central.	Dotacja na bud. mieszk.	Dotacja celowa na nowo-uruchom. urządz.	Dotacja wyrównawcza	Ogółem	Inwestyc.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Augustów	80 367	39 172	3 647	183	87	80 367	16 777
2.	Białystok p.	122 226	66 143	1 402	263	18	122 226	32 677
3.	Bielsk Podlaski	106 807	26 150	1 097	111	18 617	106 807	25 823
4.	Dąbrowa B.	57 970	2 000	3 394	111	31 285	57 970	16 376
5.	Ełk	107 007	34 600	5 501	185	17 569	107 007	28 284
6.	Gołdap	66 405	16 600	1 980	70	35 415	66 405	16 788
7.	Grajewo	92 578	7 550	2 893	182	45 324	92 578	26 215
8.	Hajnówka	98 518	60 539	3 345	91	7	98 518	27 449
9.	Kolno	90 966	4 370	4 108	212	46 489	90 966	33 708
10.	Łapy	58 010	6 200	650	121	24 168	58 010	17 050
11.	Łomża	133 140	37 200	10 150	192	32 299	133 140	32 079
12.	Mońki	74 434	3 350	1 432	70	34 127	74 434	19 347
13.	Olecko	76 860	28 500	8 440	91	17 490	76 860	24 082
14.	Sejny	49 144	3 650	920	57	30 035	49 144	12 328
15.	Siemiatycze	91 382	12 700	5 089	145	10 676	91 382	17 553
16.	Sokółka	93 376	12 750	3 514	88	39 975	93 376	26 372
17.	Suwałki	106 832	41 500	5 130	215	390	106 832	23 522
18.	Wys. Mazowieckie	81 509	5 106	108	74	25 458	81 509	21 574
19.	Zambrów	108 623	9 550	8 029	30	55 297	108 623	47 712
20.	Białystok m.	294 633	68 521	28 115	477	117	294 633	94 726
21.	Jedn. woj.	1 079 247	1 425 718	4 279	154	464 843	1 079 247	425 917
	Ogółem:	3 070 034	1 911 863	103 273	3 122	—	3 070 034	986 359

**Załącznik Nr 11 do uchwały WRN
w sprawie budżetu na 1967 r.**

**Etaty osobowe organów administracji terenowej
w zakresie zbiorczego budżetu województwa (Dział 41)**

Lp.	T r e ś ć	Ilość etatów na dzień 31.XII.1967 r.
1.	Zbiorczy budżet województwa	5 110
2.	Jednostkowy budżet wojewódzki	666
3.	Powiat Augustów	201
4.	„ Białystok	334
5.	„ Bielsk Podlaski	288
6.	„ Dąbrowa Białostocka	176
7.	„ Ełk	196
8.	„ Gołdap	143
9.	„ Grajewo	220
10.	„ Hajnówka	231
11.	„ Kolno	238
12.	„ Łapy	191
13.	„ Łomża	291
14.	„ Mońki	220
15.	„ Olecko	165
16.	„ Sejny	152
17.	„ Siemiatycze	282
18.	„ Sokółka	244
19.	„ Suwałki	272
20.	„ Wysokie Mazowieckie	220
21.	„ Zambrów	191
22.	miasto Białystok	189

**Załącznik Nr 12 do uchwały WRN
w sprawie budżetu na 1967 r.**

**Dochody i wydatki jednostkowego budżetu wojewódzkiego
wg działów gospodarki narodowej
w tys. zł**

Nr	Nazwa działu	Dochody	W y d a t k i	
			Ogółem	w tym: inwestyc.
1	2	3	4	5
10.	Przemysł	22 010	12 939	12 829
11.	Budownictwo	5 495	17 997	13 287
12.	Rolnictwo	1 205	484 142	292 309
13.	Leśnictwo	—	878	—
14.	Transport i łączność	38 047	14 610	14 200
15.	Obrót towarowy wewnętrzny	32 224	2 080	2 020
17.	Gospodarka komunalna i mieszk.	1 470	32 132	15 987
18.	Różna działalność gospodarcza	—	3 374	1 900
21.	Szkolnictwo ogólnokoszt. i wychowanie	359	24 254	2 681
22.	Szkolnictwo zawodowe	1 360	208 471	55 142
23.	Szkolnictwo wyższe	20	1 771	—
24.	Kultura i sztuka	118	20 476	200
25.	Ochrona zdrowia	5 361	187 132	8 079
26.	Kultura fizyczna i turystyka	—	4 961	30
27.	Świadczenia społeczne	380	18 314	3 053
41.	Administracja terenowa	3 000	35 072	500
50.	Instytucje finansowe	—	—	—
60.	Pod. i opłaty z gosped. nieuspołecz.	—	—	—
62.	Różne podatki i opłaty	2 890	—	—
80.	Rezerwy	—	10 644	3 700
85.	Udziały	1 425 718	—	—
86.	Dotacje i rozliczenie międzybudż.	460 410	—	—
O g ó ł e m:		1 079 247	1 079 247	425 917

Załącznik Nr 13 do uchwały WRN
w sprawie budżetu na 1967 r.

Zestawienie kwot funduszu gromadzkiego — w tys. zł

Lp.	P o w i a t	Dochody i wydatki
1.	Augustów	3 895
2.	Białystok	5 940
3.	Bielsk Podlaski	5 754
4.	Dąbrowa Białostocka	2 401
5.	Ełk	1 687
6.	Gołdap	1 511
7.	Grajewo	2 759
8.	Hajnówka	3 324
9.	Kolno	3 034
10.	Łapy	1 743
11.	Łomża	3 943
12.	Mońki	3 839
13.	Olecko	2 019
14.	Sejny	1 738
15.	Siemiatycze	5 336
16.	Sokółka	3 898
17.	Suwałki	4 165
18.	Wysokie Mazowieckie	6 146
19.	Zambrów	2 323
	Razem	65 005

Załącznik Nr 14 do uchwały WRN
w sprawie budżetu na 1967 r.Stawki procentowe i kwoty udziałów w dochodach budżetu centralnego i w dochodach własnych
rad narodowych

w tys. zł

Lp.	P o w i a t	Udziały w dochod. własn. rad narodowych		Udziały w dochodach budżetu centralnego					
		Dopł. do cen napojów alkoholowych		we wpływach w pod. od wynagrodzeń		w podatku obrotowym		we wpłatach z zysku przed. podl. MHW	
		%	kwota	%	kwota	%	kwota	%	kwota
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	Augustów	90,0	1 080	100,0	10 250	31,2	28 922	—	—
2.	Białystok	90,0	1 530	100,0	13 200	40,2	52 943	—	—
3.	Bielsk Podl.	90,0	1 440	100,0	9 100	100,0	17 000	100,0	50
4.	Dąbrowa B.	90,0	630	100,0	2 000	—	—	—	—
5.	Ełk	90,0	1 530	100,0	16 500	100,0	17 900	100,0	200
6.	Gołdap	90,0	720	100,0	6 600	100,0	10 000	—	—
7.	Grajewo	90,0	1 080	100,0	6 650	100,0	900	—	—
8.	Hajnówka	90,0	1 080	100,0	9 400	76,1	51 139	—	—
9.	Kolno	90,0	900	100,0	3 950	100,0	420	—	—
10.	Łapy	90,0	810	100,0	6 200	—	—	—	—
11.	Łomża	90,0	1 620	100,0	13 950	100,0	23 000	100,0	250
12.	Mońki	90,0	1 080	100,0	3 350	—	—	—	—
13.	Olecko	90,0	900	100,0	8 500	100,0	20 000	—	—
14.	Sejny	90,0	360	100,0	2 150	100,0	1 500	—	—
15.	Siemiatycze	90,0	1 440	100,0	6 700	100,0	6 000	—	—
16.	Sokółka	90,0	1 170	100,0	4 750	100,0	8 000	—	—
17.	Suwałki	90,0	1 710	100,0	11 300	75,0	30 000	100,0	200
18.	Wys. Mazow.	90,0	890	100,0	5 100	—	—	—	—
19.	Zambrów	90,0	810	100,0	9 550	—	—	—	—
20.	Białystok m.	90,0	5 130	15,2	22 922	1,0	11 899	100,0	33 700
	Razem pow. i m.	90,0	26 010	57,4	172 122	17,2	279 623	100,0	34 400
22.	Jedn. budż. wojew.	—	2 890	—	127 878	—	1 297 840	—	—
23.	Zbiorczy budż. wojew.	100,0	28 900	100,0	300 000	97,0	1 577 463	100,0	34 400

Poz. 3

UCHWAŁA NR 53/421/66**Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku**

z dnia 13 października 1966 roku.

w sprawie przekazania prezydium powiatowych rad narodowych i Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Białymstoku uprawnień w zakresie terenowej koordynacji inwestycji.

Na podstawie art. 55 ust. 4 pkt. 3 ustawy o radach narodowych z dnia 25 stycznia 1958 r. (Dz. U. Nr 29 poz. 172) oraz § 2 ust. 1 pkt. 5 uchwały Nr 67 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie terenowej koordynacji inwestycji (Mon. Polski Nr 19, poz. 101), w celu stworzenia warunków zapewniających koordynację inwestycji planu 5-letniego i w latach następnych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej postanawia:

§ 1.

1. Zobowiązuje się prezydium powiatowych rad narodowych i Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Białymstoku do koordynowania inwestycji państwowych, spółdzielczych i organizacji społecznych, politycznych i zawodowych polegających na budownictwie inwestycyjnym zarówno kubaturowym jak i niekubaturowym a przewidzianych na terenie powiatu (miasta), zarówno objętych planem terenowym jak i centralnym. Koordynacja terenowa powinna uwzględniać ustalenia podjęte w ramach koordynacji branżowej inwestycji zgodnie z zasadami określonymi w uchwale Nr 116 Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1965 r. o współpracy i koordynacji gospodarczej (Mon. Polski Nr 33, poz. 178).

2. Zobowiązuje się prezydium powiatowych rad narodowych i Prezydium MRN w Białymstoku do powołania powiatowych (miejskiego) zespołów terenowej koordynacji inwestycji w celu zapewnienia wykonania zadań określonych w pkt. 1.

W skład Zespołu T.K.I. powinni wejść:

- przewodniczący prezydium prn (MRN) lub jego zastępca jako przewodniczący Zespołu,
- przewodniczący powiatowej (Miejskiej) komisji planowania gospodarczego jako zastępca przewodniczącego Zespołu,
- kierownik wydziału budownictwa, urbanistyki i architektury,
- kierownik wydziału rolnictwa i leśnictwa,
- kierownik wydziału gospodarki komunalnej i mieszkaniowej jako członkowie.

W skład Zespołu w zależności od potrzeb mogą być powołani przedstawiciele innych zainteresowanych jednostek (np. Dyrekcji Inwestycji Miejskich, inspektoratu budownictwa rolniczego, banku, jednostek wykonawstwa budowlanego itp.).

Na posiedzenie Zespołu powinni być zapraszani przedstawiciele władz partyjnych, zainteresowanych instytucji, przedsiębiorstw, organizacji oraz właściwych komisji rady narodowej.

3. Całość prac związanych z terenową koordynacją inwestycji powinna koncentrować się w powiatowej (miejskiej) komisji planowania gospodarczego. (Obsługa zespołu, organizacja posiedzeń, przygotowanie materiałów, prowadzenie dokumentacji, robocze przygotowanie decyzji i opinii, egzekwowanie realizacji postanowień Zespołu itp.).
4. Posiedzenia Zespołu w zasadzie winny odbywać się w godzinach urzędowych. Posiedzenia odbywane po godzinach pracy są płatne. Za udział w posiedzeniu po godzinach pracy przewodniczący Zespołu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 57 złotych, członkowie i sekretarz po 38 złotych.
5. W uzasadnionych przypadkach przewodniczący Zespołu może:
 - a) zlecić odpowiednim specjalistom opracowanie ekspertyzy, opinii lub koreferatu w sprawach szczególnie złożonych,
 - b) powołać komisję roboczą pod przewodnictwem jednego z członków pow. Zespołu dla szczegółowego zba-

- dania tematu i opracowania wniosków na posiedzenie Zespołu,
- c) zlecić zainteresowanym wydziałom lub jednostkom opracowanie odpowiednich materiałów na posiedzenie Zespołu,
- d) zlecić wnioskodawcy opiniowanie kilku alternatyw techniczno-ekonomicznych inwestycji.

6. Wnioski opinie lub decyzje Zespołu w ważniejszych dla gospodarki powiatu sprawach winny być przedstawione dla akceptacji prezydium prn. Wykaz ważniejszych inwestycji na wniosek przewodniczącego pow. kpg. (miejskiej) ustala prezydium prn.

§ 2.

1. Prezydium Powiatowych Rad Narodowych w Łomży, Suwałkach i Elku oraz Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Białymstoku koordynują inwestycje podejmowane na ich terenie bez względu na wartość kosztorysową, z wyjątkiem imiennie zastrzeżonych do decyzji organu koordynującego szczebla wojewódzkiego lub szczebla centralnego (§ 11). Inwestycje zastrzeżone Prezydium tych powiatów w opinią przekazują Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego.
2. Prezydium prn pozostałych powiatów koordynują wszystkie inwestycje o wartości kosztorysowej do 10 mln zł. Inwestycje o wartości ponad 10 mln zł powiatowe zespoły terenowe koordynacji inwestycji tych powiatów opiniują wstępnie i łącznie z opinią przekazują do rozpatrzenia Wojewódzkiemu Zespołowi Terenowej Koordynacji Inwestycji.
3. Pow. Zespoły T.K.I. kopie wszystkich opinii, decyzji odnoszących się do rozpatrywanych inwestycji przekazują Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego. Przewodniczący Wojewódzkiego Zespołu Terenowej Koordynacji Inwestycji w uzasadnionych wypadkach w okresie 14 dni może:
 - a) wnieść na posiedzenie Woj. Zespołu Terenowej Koordynacji Inwestycji o uchylenie decyzji powiatowego zespołu terenowej koordynacji inwestycji,
 - b) zawiesić wykonanie decyzji pow. zespołu terenowej koordynacji inwestycji na okres wymagający ponownego zbadania sprawy jednak nie dłuższy jak 30 dni.
4. Od decyzji powiatowego zespołu terenowej koordynacji inwestycji stronom przysługuje odwołanie do Wojewódzkiego Zespołu Terenowej Koordynacji Inwestycji w trybie odrębnych przepisów (KPA).

§ 3.

1. Terenowa koordynacja inwestycji powinna:
 - 1) zapobiegać podejmowaniu inwestycji niecelowych, niedostatecznie uzasadnionych gospodarczo, przedwczesnych, lub wręcz zbędnych na tle ujawnionych rezerw istniejących zdolności produkcyjnych i usługowych w istniejących zakładach położonych na terenie danego powiatu.
 - 2) zapewnić powiązanie inwestycji między sobą podejmowanych przez różnych inwestorów jak też powiązać inwestycje planu centralnego z inwestycjami i gospodarką terenową,
 - 3) zapewnić w ramach postępowania lokalizacyjnego racjonalne rozmieszczenie inwestycji,
 - 4) umożliwić obniżenie kosztów inwestycji,
 - 5) zmierzać do skrócenia cykli realizacji inwestycji,
 - 6) zapewnić kompleksowość inwestycji we wszystkich fazach procesu inwestycyjnego między sobą pod względem produkcyjnym lub usługowym przez koordynację terminów realizacji i oddawania do użytku inwestycji współzależnych lub towarzyszących przez różnych inwestorów,
 - 7) zapobiegać powstawaniu nadmiernie rozszerzonego frontu robót budowlano-montażowych,

a nadto terenowa koordynacja inwestycji powinna:

 - 1) ograniczyć nakłady inwestycyjne przez lepsze wykorzystanie istniejących zdolności produkcyjnych,
 - 2) dążyć do właściwego wykorzystania miejscowych surowca, źródeł energii, zasobów wody dla potrzeb przemysłowych, bez szkody dla zaopatrzenia ludności i innych zakładów oraz gospodarki rolnej,

- 3) dążyć do optymalnego zatrudnienia z uwzględnieniem rekrutacji siły roboczej przy pełnym zaspokojeniu potrzeb produkcji rolnej i innych działów gospodarki,
 - 4) zapewnić wzajemną koordynację zakładów położonych na terenie powiatu,
 - 5) powiązać inwestycje centralne z równoległym rozwojem urządzeń komunalnych, budownictwa mieszkaniowego, sieci usług itp.,
 - 6) dostosować metody realizacji inwestycji do miejscowych warunków przedsiębiorstw wykonawstwa budowlano-montażowego i lokalnych materiałów budowlanych.
2. Koordynacja inwestycji dla potrzeb rolnictwa i ludności na wsi obejmuje wszystkie inwestycje budowlane, a zwłaszcza w zakresie:
- 1) zaplecza technicznego mechanizacji rolnictwa,
 - 2) usług rzemieślniczych i terenowo-budowlanych,
 - 3) budowy dróg,
 - 4) transportu,
 - 5) usług zoo i agrotechnicznych oraz weterynaryjnych,
 - 6) wodnych melioracji,
 - 7) elektryfikacji,
 - 8) zaopatrzenia w wodę,
 - 9) baz składowo-magazynowych, obrotu towarowego (skupu i zaopatrzenia) oraz gastronomii,
 - 10) służby zdrowia,
 - 11) oświaty i kultury,
 - 12) sportu i turystyki, a także administracji.

§ 4.

1. Wojewódzki, powiatowe (Miejski) zespoły terenowej koordynacji inwestycji podejmują prace koordynacyjne na etapie programowania inwestycji, a w szczególności przy ustalaniu lokalizacji ogólnej i szczegółowej w trybie określonym odrębnymi przepisami, a także w fazie planowania i programowania. Analiza danych wyjściowych dla inwestycji następuje na podstawie założeń planu 5-letniego i planu zagospodarowania przestrzennego.
2. W celu zapewnienia warunków sprawnej koordynacji inwestycji zainteresowane jednostki państwowe i spółdzielcze planu centralnego i terenowego oraz organizacje społeczne, polityczne i zawodowe obowiązane są zgłaszać właściwym terenowo zespołom t.k.i. inwestycje odpowiednio w fazach programowania i planowania, w trybie i na zasadach określonych przepisami § 4 uchwały Nr 67 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie terenowej koordynacji inwestycji (Mon. Pol. Nr 19/63, poz. 104).
3. Inwestycje realizowane w trybie odrębnych przepisów (inwestycje drobne oraz szybkoobrotujące się inwestycje, podejmowane w ramach czynów społecznych, inwestycje SFBSiI) zainteresowane jednostki państwowe, spółdzielcze, społeczne, polityczne i zawodowe mają obowiązek zgłaszania właściwym zespołom t.k.i. do koordynacji najpóźniej w terminach ustalonych corocznie do składania projektów planów inwestycyjnych i nie później jak na 3 miesiące przed planowanym terminem rozpoczęcia.
4. Prace nad ustaleniem lokalizacji ogólnej i szczegółowej mogą być podjęte po uprzednim zaopiniowaniu zamierzenia inwestycyjnego przez właściwy zespół terenowej koordynacji inwestycji.

§ 5.

1. Wojewódzki, powiatowe (Miejski) zespoły terenowej koordynacji inwestycji winny w jak najszerszym stopniu inicjować podejmowania inwestycji wspólnych.
2. Decyzje o łączeniu inwestycji podejmują organy koordynujące w granicach uprawnień. Przez wartość (10 mln zł) należy rozumieć wartość całkowitą inwestycji programowanej przez inwestora.
3. Inwestorzy i zespoły terenowej koordynacji inwestycji winny stosować w szerokim zakresie zasadę łączenia inwestycji zbliżonych funkcjonalnie, wykorzystując w tym zakresie możliwości:
 - a) skupienie zbliżonych funkcjonalnie obiektów na jednej działce (terenie),
 - b) łączenia pod jednym dachem zbliżonych funkcji usługowych w drodze budowy obiektów wielofunkcyjnych.

4. Łączenie inwestycji (obiektów inwestycyjnych) może przykładowo obejmować:
 - 1) gospodarke magazynowo-składową
 - 2) źródła ciepła (kotłownia)
 - 3) ujęcia wody, oczyszczalnie ścieków
 - 4) budownictwo mieszkaniowe
 - 5) budownictwo administracyjne
 - 6) usługi i handel
 - 7) budowę garaży i baz transportowych
 - 8) warsztaty naprawcze i remontowe
 - 9) bazy sprzętowe i zaplecza przedsiębiorstw budowlanych
 - 10) bocznicę kolejową
 - 11) inne obiekty towarzyszące.
5. W zakresie budownictwa na wsi łączenie inwestycji przykładowo obejmować może następujące powiązania funkcjonalne:
 - 1) POM i ośrodki remontowe sprzętu oraz bazy transportowe,
 - 2) punkty skupu GS i punkty skupu owoców i warzyw oraz punkty skupu mleka i placówki spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych,
 - 3) wiejskie domy towarowe (sklepy) i piekarnie oraz punkty usług rzemieślniczych i gospody,
 - 4) drogomistrzówki, agronomówki, wodomistrzówki oraz leśniczówki,
 - 5) remizy OSP i świetlice oraz łaźnie i kotłownie,
 - 6) ośrodki zdrowia względnie spółdzielnie zdrowia oraz apteki i łaźnie,
 - 7) domy kultury (świetlice) i biblioteki oraz remizy OSP,
 - 8) siedziby GRN, urzędy pocztowe i posterunki MO oraz kasy zapomogowo-pożyczkowe.
6. W zakresie planowania, realizacji i finansowania inwestycji wspólnych mają zastosowanie przepisy uchwały Nr 100 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie planowania, realizacji i finansowania inwestycji wspólnych (Monitor Polski Nr 26 poz. 128).

§ 6.

1. Decyzje właściwych organów koordynujących (wojewódzki, powiatowy lub miejski zespół terenowej koordynacji inwestycji) w sprawach łączenia inwestycji powinny być podejmowane w terminach umożliwiających przygotowanie dokumentacji prawnej i projektowej z uwzględnieniem planowanego terminu rozpoczęcia nie później jak na 12 miesięcy przed rokiem rozpoczęcia inwestycji.
2. W przypadkach szczególnie uzasadnionych powiatowe zespoły terenowej koordynacji inwestycji powinny składać w okresie sporządzania projektów planów Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego wnioski o przesunięcie realizacji inwestycji w czasie.
3. Wnioski łączenia z materiałami pomocniczymi winny być przeanalizowane i zaopiniowane przez powiatowy zespół terenowej koordynacji inwestycji w terminie 30 dni od daty przedłożenia.

§ 7.

- Powzięte decyzje o scalaniu inwestycji polegające na:
- wyznaczeniu inwestora zastępczego
 - poleceniu opracowania projektu wstępnego dla inwestycji wspólnej,
 - ustaleniu udziałów poszczególnych inwestorów w koszcie projektowania i realizacji inwestycji wspólnej są wiążące dla inwestorów oraz ich jednostek nadrzędnych, którzy powinni zapewnić i uwzględnić odpowiednie nakłady i środki przy opracowywaniu i zatwierdzeniu wieloletnich i rocznych planów inwestycyjnych. Jeżeli w sprawie scalenia inwestycji nie osiągnięto uzgodnienia mają zastosowanie przepisy § 5 pkt. 5 Uchwały Rady Ministrów Nr 67.

§ 8.

1. Począwszy od dnia 1 stycznia 1968 roku banki finansujące inwestycje budowlane inwestorów państwowych, organizacji społecznych i zawodowych na terenie województwa białostockiego, bez względu na źródło ich finansowania, uzależnią będą podjęcie finansowania zadań inwestycyjnych od uprzedniego przedłożenia przez inwestorów pisemnej akceptacji właściwego organu koordynującego.

2. Od obowiązku koordynacji inwestycji zwolnione są drobne roboty budowlano-montażowe wykonywane w istniejących obiektach, jeśli nie zachodzi istotna zmiana profilu produkcyjnego i charakteru gospodarczego obiektu.

§ 9.

Zobowiązuje się prezydium powiatowych rad narodowych do zapewnienia i ścisłego współdziałania wydziałów z powiatowymi komisjami planowania gospodarczego w zakresie terenowej koordynacji inwestycji.

Wydziały prezydiów powiatowych rad narodowych i jednostki równorzędne są zobowiązane do udostępnienia z zachowaniem obowiązujących przepisów powiatowym zespołom terenowej koordynacji inwestycji aktualnych materiałów:

- 1) plany urbanistyczne zagospodarowania przestrzennego miast i osiedli,
- 2) miejscowe plany ogólne zespołów wiejskich jednostek osadniczych,
- 3) programy ośrodków koncentracji inwestycji dla rolnictwa i ludności na wsi,
- 4) programy zabudowy dzielnic przemysłowo-składowych,
- 5) projekty wyznaczania terenów budowlanych na terenie miast i wsi,
- 6) spisy roczne i wieloletnie planów inwestycyjnych.

§ 10.

1. Właściwe komisje oceny projektów inwestycyjnych (powołane uchwałą Prezydium WRN Nr 37/255/66 z dnia 15.V.1966 r.) zgodnie z postanowieniami Zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy R. M. i Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie projektowania inwestycji (M. Polski Nr 45 z dnia 25 sierpnia 1965 r., poz. 253, § 32) mają obowiązek przed właściwym rozpatrzeniem dokumentacji dla inwestycji sprawdzenia czy zamierzenie inwestycyjne posiada opinię i jak zostały wykonane zalecenia powiatowego (Wojewódzkiego) zespołu terenowej koordynacji inwestycji.
2. Komisja Oceny Projektów Inwestycyjnych może rozpatrzyć i zaopiniować dokumentację dla inwestycji tylko wtedy gdy zostały spełnione zalecenia terenowej koordynacji inwestycji.
3. Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium WRN oraz wydziały BUA prezydiów powiatowych (miejskiej) rad narodowych przy ustalaniu lokalizacji szczegółowej, akceptacji, bądź zatwierdzania dokumentacji technicznej mają obowiązek sprawdzenia wykonania decyzji zespołu terenowej koordynacji inwestycji.

§ 11.

1. Terenową koordynację inwestycji na szczeblu wojewódzkim prowadzi Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego.
2. Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego koordynuje inwestycje o wartości kosztorysowej ponad 10 mln zł podejmowane na terenie województwa z wyjątkiem powiatów określonych w § 2 pkt. 1.
3. Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego opiniuje inwestycje imiennie zastrzeżone do akceptacji Prezydium WRN lub władz centralnych.
4. Prace w zakresie opiniowania inwestycji ze względu na ich różnorodność tematyczną mogą być organizowane w ramach Wojew. Zespołu w sekcjach specjalistycznych, jak np. w zakresie ciepłownictwa, budowy wodociągów i kanalizacji, oczyszczalni ścieków, budownictwa przemysłowego, wiejskiego itp.
5. Wojewódzka Komisja Planowania Gospodarczego może polecić opiniowanie inwestycji specjalistycznych jednostkom branżowym szczebla wojewódzkiego w całości lub określonym zakresie o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.
6. Inwestycje nie wymagające opracowania koreferatów i specjalistycznych analiz a także opracowań wariantowych mogą być koordynowane na podstawie opinii służby technicznej aparatu wykonawczego WKPG.
7. Projekty opinii o inwestycjach szczególnie ważnych dla gospodarki województwa niezależnie od ich wartości

kosztorysowej są przedstawiane do akceptacji Prezydium WRN.

8. Wykaz inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki województwa na wniosek Przewodniczącego WKPG ustala Prezydium WRN.
9. Osobowy skład Wojewódzkiego Zespołu Terenowej Koordynacji Inwestycji przy WKPG jest ustalony Uchwałą Prezydium WRN Nr 15/99/65 z dnia 29.IV.1965 roku.

§ 12.

1. Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego wyda instrukcję zawierającą zasady ramowe prac zespołów i sekcji specjalistycznych.
2. Nadzór i kontrolę nad całokształtem prac zespołów koordynacji terenowej inwestycji sprawuje Prezydium WRN poprzez Wojewódzką Komisję Planowania Gospodarczego.

§ 13.

Traci moc obowiązującą Uchwała Prezydium WRN Nr 37/383 z dnia 5 grudnia 1963 roku w sprawie przekazania Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego uprawnień Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w zakresie terenowej koordynacji inwestycji oraz powołania Wojewódzkiego Zespołu Terenowej Koordynacji Inwestycji wraz z późniejszymi zmianami zawartymi w Uchwale Nr 6/57 z dnia 13 lutego 1964 roku.

§ 14.

Uchwała obowiązuje od dnia 1 grudnia 1966 roku.

Sekretarz Prezyd. WRN Przewodniczący Prezyd. WRN

(—) mgr Jerzy Koszel (—) Stefan Żmijko

Poz. 4

UCHWAŁA NR 60/461/66

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku

z dnia 8 grudnia 1966 r.

w sprawie regulaminu Prezydium WRN oraz instrukcji o trybie przygotowania i wnoszenia spraw na posiedzenia Prezydium WRN.

W celu usprawnienia działalności kolegalnej Prezydium WRN i indywidualnej pracy jego członków oraz ujednoczenie trybu przygotowywania i wnoszenia spraw na posiedzenia, dalszego usprawnienia prac w tym zakresie i zwiększenia kontroli wykonania uchwał — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej na podstawie art. 55, ust. 3 i 4, pkt. 3 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) postanawia, co następuje:

§ 1.

Uchwalić:

- 1) regulamin Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, stanowiący załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały,
- 2) instrukcję w sprawie trybu przygotowywania i wnoszenia spraw na posiedzenia Prezydium WRN oraz określenia obowiązków wydziałów w realizacji uchwał, stanowiącą załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2.

Zobowiązać kierowników wydziałów (równorzędnych jednostek organizacyjnych) do:

- 1) dokładnego zapoznania z treścią regulaminu i instrukcji podległych im pracowników w czasie wydziałowych zajęć szkoleniowych, zwracając szczególną uwagę na formy i tryb kolegalnej pracy Prezydium, formy wyrażania stanowiska przez Prezydium, zasady formułowania uchwał, przygotowywania i wnoszenia spraw na posiedzeniach Prezydium oraz realizację uchwał.
- 2) kontroli przestrzegania postanowień instrukcji przez podległe komórki organizacyjne.

§ 3.

Tracą moc:

1) instrukcja z dnia 10 lutego 1954 r. Nr Or. II-0/11/54 w sprawie kontroli wykonania uchwał WRN, Prezydium WRN i wniosków Komisji,

2) uchwała Nr 35/234 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 6 września 1962 r. w sprawie przygotowywania i wnoszenia materiałów na posiedzenia Prezydium WRN.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Sekretarz Prezyd. WRN Z-ca Przewod. Prezyd. WRN
(—) mgr Jerzy Koszel (—) mgr Edmund Szczepański

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr 60/461/66 Prezydium WRN

REGULAMIN*

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku

R o z d z i a ł I**Postanowienia wstępne**

§ 1.

Niniejszy regulamin Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej reguluje tryb i określa formy:

- pracy kolegalnej Prezydium,
- indywidualnej pracy członków Prezydium,
- współdziałania Prezydium i jego członków z innymi organami Rady.

§ 2.

Prezydium — jako organ wykonawczy i zarządzający Wojewódzkiej Rady Narodowej — realizuje swoje zadania poprzez działalność kolegalną oraz indywidualną pracę członków Prezydium w okresie między jego posiedzeniami.

§ 3.

Ileć w regulaminie jest mowa:

- 1) o Radzie — należy przez to rozumieć Wojewódzką Radę Narodową,
- 2) o komisjach — należy przez to rozumieć Komisje Wojewódzkiej Rady Narodowej,
- 3) o Prezydium — należy przez to rozumieć Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej,
- 4) o wydziałach — należy przez to rozumieć również terenowy organ administracji państwowej o innej nazwie oraz zjednoczenia, zarządy i przedsiębiorstwa bezpośrednio podporządkowane Prezydium WRN,
- 5) o uchwałach Prezydium WRN — należy przez to rozumieć również zarządzenia,
- 6) o materiałach na posiedzenia Prezydium — należy przez to rozumieć sprawozdania, informacje, projekty uchwał, wnioski itp.

Rozdział II**Kolegalna działalność Prezydium**

§ 4.

1. Podstawową formą kolegalnej działalności Prezydium są posiedzenia,

2. Prezydium działa na podstawie uchwalonego przez siebie problemowego rocznego planu pracy zatwierdzonego przez Radę.

3. Prezydium uchwała plany pracy celem zapewnienia systematycznej realizacji ważniejszych zadań wynikających z:

- 1) obowiązujących przepisów prawa i wytycznych organów nadrzędnych,
- 2) uchwał Rady i wniosków Komisji,
- 3) planu gospodarczego i budżetu województwa,
- 4) potrzeb gospodarczego, kulturalnego i socjalnego rozwoju województwa,
- 5) programów Frontu Jedności Narodu i uzasadnionych postulatów ludności,
- 6) potrzeby podnoszenia sprawności działania wydziałów, podległych przedsiębiorstw i zakładów w realizacji stojących przed nimi zadań.

* Z uwzględnieniem zmian wprowadzonych uchwałą Nr 76/586/67 Prezydium WRN w Białymstoku z dnia 20 kwietnia 1967 r. — tekst jednolity.

4. Wstępny projekt problemowego planu pracy ustala Prezydium w terminie do dnia 30 października każdego roku po rozpatrzeniu propozycji członków prezydium oraz dokonaniu selekcji tematów zgłoszonych przez kierowników wydziałów, dyrektorów wojewódzkich zjednoczeń i zarządów.

5. Przyjęty projekt planu pracy Prezydium przesyła WKPFJN, wojewódzkim instancjom organizacji politycznych, oraz Komisjom celem wyrażenia opinii, a ponadto konsultuje go z wojewódzkimi instancjami organizacji społecznych.

6. Po rozpatrzeniu opinii nadesłanych przez WKPFJN, organizacje polityczne i komisje oraz propozycji organizacji społecznych Prezydium uchwała problemowy plan pracy na rok następny i przedstawia go do zatwierdzenia na ostatniej w roku poprzedzającym sesji Radzie.

7. Roczny problemowy plan pracy stanowi podstawę do opracowywania przez Prezydium szczegółowych półrocznych planów pracy.

8. Półroczny plan pracy Prezydium składa się z 4 części, a mianowicie:

- 1) planu przygotowania sesji Rady,
- 2) planu posiedzeń Prezydium,
- 3) planu narad i odpraw organizowanych przez Prezydium,
- 4) planu przyjęć obywateli w sprawach skarg i wniosków.

9. Plan pracy określa terminy posiedzeń, narad, przyjęć, ich tematykę, jednostki organizacyjne odpowiedzialne za przygotowanie materiałów i współdziałające w ich przygotowaniu oraz przedstawicieli zainteresowanych jednostek organizacyjnych uczestniczących w posiedzeniach Prezydium.

10. Prezydium WRN uchwała półroczne plany pracy co najmniej na 1 miesiąc przed rozpoczęciem półrocza, którego plan dotyczy.

11. Projekty planów pracy Prezydium przygotowuje kierownik Wydziału Organizacyjno-Prawnego przy współudziale kierowników wydziałów.

§ 5.

Na posiedzenia Prezydium wnoszone są sprawy należące do kolegalnej właściwości Prezydium, a zwłaszcza:

- 1) zastrzeżone przez obowiązujące przepisy do wyłącznej właściwości Prezydium,
- 2) określone przez Prezydium w planie pracy lub w inny sposób,
- 3) przekraczające zakres uprawnień poszczególnych wydziałów Prezydium.

§ 6.

1. Zwyczajne posiedzenia Prezydium odbywają się w zasadzie 3 razy w miesiącu, w terminach ustalonych w planie pracy. Posiedzenie zwyczajne zwołuje przewodniczący Prezydium co najmniej na 5 dni przed terminem jego odbycia.

2. Przewodniczący może z własnej inicjatywy zwołać w każdym terminie nadzwyczajne posiedzenie Prezydium, a powinien zwołać takie posiedzenie, gdy:

- 1) Prezydium postanowiło odbyć takie posiedzenie i wskazało temat obrad,
- 2) większość członków Prezydium stwierdzi potrzebę odbycia posiedzenia i wskaże temat obrad,
- 3) zwołanie posiedzenia i podjęcia uchwał jest niezbędne dla zachowania terminu ustalonego przepisami prawa.

3. Materiały przygotowane na nadzwyczajne posiedzenie członkowie Prezydium otrzymują możliwie najwcześniej, nie później jednak niż przed otwarciem posiedzenia. W wyjątkowych przypadkach — za zgodą Prezydium — zagadnienia będące przedmiotem obrad, mogą być referowane ustnie.

§ 7.

1. Przewodniczący Prezydium, zwołuje posiedzenie, ustala i podaje do wiadomości członków Prezydium proponowany porządek obrad, miejsce i czas rozpoczęcia posiedzenia.

2. Porządek obrad posiedzeń zwyczajnych winien obejmować:

- 1) sprawy przewidziane w planie pracy,
- 2) sprawy, których umieszczenie na porządku obrad było uprzednio postanowione przez Prezydium,
- 3) wnioski Komisji w terminie ustawowym,
- 4) inne sprawy wymagające na mocy obowiązującego prawa zajęcia stanowiska przez Prezydium.

§ 8.

1. Wnioski o uzupełnienie porządku obrad dalszymi zagadnieniami mogą być zgłaszane do przewodniczącego przez każdego członka Prezydium przed posiedzeniem, lub na początku posiedzenia tylko w tym przypadku, gdy dotyczą spraw niecierpiących zwłoki i nie mogły być przygotowane w trybie zwyczajnym.

2. Członkowie Prezydium, po wyczerpaniu porządku dziennego, mogą zgłaszać wnioski odnośnie spraw, których umieszczenie uważają za potrzebne na następnym lub dalszym posiedzeniu Prezydium. W przypadku ich przyjęcia winny one wejść do porządku dziennego odpowiedniego posiedzenia.

§ 9.

1. Osoba nie wchodząca w skład Prezydium, a uczestnicząca w jego posiedzeniu, jest uprawniona do zabierania głosu w dyskusji i wysuwania wniosków. Osoby nie wchodzące w skład Prezydium nie biorą udziału w głosowaniu.

2. Osoby uczestniczące w posiedzeniu Prezydium są obowiązane udzielić Prezydium wszelkich, istotnych dla powzięcia uchwał, informacji oraz wyjaśnień posiadanych w związku ze sprawowaną funkcją.

§ 10.

Jeśli członek Prezydium nie może wziąć udziału w posiedzeniu Prezydium, powinien powiadomić przewodniczącego, który informuje o tym Prezydium. Prezydium powinno ocenić, czy obecność jest usprawiedliwiona.

§ 11.

Posiedzenie Prezydium otwiera, prowadzi i zamyka przewodniczący Prezydium, a w razie jego nieobecności z-ca przewodniczącego.

§ 12.

Dla prawomocności obrad Prezydium niezbędna jest obecność co najmniej połowy jego członków. W przypadku stwierdzenia braku quorum przewodniczący odracza posiedzenie.

§ 13.

Uchwały i postanowienia podejmowane są większością głosów członków Prezydium obecnych na posiedzeniu. W wypadku równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 14.

1. Członkowie Prezydium zapoznają się z treścią otrzymanych materiałów przed posiedzeniem.

2. Referowanie spraw na posiedzeniach Prezydium może mieć charakter wyjątkowy.

3. W dyskusji nad zagadnieniami mogą zgłaszać uwagi i wnioski wszyscy biorący udział w posiedzeniu przedstawiciele organów nadrzędnych, organizacji politycznych i społecznych, komisji, wydziałów i in. organów państwowych, instytucji i jednostek gospodarczych oraz członkowie Prezydium wg kolejności zgłoszeń.

4. Dyskusja w zasadzie powinna sprowadzać się do formułowania konstruktywnych propozycji dotyczących prawidłowego rozstrzygnięcia rozpatrywanych zagadnień względnie wniosków do uchwały, popartych związłym uzasadnieniem.

5. Po zakończeniu dyskusji przewodniczący zarządza głosowanie nad zgłoszonymi wnioskami a następnie zarządza głosowanie nad całym projektem uchwały.

6. W przypadku zgłoszenia i przyjęcia wniosków w sprawie zmiany zasadniczej treści uchwały lub jej określonych elementów wnioskodawca opracowuje — pod nadzorem właściwego członka Prezydium — nowy projekt uchwały, stosownie do wytycznych ustalonych na posiedzeniu i przekazuje go Wydziałowi Organizacyjno-Prawnemu w terminie ustalonym przez Prezydium.

§ 15.

1. Stanowisko swe — w sprawach należących do kolegiatnej właściwości — Prezydium wyraża w formie uchwał lub zarządzeń za wyjątkiem spraw wymienionych w ust. 7 niniejszego §.

2. Uchwały są podejmowane w sprawach:

- 1) w których obowiązujące przepisy wymagają uchwały Prezydium,
- 2) problemowych, mających zasadnicze znaczenie dla gospodarki województwa oraz interesów ogółu jego mieszkańców,
- 3) innych, w celu wykonania zadań ustalonych przez Radę Państwa, Radę Ministrów i jej organy, Ministerstwa oraz Wojewódzką Radę Narodową.

3. Uchwałąm nie może być nadawana moc wsteczna chyba, że tego wymagają nadzwyczajne okoliczności lub szczególny charakter projektowanej uchwały. Moc wsteczna nie może wykraczać poza dzień wejścia w życie przepisu prawnego stanowiącego podstawę do podjęcia projektowanej uchwały.

4. W formie zarządzeń są wydawane:

- 1) przepisy prawne na podstawie ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47),
- 2) inne normy prawne na podstawie obowiązujących przepisów i w celu ich wykonania.

5. Przewodniczący Prezydium WRN w przypadkach niecierpiących zwłoki wydaje zarządzenie, należące do właściwości Prezydium z tym, że obowiązany jest przedłożyć je na najbliższym posiedzeniu Prezydium do zatwierdzenia.

Ponadto Przewodniczący Prezydium wydaje zarządzenie w tym przypadku, gdy przepisy upoważniają go do tego.

6. Prezydium wydaje decyzje (w formie uchwały) w indywidualnych sprawach z zakresu administracji państwowej zastrzeżonych przez obowiązujące przepisy do kolegiatnej właściwości Prezydium.

7. W sprawach mniejszej wagi Prezydium może podejmować postanowienia, które obowiązują po zamieszczeniu ich w treści protokołu.

Prezydium podejmuje postanowienia wyłącznie:

- 1) w sprawach wymagających stwierdzenia dopełnienia obowiązku przedstawienia sprawy pod obrady Prezydium przez Wydział,
- 2) celem odroczenia sprawy na dalsze posiedzenie i stwierdzenia, jakie czynności mają być podjęte dla jej przygotowania pod dalsze obrady,
- 3) w sprawach formalnych i proceduralnych związanych z tokiem prac i tokiem obrad Prezydium,
- 4) w sprawach dotyczących bieżącego organizowania własnej pracy Prezydium i zlecenia czynności jego członkom,
- 5) w sprawach bieżących dotyczących współpracy z komisjami Rady,
- 6) w sprawach zobowiązania wydziałów i innych jednostek podporządkowanych Prezydium do dostarczenia informacji i materiałów potrzebnych dla prac Prezydium.

Rozdział III

Indywidualna praca członków Prezydium

§ 16.

Członkowie Prezydium obowiązani są brać czynny udział w sesjach Rady i posiedzeniach Prezydium, jak również w miarę potrzeby uczestniczyć w posiedzeniach tych komisji, z którymi współdziałanie zleci im Prezydium.

§ 17.

Członkowie Prezydium — każdy w zakresie spraw powierzonych mu przez Prezydium w uchwale o podziale prac — winni czuwać nad:

- 1) prawidłowością działania wydziałów w zakresie realizacji zasadniczej linii polityki Państwa, zgodności działania z prawem, wykonania zadań wpływających z przepisów, wytycznych i zarządzeń organów nadrzędnych, uchwał Rady, Prezydium i komisji,
- 2) prawidłowością i rytmicznością wykonywania przez te jednostki zadań planu gospodarczego i budżetu,
- 3) terminowością i przebiegiem opracowywania przez wydziały materiałów, informacji, wniosków, projektów uchwał na sesje Rady i posiedzenia Prezydium,
- 4) należytą koordynacją pracy między jednostkami organizacyjnymi podległymi Prezydium w realizowaniu zadań kompleksowych,

- 5) zapewnieniem koordynacji działania jednostek podporządkowanych Prezydium oraz zgodnie z § 21 jednostek nie podporządkowanych Radzie,
- 6) należytym współdziałaniem wydziałów i innych jednostek organizacyjnych z komisjami Rady.

§ 18.

Członkowie Prezydium udzielają komisjom Rady pomocy przy wykonywaniu ich zadań.

W celu zapewnienia należytej więzi między Prezydium a społeczeństwem, członkowie Prezydium:

- 1) utrzymują łączność z komitetami Frontu Jedności Narodu i organizacjami politycznymi i społecznymi,
- 2) czuwają nad właściwym załatwianiem interpelacji i wniosków radnych przez właściwe jednostki organizacyjne,
- 3) przyjmują obywateli w sprawach skarg i wniosków w określonych odrębną uchwałą dniami i godzinami,
- 4) utrzymują kontakt z wyborcami w innych formach w szczególności biorą udział w spotkaniach z ludnością organizowanych przez Komitety FJN.

§ 20.

Celem zapewnienia należytego współdziałania między organami szczebla wojewódzkiego i rad niższego stopnia, członkowie Prezydium uczestniczą w miarę możliwości w sesjach i posiedzeniach prezydiów tych rad narodowych.

§ 21.

Celem zapewnienia należytej realizacji zadań koordynacyjnych Rady i Prezydium, członkowie Prezydium:

- 1) w miarę potrzeby zwracają się o informacje lub wyjaśnienia do jednostek niepodporządkowanych Prezydium,
- 2) inicjują kontrolę społeczną właściwych komisji Rady w tych jednostkach,
- 3) czuwają nad właściwym współdziałaniem pomiędzy organami Rady a jednostkami jej niepodporządkowanymi.

§ 22.

W przypadku stwierdzenia potrzeby członkowie Prezydium inicjują rozpatrywanie przez Prezydium spraw w zakresie:

- 1) ustalenia wytycznych dla działania wydziałów,
- 2) ustalenia zasad koordynacji pracy międzywydziałowej i współdziałania różnych jednostek organizacyjnych w realizacji zadań kompleksowych,
- 3) ustalenia przez Prezydium środków dla usunięcia stwierdzonych braków w pracy jednostek podporządkowanych radom i usprawnienia ich działalności,
- 4) koordynacji działalności organów państwowych, instytucji i jednostek gospodarczych z działalnością rad narodowych zgodnie z uprawnieniami przysługującymi Radzie i Prezydium,
- 5) lepszego dostosowania przez organy nadrzędne działania jednostek niepodporządkowanych Radzie do potrzeb gospodarki województwa,
- 6) udzielania wytycznych dla działalności prezydiów rad niższego stopnia,
- 7) uchylania lub zmiany decyzji wydziału,
- 8) innych spraw dotyczących rozwoju gospodarczego województwa oraz poprawy warunków socjalno-kulturalnych ludności.

§ 23.

Przewodniczący Prezydium koordynuje pracę członków Prezydium celem zapewnienia jednolitości kierunków działania.

§ 24.

1. Problemowy podział zadań między stale urzędujących członków Prezydium określa odrębna uchwała.

2. W razie nieobecności przewodniczącego Prezydium, spowodowanej urlopem, chorobą lub delegacją służbową, przewodniczący wyznacza jednego z zastępców przewodniczącego jako pełniącego obowiązki przewodniczącego Prezydium.

3. Sekretarza Prezydium zastępuje — w razie jego nieobecności — jeden z zastępców przewodniczącego Prezydium wyznaczony przez przewodniczącego Prezydium.

4. Członkom Prezydium przysługuje uprawnienie wydawania kierownikom wydziałów i jednostek równorzędnych oraz innym pracownikom poleceń służbowych w zakresie spraw przez nich nadzorowanych z uwzględnieniem uprawnień kierowników wydziałów i jednostek równorzędnych do samodzielnego rozstrzygnięcia spraw w zakresie im przysługującym.

Rozdział IV

Powiązanie pracy Prezydium z działalnością Komisji i Zespołu Przewodniczących Komisji Rady

§ 25.

Prezydium wspólnie z Zespołem Przewodniczących Komisji Rady koordynuje projekty swoich planów pracy z planami pracy Rady i Komisji.

§ 26.

W przypadkach, gdy Prezydium dostrzega potrzebę:

- 1) ustalenia wytycznych dla pracy rad niższego stopnia,
 - 2) ustalenia wytycznych dla pracy poszczególnych komisji rad niższego stopnia,
 - 3) przeprowadzenia analizy pracy poszczególnych rad niższego stopnia, celem upowszechnienia ich osiągnięć lub wskazania dróg przewyżczenia braków, występujących w ich działalności,
- zwraca się do Zespołu Przewodniczących Komisji z wnioskiem o włączenie do tych prac radnych i komisji.

§ 27.

Prezydium na swych posiedzeniach, na które zaprasza przewodniczących zainteresowanych komisji, rozpatruje:

- 1) wnioski komisji skierowane do Prezydium i wymagające kolegiального rozpatrzenia,
- 2) sprawy dotyczące niewłaściwego ustosunkowania się kierowników wydziałów do zaleceń, opinii i wniosków komisji, nieudzielenia komisjom pomocy w realizacji zadań oraz przewlekłego załatwiania wniosków komisji,
- 3) zastrzeżenia kierowników wydziałów co do słuszności otrzymanego wiążącego zalecenia lub wiążącej opinii komisji, albo co do możliwości zastosowania się do nich.

§ 28.

1. Prezydium będzie zasięgać opinii właściwych komisji przed podjęciem ważniejszych uchwał również i wówczas, gdy opinia komisji nie jest prawnie niezbędna. W związku z tym Prezydium WRN będzie określał w swych planach pracy w jakich sprawach projekty uchwał będą wymagały wcześniejszego zaopiniowania przez komisje.

2. Właściwi kierownicy wydziałów winni zapewnić dostarczenie komisjom materiałów przygotowywanych na posiedzenia Prezydium w takim terminie, by umożliwić im merytoryczne opracowanie opinii we właściwym czasie, dostosowaniem do planu posiedzeń Prezydium i komisji.

§ 29.

Członkowie Prezydium, współpracujący z poszczególnymi komisjami, czuwają nad należytą koordynacją pracy wydziałów z komisjami, a w szczególności nad przedstawieniem przez wydziały do oceny komisji wszelkich ważniejszych materiałów i informacji dotyczących zarówno zadań bieżących jak i ustalonych na przyszłość.

Rozdział V

Narady i odprawy

§ 30.

1. Prezydium organizuje narady i odprawy z kierownikami wydziałów i równorzędnych jednostek stopnia wojewódzkiego oraz przewodniczącymi prezydiów rad narodowych niższego stopnia.

2. Narady mają na celu omówienie aktualnych zagadnień i zadań, zorientowanie się w stanie spraw, wysłuchanie poglądów oraz wniosków uczestników, przeprowadzenie dyskusji i ustalenie w ten sposób metod i sposobów działania.

3. Odprawy mają na celu zakomunikowanie ich uczestnikom konkretnych zadań oraz udzielenie wytycznych do działania lub poleceń służbowych.

§ 31.

1. Narady z przewodniczącymi prezydium prn, kierownikami wydziałów i równorzędnych jednostek stopnia wojewódzkiego oraz ważniejsze narady problemowe z przedstawicielami innych podległych jednostek, ustala się w półrocznych planach pracy.

2. Narady te zwołuje i prowadzi przewodniczący Prezydium lub upoważniony przez niego członek Prezydium.

3. W uzasadnionych przypadkach przewodniczący lub pozostali członkowie Prezydium — po uzgodnieniu z przewodniczącym — zwołują narady i odprawy nie przewidziane w planie pracy. Naradom tym przewodniczy właściwy wg ustalonego podziału zadań członek Prezydium lub osoba wyznaczona przez przewodniczącego.

§ 32.

Z przebiegu narad i odpraw sporządza się protokoły. Jeśli zajdzie potrzeba opracowuje się ważniejsze ustalenia z narad i przesyła się je uczestnikom oraz zainteresowanym jednostkom.

§ 33.

Prezydium zwołuje również — zgodnie z obowiązującymi przepisami — narady z kierownikami jednostek niepodporządkowanych Radzie, celem uzgodnienia i skoordynowania ich działalności z działalnością Rady lub jej organów.

Rozdział VI

Dokumentacja działalności Prezydium

§ 34.

Podstawową dokumentację działalności Prezydium przechowuje się w Wydziale Organizacyjno-Prawnym.

W szczególności przechowuje się:

- 1) protokoły posiedzeń,
- 2) sprawozdania i informacje wnoszone pod obrady,
- 3) podjęte przez Prezydium uchwały i zarządzenia oraz rejestry tych aktów,
- 4) wydane przez przewodniczącego Prezydium zarządzenia (art. 59, pkt. 3 ustawy o radach narodowych) oraz rejestr tych zarządzeń,
- 5) protokoły narad i odpraw organizowanych przez Prezydium z przewodniczącymi i sekretarzami prezydium prn oraz kierownikami wydziałów,
- 6) plany pracy.

Rozdział VII

Postanowienia końcowe

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 roku.

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr 60/461/66 Prezydium WRN w Białymstoku z dnia 8 grudnia 1966 r.

INSTRUKCJA

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku w sprawie trybu przygotowywania i wnoszenia spraw na posiedzenia Prezydium WRN oraz określenia obowiązków wydziałów w realizacji uchwał.

Rozdział I

Postanowienia ogólne

§ 1.

1. Niniejsza instrukcja reguluje tryb przygotowywania i wnoszenia spraw na posiedzenia Prezydium, ustala zasady formułowania uchwał oraz ich realizacji.
2. Ilekroć w instrukcji jest mowa:
 - 1) o Radzie — należy przez to rozumieć Wojewódzką Radę Narodową,
 - 2) o komisjach — należy przez to rozumieć Komisje Wojewódzkiej Rady Narodowej,
 - 3) o Prezydium — należy przez to rozumieć Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej,
 - 4) o wydziałach — należy przez to rozumieć również terenowy organ administracji państwowej o innej nazwie oraz zjednoczenia, zarządy, zrzeszenia i przedsiębiorstwa podporządkowane Prezydium WRN,
 - 5) o uchwałach Prezydium WRN — należy przez to rozumieć również zarządzenia,
 - 6) o materiałach na posiedzenia Prezydium — należy przez to rozumieć sprawozdania, informacje, projekty uchwał, wnioski, programy, plany, oceny, analizy itp.

§ 2.

1. Wszelkie materiały wnoszone na posiedzenia Prezydium powinny być tak opracowane, aby stwarzały podstawę do właściwej analizy poszczególnych problemów i zagadnień oraz właściwego ich rozstrzygnięcia.
2. Przy opracowywaniu materiałów należy uwzględnić przede wszystkim zasadniczą linię polityki Państwa, zgodność z prawem, istniejące warunki i możliwości oparte o obiektywną ocenę sytuacji oraz aktualne wskazania nauki.
3. Kierownicy wydziałów ponoszą osobistą odpowiedzialność za właściwe przygotowanie materiałów na posiedzenie Prezydium oraz terminowe ich przedstawianie.

Rozdział II

Formułowanie uchwał

§ 3.

1. Redakcja uchwały powinna być logiczna i zwięzła, a tekst poprawny pod względem stylu i pisowni.
2. Dla oznaczenia jednakowych pojęć należy w projekcie uchwały używać jednakowych wyrazów i określić przyjętych w obowiązującym ustawodawstwie.
3. Należy unikać:
 - określeń językowych oraz terminów technicznych, nie będących w powszechnym użyciu, jeżeli można posłużyć się określeniem i terminem powszechnie stosowanym,
 - obcych wyrazów lub zwrotów nie przyswojonych językowi polskiemu — chyba, że nie mają ustalonego ścisłego odpowiednika w języku polskim.
4. Za ocenę projektów uchwał pod względem prawnym i redakcyjnym odpowiada radca prawny Prezydium.

§ 4.

1. Każdą myśl samodzielną należy ujmować w oddzielny paragraf.
2. Jeżeli wzgląd na przejrzystość uchwały przemawia za dalszym jej podziałem, a układ logiczny nie pozwala na rozbicie myśli na dwa paragrafy lub więcej, można wprowadzić podział paragrafu na ustępy.
3. Paragrafy oznaczają się znakiem § i kolejną cyfrą arabską z kropką, a ustęp cyfrą arabską z kropką, bez nawiasów.
4. Ustęp powinien zawierać jedno tylko zdanie główne. Ustępy zawierające więcej takich zdań są dopuszczalne wtedy, gdy zdania te rozwijają lub wyjaśniają zasadniczą myśl wyrażoną w pierwszym zdaniu. W obrębie ustępu nie należy rozpoczynać zdań od nowego wiersza.
5. Ustępy zawierające wyliczenia dzieli się na punkty oznaczone kolejnymi cyframi arabskimi z nawiasem z prawej strony.

6. Dalsze wyliczenia w obrębie punktu oznacza się małymi literami alfabetu łacińskiego z nawiasem z prawej strony.
7. Przepisy paragrafu podzielonego na ustępy, punkty i litery cytuje się w następującej kolejności: § ust. pkt. lit.
8. Jeżeli jednak za zastosowaniem dalszego podziału przemawia wzgląd na przejrzystość uchwały, można wyodrębnić w niej grupy dotyczące zagadnień jednorodnych i oznaczać je osobnymi napisami oraz numerując cyframi rzymskimi.

§ 5.

1. Zagadnienia natury zasadniczej należy w projekcie uchwały, wysuwać na czoło bez przesłaniania ich sprawami drugorzędnymi oraz z pominięciem zdań i zwrotów uzasadniających lub objaśniających treść przepisu.
2. W projekcie uchwały, który ma obowiązywać tylko przez oznaczony okres czasu, nie należy zamieszczać przepisów, które mają trwale obowiązywać.
3. W projekcie uchwały w zasadzie nie należy zamieszczać przepisów stanowiących powtórzenie przepisów zawartych w innym akcie obowiązującym w dziedzinie objętej projektem.
4. Jeżeli nazwa organu, urzędu i instytucji, przedsiębiorstwa lub zakładu powtarza się często w tekście uchwały, należy przytoczyć ją po raz pierwszy w pełnym brzmieniu, a w dalszym ciągu używać skrótu. Skróty należy podać przez użycie np. zwrotu: Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki zwany dalej „Komitetem”.
5. Jeżeli zachodzi potrzeba odwołania się w projekcie uchwały do innego postanowienia tej samej uchwały, należy to uczynić przez podanie właściwego §, ust. . . . pkt., bez podawania jego treści.

§ 6.

Projekt uchwały powinien zawierać:

- 1) tytuł,
- 2) zasadniczą treść uchwały,
- 3) uzasadnienie.

§ 7.

1. Tytuł uchwały składa się z następujących części:
 - 1) oznaczenia rodzaju i numeru uchwały,
 - 2) „ organu (WRN, Prezydium WRN) podejmującego uchwałę,
 - 3) daty uchwały,
 - 4) określenia przedmiotu uchwały.
2. Każdą część tytułu podaje się w oddzielnym wierszu w kolejności wskazanej w ust. 1.
3. Rodzaj aktu oznacza się wyrazem „uchwała” lub „zarządzenie”.
4. Datę uchwały oznacza się przez wskazanie miesiąca słownie, zaś dnia i roku cyframi oraz znakiem „r” jako skrótem wyrazu „rok”. W projekcie uchwały zamieszcza się wyrazy „z dnia” z pozostawieniem miejsca dla wstawienia daty.
5. Przedmiot uchwały należy określać oznaczając w sposób ogólny i zwięzły treść i zakres regulowanego zagadnienia bez powoływania w tytule uchwały dat innych aktów. Określenie przedmiotu uchwały rozpoczyna się z reguły od wyrazów „w sprawie”.

§ 8.

1. W treści uchwały należy:
 - 1) na wstępie powołać przepis prawny upoważniający Prezydium do określonego działania z podaniem artykułu lub paragrafu, ustępu, punktu i pełnego tytułu aktu prawnego oraz numeru i pozycji organu promulgacyjnego (Dziennika Ustaw, Monitora Polskiego), w którym jest ogłoszony.
 - 2) podać osnovę uchwały zawierającą treść rozstrzygnięcia, a w uchwałach w sprawach problemowych — określić zadania i środki działania.
Jeżeli projekt uchwały nakłada obowiązki należy wyraźnie wskazywać kto, kiedy i w jakim zakresie jest zobowiązany je wykonać.
 - 3) umieścić postanowienia końcowe.

2. W postanowieniach końcowych należy wskazać:
 - 1) jednostki organizacyjne odpowiedzialne za wykonanie uchwały i złożenie sprawozdania z jej realizacji w określonym terminie,
 - 2) które powzięte poprzednio uchwały względnie ich części — w związku z odmiennym uregulowaniem zagadnienia — tracą moc,
 - 3) terminy wejścia uchwały w życie, a w razie potrzeby i wygaśnięcia jej mocy,
 - 4) czy uchwała wymaga opublikowania w Dzienniku Urzędowym WRN.
3. Jeżeli do wykonania uchwały zobowiązanych jest kilka jednostek, wnioskodawca proponuje jednostkę koordynacyjną i odpowiedzialną za przebieg realizacji i złożenie sprawozdania w wyznaczonym terminie.
4. Wydziały powołane do wykonania uchwały, należy wymienić szczegółowo, unikając określeń ogólnikowych takich jak „oraz innym właściwym wydziałom” albo „w porozumieniu z innymi właściwymi wydziałami”.
5. Jeżeli do wykonania uchwały właściwi są wszyscy kierownicy wydziałów, należy w przepisie wykonawczym użyć zwrotu: „Wykonanie uchwały porucza się wszystkim kierownikom wydziałów”.
6. W postanowieniach końcowych uchwały należy dokładnie wymienić te akty, które uchyla się. Nie jest dopuszczalne poprzestanie na dorcuzumianym uchylaniu poprzednio powziętych uchwał przez samo odienne uregulowanie zagadnienia w projektowanej uchwałce.

§ 9.

1. Każdy projekt uchwały winien zawierać uzasadnienie, które stanowi integralną część uchwały.
2. Uzasadnienie powinno jasno i wyczerpująco, zwięźle i konkretnie przedstawiać stan prawny i faktyczny zagadnienia, które ma być uregulowane, określać potrzebę i cel powzięcia uchwały oraz omawiać podstawowe założenia projektu uchwały. Uzasadnienie powinno wykazywać również ewentualne skutki gospodarcze, finansowe lub etatowe projektowanej uchwały.
3. W uzasadnieniu nie należy powtarzać choćby w innych wyrazach lub sformułowaniach treści postanowień zawartych w projektowanej uchwałce.

Rozdział III

Nowelizacja uchwał i prostowanie błędów

§ 10.

1. Uchwały powzięte przez Prezydium należy nowelizować aktami prawnymi tego samego rzędu.
2. Jedną nowelą można objąć tylko jedną uchwałę.
3. Przy znacznej ilości zmian należy rozważyć celowość zaprojektowania raczej nowego aktu zamiast noweli.
4. Nowelizuje się zawsze pierwotną uchwałę przy uwzględnianiu późniejszych zmian, a nie nowelę poprzednio wydaną.
5. Jeżeli istnieje tekst jednolity nowelizowanej uchwały należy przyjąć tekst jednolity za podstawę nowelizacji, jeżeli tego tekstu nie ma, należy w § 1 noweli przytoczyć tytuł pierwotnej uchwały z oznaczeniem numeru i daty wszystkich nowel lub sprostowań błędów.
6. Tytuł projektowanej noweli powinien brzmieć:
Uchwała Nr Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia o zmianie uchwały w sprawie albo „Uchwała Nr Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia zmieniająca uchwałę w sprawie”.
7. Każdy nowelizowany paragraf ujmuje się w oddzielnym punkcie. Jeżeli w jednym paragrafie wprowadza się kilka zmian oznacza się je literami.
8. Dopuszczalne jest wstawienie do nowelizowanej uchwały nowych paragrafów z zachowaniem dotychczasowej numeracji z literami a, b, c, np. „po § 3 dodaje się nowy § 3a w brzmieniu „§ 3a””.

§ 11.

1. § 1 noweli rozpoczyna się według następującego wzoru:
„W uchwale Nr..... Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia..... w sprawie..... wprowadza się następujące zmiany”.
2. Nowelizowane paragrafy (ustępy) należy przytaczać w pełnym, nowym brzmieniu, choćby zmieniono lub skreślono w nich tylko niektóre wyrazy.

§ 12.

1. W przypadku stwierdzenia w uchwale błędu wnioskodawca bądź zainteresowana strona obowiązana jest zwrócić się za pośrednictwem Wydziału Organizacyjno-Prawnego do przewodniczącego Prezydium na piśmie o jego sprostowanie.
2. Sprostowanie błędu w uchwale następuje w formie komunikatu przewodniczącego Prezydium o sprostowaniu błędu.

Rozdział IV

Uzgodnienia, zasięganie opinii zainteresowanych jednostek

§ 13.

1. Wszystkie projekty uchwał wnoszone na posiedzenia Prezydium, przed ich przekazaniem Wydziałowi Organizacyjno-Prawnemu, powinny być zaopiniowane przez:
 - 1) zainteresowane jednostki organizacyjne,
 - 2) Wojewódzką Komisję Planowania Gospodarczego, jeżeli dotyczą zadań planu gospodarczego,
 - 3) Wydział Finansowy, jeżeli dotyczą budżetu względnie powodują skutki budżetowe,
 - 4) właściwe merytoryczne komisje Rady w sprawach mających zasadnicze znaczenie dla terenu województwa i interesów ludności, określonych w uchwale Nr 36/410 Prezydium WRN z dn. 12 listopada 1964 r. (Dz. Urz. WRN Nr 21, poz. 178),
 - 5) radcę prawnego Prezydium.
2. Wnioskodawca ponosi odpowiedzialność za uzgodnienie projektu uchwały z właściwą komisją WRN w sprawach określonych przez Prezydium WRN.
3. Jeśli merytoryczna komisja WRN nie widzi potrzeby opiniowania projektów określonych kategorii spraw — wnioskodawca daje temu wyraz we wniosku, pizy którym przedstawia uchwałę.
4. Projekty uchwał powinny być przesyłane do zainteresowanych jednostek celem zaopiniowania w takim terminie, aby mogły one wyrazić wcześniej swoje stanowisko.
5. Jednostka opiniująca wyraża swoje stanowisko w formie notatki na piśmie, a w przypadku braku zastrzeżeń, w formie adnotacji na wniosku.
6. W przypadku rozbieżności poglądów na sprawę pomiędzy wnioskodawcą, a opiniodawcami, kierownik jednostki wnioskującej obowiązany jest podjąć próbę bezpośredniego uzgodnienia stanowisk. Jeśli próba ta nie da wyniku, informuje o tym członka Prezydium dla uzyskania wytycznych co do dalszego postępowania.

§ 14.

1. Wnioskodawca po zebraniu potrzebnych opinii (od zainteresowanych jednostek, komisji WRN i radcy prawnego) powinien sporządzić notatkę, w której szczegółowo omówi zgłoszone zastrzeżenia oraz czy zostały one uwzględnione w przedkładanym projekcie uchwały. W przypadku nieuwzględnienia w projekcie uchwały zgłoszonych zastrzeżeń, wnioskodawca powinien to uzasadnić.
2. Notatka, o której mowa w ust. 1 powinna być dołączona do każdego egzemplarza projektu uchwały.
3. Sprawy, co do których istnieją sprzeczne opinie mogą być wnoszone na posiedzenia Prezydium tylko w takich przypadkach, jeśli uprzednio były one konsultowane przez zainteresowane strony i nie osiągnięto uzgodnienia stanowisk.
4. Decyzją o wprowadzeniu spraw na posiedzenie Prezydium, o którym mowa w ust. 3 należy do przewodniczącego Prezydium.

§ 15.

Kierownicy wydziałów zobowiązani są do systematycznego informowania właściwych ze względu na sprawowany nadzór, członków Prezydium o postępie prac nad przygotowaniem materiałów, projektach rozwiązujących poszczególne zagadnienia, rozmiarach materiałów oraz wszelkich trudnościach w uzgodnieniu stanowisk przez zainteresowane jednostki organizacyjne.

Rozdział V

Przekazywanie spraw w celu umieszczenia na porządku dziennym posiedzeń Prezydium

§ 16.

1. Przygotowane, zgodnie z ustaleniami instrukcji materiały wnioskodawca powinien przesać do Wydziału Organizacyjno-Prawnego, co najmniej na 7 dni przed przewidywanym terminem posiedzenia Prezydium. W sprawach pilnych, zleconych przez Prezydium do opracowania na następne posiedzenie oraz projektów zmian w budżecie, termin ten może być skrócony do 5 dni.
2. Jeśli materiały na posiedzenie Prezydium nie mogą być przesłane w terminie ustalonym w planie pracy kierownik wydziału złoży przynajmniej na 2 tygodnie przed posiedzeniem właściwemu członkowi Prezydium wyjaśnienie przyczyn niedotrzymania terminu. W przypadku braku przyczyn usprawiedliwiających terminowe przygotowanie materiałów, właściwy członek Prezydium przedstawia przewodniczącemu Prezydium odpowiednie wnioski.
3. W trybie przyspieszonym sprawy mogą być wnoszone na posiedzenie Prezydium jedynie za zgodą przewodniczącego Prezydium przy zachowaniu wszystkich warunków określonych w regulaminie pracy Prezydium.
4. Ilość jednobrzmiących egzemplarzy projektu uchwały wraz z załącznikami, przekazywanych Wydziałowi Organizacyjno-Prawnemu powinna wynosić — 13 oraz odpowiednią ilość egzemplarzy dla osób proponowanych do wzięcia udziału w posiedzeniu.

§ 17.

1. Przekazując sprawę do Wydziału Organizacyjno-Prawnego, wnioskodawca obowiązany jest wskazać osoby, które powinny wziąć udział w posiedzeniu Prezydium przy rozpatrywaniu danej sprawy.
2. Za niezbędnych przy rozpatrywaniu spraw problemowych uważa się:
 - 1) kierownika wydziału zgłaszającego wniosek,
 - 2) kierownika jednostki zgłaszającej zastrzeżenia do przedkładanego materiału w przypadku niemożności uzgodnienia stanowisk,
 - 3) przewodniczącego WKPG oraz kierowników Wydziałów Finansowego i Organizacyjno-Prawnego,
 - 4) przedstawicieli zainteresowanych Komisji WRN, o ile komisja zgłosiła zastrzeżenia do przedkładanej sprawy,
 - 5) przedstawicieli organizacji politycznych i społecznych współdziałających w realizacji zadań,
 - 6) przedstawicieli Komitetu Zakładowego PZPR i Jednolitej Rady Zakładowej ZZPiS, jeśli są rozpatrywane sprawy socjalno-bytowe pracowników Prezydium.
3. Zaproszenia na posiedzenia Prezydium mają charakter imienny i nikt poza zaproszonymi nie może brać udziału w posiedzeniu. Na delegowanie innej osoby w swoim zastępstwie kierownik wydziału powinien uzyskać zgodę przewodniczącego Prezydium WRN.
4. Propozycje wnioskodawcy odnośnie zaproszonych osób wykraczające poza ustalenia określone w ust. 2 wymagają zgody przewodniczącego Prezydium.
5. Do obowiązków wnioskodawcy należy również wskazanie Wydziałowi Organizacyjno-Prawnemu, którym jednostkom i instytucjom uchwała powinna być przekazana po powzięciu przez Prezydium.
6. Wnioskodawca zachowuje kłiszę przedkładanego Prezydium WRN projektu do 7-miu dni po rozpatrzeniu sprawy przez Prezydium dla ewent. uzyskania dodatkowych egzemplarzy potrzebnych do rozesłania wszystkim zainteresowanym.

Rozdział VI**Czynności Wydziału Organizacyjno-Prawnego w przygotowaniu posiedzenia Prezydium****§ 18.**

Przyjmując od wnioskodawcy materiał Wydział Organizacyjno-Prawny obowiązany jest sprawdzić, czy został on przygotowany zgodnie z postanowieniami instrukcji.

§ 19.

W przypadku, gdy materiał przygotowany jest niezgodnie z postanowieniami instrukcji, Wydział Organizacyjno-Prawny zwraca materiał właściwemu wydziałowi i informuje o tym właściwego członka Prezydium.

§ 20.

1. Na podstawie przedstawionych przez poszczególnych wnioskodawców materiałów — Wydział Organizacyjno-Prawny sporządza projekt porządku obrad i przedkłada go do decyzji przewodniczącemu Prezydium.
2. Wydział Organizacyjno-Prawny przekazuje zaakceptowany porządek obrad i materiały członkom Prezydium oraz osobom zaproszonym co najmniej na 5 dni przed ustaloną datą posiedzenia.

§ 21.

Protokół posiedzenia Prezydium sporządza Wydział Organizacyjno-Prawny i przedkłada Prezydium do zatwierdzenia na następnym posiedzeniu.

§ 22.

W przypadku, gdy na posiedzeniu Prezydium rozpatrywane jest zagadnienie specjalistyczne, Wydział Organizacyjno-Prawny może zwrócić się do wnioskodawcy o protokółowanie obrad.

§ 23.

1. Protokoły posiedzeń Prezydium powinny zawierać podjęte uchwały: (stanowiące załączniki do protokółów), zasadnicze wnioski zgłoszone w toku dyskusji, zajęcie odmiennego stanowiska, jak również wskazania i wytyczne wynikające z podsumowania dyskusji.
2. Do protokołu winny być ponadto dołączone wszystkie materiały rozpatrywane na posiedzeniu bez względu na to, czy zostały one przyjęte, czy też odrzucone.

§ 24.

1. W przypadku wprowadzenia przez Prezydium zasadniczych zmian, poprawek i uzupełnień do rozpatrywanego projektu uchwały, wnioskodawca obowiązany jest w terminie określonym przez Prezydium przedstawić przewodniczącemu obrad (za pośrednictwem Wydziału Organizacyjno-Prawnego) poprawiony i uzgodniony z radcą prawnym Prezydium nowy tekst uchwały w celu uzyskania akceptacji.
2. Jeśli uchwała zostaje powzięta z drobnymi poprawkami to poprawki te powinny być wprowadzone na posiedzeniu Prezydium w sposób niebudzący wątpliwości.

§ 25.

Uchwały Prezydium podpisuje w oryginale przewodniczący i sekretarz Prezydium, a w przypadku nieobecności sekretarza z-ca przewodniczącego Prezydium WRN.

§ 26.

Protokół z posiedzenia Prezydium podpisują: przewodniczący Prezydium i protokółant.

§ 27.

1. Najpóźniej w ciągu 7 dni od daty posiedzenia Wydział Organizacyjno-Prawny przekazuje uchwały oraz postanowienia Prezydium właściwym jednostkom do wykonania. Uchwały dotyczące spraw budżetowych Wy-

dział Organizacyjno-Prawny przekazuje następnego dnia po powzięciu przez Prezydium.

2. Uchwały w sprawach problemowych Wydział Organizacyjno-Prawny wręcza wszystkim członkom Prezydium.

§ 28.

1. Kierownik Wydziału Organizacyjno-Prawnego wyznacza stałego pracownika do prowadzenia protokółów.
2. Protokół posiedzenia Prezydium winien zawierać:
 - 1) numer, datę i miejsce posiedzenia,
 - 2) stwierdzenie obecności członków Prezydium i osób spoza Prezydium oraz dane w sprawie usprawiedliwienia osób nieobecnych,
 - 3) stwierdzenie quorum,
 - 4) nazwisko przewodniczącego obrad,
 - 5) nazwisko protokółanta,
 - 6) postanowienie w sprawie przyjęcia protokołu z poprzedniego posiedzenia,
 - 7) porządek obrad,
 - 8) przebieg obrad,
 - 9) czas trwania posiedzenia,
 - 10) podpis przewodniczącego Prezydium (posiedzenia) i protokółanta.
3. Integralną część protokołu stanowią załączone w pełnym brzmieniu powzięte uchwały wraz z uzasadnieniem, podpisane przez przewodniczącego i sekretarza Prezydium.

W przypadkach, gdy w tekście uchwały odwołuje się do załącznika, załącznik ten stanowi integralną część uchwały, musi być do niej dołączony i parafowany przez członków Prezydium podpisujących uchwałę.

4. Błędy pisarskie i oczywiste protokołu podlegają sprostowaniu i omówieniu w protokóle. Omówienie takie podpisuje przewodniczący Prezydium i protokółant.
5. Protokoły posiedzeń Prezydium WRN otrzymują w ciągu kadencji kolejne numery, począwszy od 1, pisane cyframi arabskimi łamanymi przez dwie ostatnie cyfry roku.
6. Numerację uchwał rozpoczyna się z początkiem kadencji od cyfry 1.

Na numer uchwały składają się następujące elementy: numer porządkowy protokołu, kolejny numer uchwały i oznaczenie dwu ostatnich cyfr roku, w którym została podjęta.

Rozdział VII**Realizacja uchwał Prezydium****§ 29.**

1. Kierownicy wydziałów ponoszą osobistą odpowiedzialność za terminową i pełną realizację uchwał.
2. Wydziały Prezydium prowadzą rejestry wszystkich przesyłanych im uchwał Prezydium, według załączonego wzoru.
3. Każdy wydział prowadzi ponadto wg załączonego wzoru rejestr przesyłanych mu uchwał Komisji WRN.
4. Wydziały Prezydium obowiązane są w terminie oznaczonym w uchwale złożyć Prezydium sprawozdanie z przebiegu i wyników jej realizacji, za pośrednictwem Wydziału Organizacyjno-Prawnego.

Sprawozdania, jeśli nie zostały zakwalifikowane do rozpatrzenia na posiedzeniu Prezydium, składane są w dwóch egzemplarzach, z których jeden Wydział Organizacyjno-Prawny przedkłada właściwemu członkowi Prezydium.

§ 30.

W odniesieniu do sprawozdań z wykonania uchwał, które są rozpatrywane na posiedzeniu Prezydium stosuje się odpowiednio postępowanie określone w rozdziale V niniejszej instrukcji.

§ 31.

1. Sprawozdanie z wykonania uchwały powinno zawierać:
 - 1) sposób realizacji uchwały,
 - 2) ocenę uzyskanych wyników na tle zadań ustalonych uchwałą,
 - 3) określenie przyczyn, które wpłynęły ujemnie na pełne wykonanie zadań,
 - 4) ewent. wnioski w sprawie zabezpieczenia pełnej realizacji zadań uchwały.
2. Sprawozdania z wykonania uchwał w sprawie zmian w budżecie mogą mieć bardziej ogólny charakter.

§ 32.

W przypadku, gdy uchwała nie zostanie w oznaczonym terminie w pełni wykonana, Wydział obowiązany do złożenia sprawozdania, składa na zasadach normalnego sprawozdania wyczerpującą notatkę, obrazującą aktualny stan wykonania uchwały oraz przyczyny zwłoki w realizacji.

§ 33.

W przypadku, gdy tematyka uchwały nie pozwala na określenie ścisłego terminu realizacji — Wydział, obowiązany do złożenia sprawozdania składa dwa razy w roku w odstępach półrocznych, na zasadach sprawozdania nor-

malnego, wyczerpującą notatkę obrazującą aktualny stan realizacji uchwały.

§ 34.

Wydział Organizacyjno-Prawny, poza rejestrami uchwał, prowadzić będzie rejestr postanowień, dyspozycji, poleceń i zaleceń itp. Prezydium, które nie znalazły wyrazu w podjętych uchwałach, lecz zostały ustalone w toku obrad dla zabezpieczenia realizacji zadań.

§ 35.

Co najmniej 2 razy w roku Wydział Organizacyjno-Prawny przedstawia Prezydium ogólną informację w sprawie aktualnego stanu realizacji uchwał Prezydium.

Rozdział VIII**Postanowienia końcowe**

§ 36.

Postanowienia instrukcji mają odpowiednie zastosowanie do spraw wnoszonych pod obrady Rady z tym, że materiały powinny być przygotowywane przez wydziały w terminach określonych przed każdą sesją przez Prezydium.

Załącznik do uchwały Nr 60/461/66
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
z dnia 8 grudnia 1966 r.

Rejestr uchwał Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

Lp.	Nr i data powzięcia uchwały	Przedmiot uchwały	Termin wykonania postanowień uchwały	Odpowiedzialny za wykonanie postanowień uchwały (nazwisko-stanowisko)	Terminy składania sprawozdań z realizacji uchwały	Data wysłania sprawozdania do Wydz. Org. Prawnego
1	2	3	4	5	6	7

Poz. 5.

§ 7.

UCHWAŁA Nr 64/511/67**Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku**

z dnia 19 stycznia 1967 roku

w sprawie utworzenia, organizacji i zakresu działania Wojewódzkiej Stacji Kwarantanny i Ochrony Roślin w Białymstoku

Na podstawie § 10, 11 uchwały nr 335/66 Rady Ministrów z dnia 22 października 1966 roku w sprawie realizacji programu rozwoju ochrony roślin w latach 1966—1970 oraz zarządzenia nr 200 Ministra Rolnictwa z dnia 23 grudnia 1966 roku w sprawie organizacji i zakresu działania wojewódzkich i powiatowych stacji kwarantanny i ochrony roślin Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Utworzyć z dniem 1 stycznia 1967 r. Wojewódzką Stację Kwarantanny i Ochrony Roślin, zwaną dalej „Wojewódzką Stacją”.

§ 2.

Wojewódzka Stacja jest jednostką budżetową finansowaną z działu 12 „Rolnictwo”.

§ 3.

1. Na czele Wojewódzkiej Stacji stoi Kierownik Stacji, odpowiedzialny za całokształt prac Stacji przed Kierownikiem Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa P. WRN.
2. Zastępcą Kierownika Wojewódzkiej Stacji do spraw działu laboratoryjnego jest jeden z pracowników tego działu, w zasadzie starszy asystent, wyznaczony przez Kierownika do pełnienia tej funkcji.
3. Kierownik Wojewódzkiej Stacji ustala wewnętrzny regulamin pracy uwzględniający szczegółowy zakres zadań oraz podział pomiędzy poszczególnych pracowników.

§ 4.

1. Pracowników Wojewódzkiej Stacji, z zastrzeżeniem wynikającym z § 10 ust. 3 powołanej na wstępie uchwały powołuje, awansuje i odwołuje Kierownik Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN — na wniosek Kierownika Wojewódzkiej Stacji.
2. Premie dla poszczególnych pracowników Wojewódzkiej Stacji, po stwierdzeniu wykonania kwartalnych planów pracy, zatwierdza na wniosek Kierownika Stacji — Kierownik Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa — Prezydium WRN.
3. Premie dla Kierownika Wojewódzkiej Stacji przyznaje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej na wniosek Kierownika Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa.
4. Plany pracy będące podstawą do wypłacenia premii winny zawierać wymierne wskaźniki prac Wojewódzkiej Stacji.
5. Wysokość indywidualnej premii kwartalnej nie może przekroczyć 20% kwartalnego uposażenia zasadniczego pracownika.

§ 5.

1. Decyzje w sprawach objętych zakresem działania Wojewódzkiej Stacji, wynikające z przepisów prawa administracyjnego i wymagające rozstrzygnięcia w trybie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego wydaje Kierownik Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN.
2. Sprawy zastrzeżone w przepisach do decyzji Prezydium WRN przedkłada Wojewódzka Stacja za pośrednictwem Kierownika Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa.

§ 6.

Sprawy finansowe, osobowe i socjalne prowadzi Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN.

1. W skład Wojewódzkiej Stacji wchodzi:
 - 1) dział programowania i nadzoru,
 - 2) dział laboratoryjny.
2. Do zakresu zadań Wojewódzkiej Stacji należy:
 - 1) do działu programowania i nadzoru:
 - a) opracowanie projektów wieloletnich i rocznych planów zadań rzeczowych ochrony roślin oraz potrzeb w zakresie ilości i asortymentu środków chemicznych, aparatury i sprzętu pomocniczego, jak również odzieży ochronnej oraz sprzętu ochrony osobistej używanych przy wykonywaniu zabiegów ochrony roślin,
 - b) opracowywanie preliminarzy budżetowych oraz projektów planów inwestycyjnych i kapitalnych remontów,
 - c) opracowywanie kwartalnych planów pracy oraz sprawozdań z ich wykonania,
 - d) ustalanie wytycznych do działalności, nadzoru i koordynacji działalności powiatowych stacji,
 - e) nadzór nad realizacją zadań rzeczowych oraz nad przechowywaniem i dystrybucją środków chemicznych, aparatury i sprzętu pomocniczego do ochrony osobistej używanych przy wykonywaniu zabiegów ochrony roślin — zgodnie ze szczegółowymi instrukcjami i zarządzeniami regulującymi te zagadnienia,
 - f) nadzór i koordynacja działalności jednostek, instytucji i organizacji współdziałających w realizacji zadań ochrony roślin oraz świadczących usługi w tym zakresie.
 - g) ustalanie programów doszkalania i doskonalenia fachowego w zakresie ochrony roślin kadr powiatowych stacji, wojewódzkiego i powiatowych związków kółek rolniczych, wiejskich przodowników ochrony roślin oraz pracowników innych instytucji zainteresowanych ochroną roślin,
 - h) nadzór nad przestrzeganiem przepisów prawnych w zakresie ochrony roślin oraz występowania z wnioskami o ukaranie winnych naruszenia tych przepisów,
 - i) prowadzenie konkursów, współzawodnictwa, sprawozdawczości z zakresu ochrony roślin,
 2. Do działu laboratoryjnego:
 - a) ustalenie w oparciu o instrukcje Instytutu Ochrony Roślin — wytycznych dla powiatowych stacji w sprawach dotyczących:
 - obserwacji, rejestracji oraz sygnalizacji terminów i metodyki zwalczania chorób i szkodników roślin oraz chwastów,
 - oceny szkód wyrządzonych przez choroby i szkodniki roślin, chwasty oraz efektów stosowanych zabiegów jako podstawy do ustalania opłacalności ochrony roślin,
 - oceny wartości użytkowej chemicznych środków ochrony roślin znajdujących się w obrocie handlowym,
 - b) ustalanie dla potrzeb powiatowych stacji wytycznych w zakresie popularyzacji osiągnięć nauki na odcinku ochrony roślin (zakładanie poletek demonstracyjnych, organizowanie pokazów, wygłaszanie pogadarek, wyświetlanie filmów i przeżycy itp.),
 - c) wydawanie dla potrzeb powiatowych stacji wytycznych w zakresie czynności związanych z kwarantanną roślin, dotyczących:
 - kierunków i techniki ilustracji upraw roślinnych oraz pobierania i laboratoryjnego badania próbek gleby oraz roślin i ich przetworów na obecność szkodników, chorób i chwastów będących obiektami kwarantanny zewnętrznej i wewnętrznej,
 - przeprowadzanie badań roślin i ich przetworów przeznaczonych dla potrzeb obrotu wewnętrznego i na eksport oraz wystawiania świadectw zdrowia tych roślin i przetworów,
 - d) opracowywanie wyników działalności powiatowych stacji w zakresie określonym lit. a i przekazywanie tych opracowań do Instytutu Ochrony Roślin,

- e) wykonywanie kontrolnych analiz wartości użytkowej chemicznych środków ochrony roślin znajdujących się w obrocie handlowym,
- f) badanie stanu zdrowia roślin i ich przetworów przeznaczonych na eksport w przypadkach określonych przez Ministerstwo Rolnictwa w celu uzyskania danych potrzebnych do wystawiania świadectw zdrowia tych roślin i przetworów przez Ministerstwo Rolnictwa, w którego imieniu działa upoważniony przez to Ministerstwo pracownik Wojewódzkiej Stacji,
- g) prowadzenie poradnictwa w zakresie ochrony roślin.

§ 8.

Pracownicy zatrudnieni dotychczas w Wojewódzkiej Stacji Kwarantanny i Ochrony Roślin oraz Laboratorium Ochrony Roślin przechodzą do pracy w Wojewódzkiej Stacji. W przypadku nie wyrażenia zgody przez pracownika na przejście do pracy w Wojewódzkiej Stacji należy wypowiedzieć mu warunki pracy zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 9.

Etaty oraz fundusz płac zatwierdzone na rok 1967 dla Wojewódzkiej Stacji w Wydziale Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN przenosi się z działu 41 — Administracja terenowa — do działu — 12 Rolnictwo (załącznik nr 1) — po uzyskaniu zgody Ministra Finansów.

§ 10.

Działalność Wojewódzkiej Stacji będzie prowadzona w oparciu o środki finansowe przyznane na ten cel na 1967 rok w tytule 1231 „ochrona roślin” (załącznik nr 2).

§ 11.

Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN przekazuje na rzecz Wojewódzkiej Stacji środki trwałe, akta, sprzęt laboratoryjny itp. użytkowane dotychczas przez Wojewódzką Stację Kwarantanny i Ochrony Roślin Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa oraz Laboratorium Ochrony Roślin.

§ 12.

Stanowiska, kwalifikacje i uposażenie pracowników Wojewódzkiej Stacji reguluje Uchwała nr 335/66 Rady Ministrów oraz zarządzenie nr 200 Ministra Rolnictwa z 1966 roku.

§ 13.

Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN zabezpieczy niezbędne pomieszczenie Wojewódzkiej Stacji.

§ 14.

Traci moc uchwała Nr 5/21 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 1 lutego 1962 r. w sprawie utworzenia wydziałów Prezydium WRN oraz określenia ich szczegółowego zakresu działania i organizacji wewnętrznej w części dotyczącej Wojewódzkiej Stacji Kwarantanny i Ochrony Roślin Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa.

§ 15.

Wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN.

Z-ca Przew. Prezydium WRN Z-ca Przew. Prezydium WRN
(—) inż. Jerzy Zientara (—) mgr Edmund Szczepański

Poz. 6

UCHWAŁA Nr 48/313/66

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Białymstoku

z dnia 5 grudnia 1966 roku

w sprawie uchylenia uchwał Nr 36/219/66 i Nr 23/125/66 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 21 lipca 1966 roku i 4 stycznia 1966 roku dotyczących zatwierdzenia projektu w. t. b. wsi Bagnówka.

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Białymstoku uchyla uchwały Nr 36/219/66 i Nr 23/125/66 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 21 lipca 1966 r., 4 stycznia 1966 r. dotyczące zatwierdzenia projektu w. t. b. wsi Bagnówka.

Sekretarz Prez. PRN

Przewodniczący Prez. PRN

(—) St. Bednarek

(—) Jan Walczuk

Poz. 7

OGŁOSZENIE Nr RL. VI. G-8/11/65

Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa
Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sokółce

z dnia 29 grudnia 1966 r.

o sporządzeniu projektu podziału nieruchomości i wyłożeniu tego projektu do publicznej wiadomości.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 3 ust. 2, 3 i 4 ustawy z dnia 22. V. 1958 roku o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138) podaje się do publicznej wiadomości, że został sporządzony projekt podziału nieruchomości położonej w m. Sokółka przy ul. Mickiewicza i Polnej należących do Łuckiewicz Bolesławy parcela Nr 22, sekc. 12, Mieczysława Andrzejewskiego i Jadwigi Andrzejewskiej parcela Nr 21, sekc. 12, Antoniego Bulkowskiego parcela Nr 20, sekc. 12 i spadkobierców Michała Dziewiątkowskiego parcela Nr 19, sekc. 12 o obszarze ogólnym 1 ha 9532 m².

Projekt podziału wraz z materiałami geodezyjnymi wyłożony jest do publicznej wiadomości, na przeciąg dni 14-tu od daty niniejszego ogłoszenia, w gmachu Prezydium Powiatowej Rady Narodowej — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa w Sokółce przy ulicy Mickiewicza 2 Powiatowe Biuro Geodezji i Urządzeń Rolnych w godzinach od 8 do 15.

W okresie wyłożenia projektu podziału osobom zainteresowanym będą udzielane szczegółowe wyjaśnienia, przy czym służy im prawo przeglądania wyłożonych materiałów i zgłoszenia zastrzeżeń do projektu podziału w terminie 14-tu dni od daty niniejszego ogłoszenia. Zastrzeżenia należy składać na piśmie w Wydziale Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium PRN w Sokółce.

Z-ca Kierownika
Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa
(—) inż. Emilian Zarzecki

Adres Redakcji i Administracji: Białystok, ul. Mickiewicza Nr 3 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, pokój nr 8
Telefon: 56-38

Prenumerata płatna z góry. Roczna ze skorowidzem — 18 zł, półroczna bez skorowidza — 10 zł.

Cena ogłoszeń: 1/1 strony 240 zł, 3/4 str. (do 120 wierszy) 210 zł, 1/2 strony (od 80 w.) 165 zł, 1/4 strony (do 40 w.) 90 zł, 1/3 strony (do 20 w.) 60 zł.

Drobne do 100 wyrazów 90 gr za wyraz.

Wszelkie należności za prenumeratę, ogłoszenia i egzemplarze pojedyncze należy wpłacać w Narodowym Banku Polskim — II Oddział Miejski w Białymstoku — konto 113-94/2-65 (część 15 dział 8 rozdział 19 „wpływy wydawnictw”).

Cena pojedynczego egzemplarza od 4 stron druku wynosi 90 gr — przy większej ilości stron — o 30 gr więcej od każdej drukowanej stron.

Bltk. 681/67 1200 egz. A4 M-1

ODBIORCA

opłata pocztowa uiszczona gotówką